

24- 25-26-27-28

Handelingen 29 · 30 · 31- 32 - 33 · 34

VLAAMSE RAAD

ZITTING
1990-1991

Vergaderingen van januari 1991

ACTUELE INTERPELLATIES

ACTUELE VRAGEN

BEGROETING BUITENLANDSE DELEGATIE

FONDS VOOR PREVENTIE EN SANERING INZAKE LEEFMILIEU EN NATUUR

INTERPELLATIES

NIET-UITZENDEN VAN EEN BRT-AFLEVERING BETREFFENDE DE REPRESSIE

OPVOEDING TOT RELATIEBEKWAAMHEID

OVEREENKOMST TUSSEN HET VLAAMSE GEWEST EN DE NV AQUAFIN

STATUUT BRT

UITVOERING VAN HET MAASDIJKENPLAN

VERONTREINIGING DOOR MESTSTOFFEN

VERZOEKSCHRIFTEN

VLAAMSE DIENST VOOR DE BUITENLANDSE HANDEL

VLAAMSE INSTELLING VOOR TECHNOLOGISCH ONDERZOEK

VLAAMS INSTITUUT VOOR DE BEVORDERING VAN HET WETENSCHAPPELIJK-
TECHNOLOGISCH ONDERZOEK IN DE INDUSTRIE

VORMING EN BEGELEIDING VAN ZELFSTANDIGEN EN KMO's

Inhoud

Nr. 24 **Maandag 7 januari 1991**

Berichten van verhindering, blz. 829

Samenstelling van een Commissie

Wijziging onder de plaatsvervangende leden, blz. 829

Interpellaties (Regl. art. 76)

Interpellatie van de heer A. Denys tot de heer T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting, over de overeenkomst tussen het Vlaamse Gewest en de NV Aquafin, blz. 829

Sprekers : de heren A. Denys, L. Hancké, J. Timmermans, J. Geysels, Minister T. Kelchtermans, de heren Jozef Bosmans, G. Verhaegen

Motie van aanbeveling, blz. 845

Interpellatie van de heer J. Dufaux tot de heer T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting, over de oprichting van een Milieu- en Natuurraad van Vlaanderen, blz. 845

Sprekers : de heren J. Dufaux, J. Cuyvers, Minister T. Kelchtermans

Interpellatie van de heer W. Peeters tot de heer P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur, over het niet-uitzenden van een BRT-aflevering betreffende de repressie

Interpellatie van de heer G. Annemans tot de heer P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur, over het niet-uitzenden van een BRT-aflevering betreffende de repressie, blz. 847

Sprekers : de heren W. Peeters, W. Luyten, G. Annemans, Minister P. Dewael, de heren L. Hancké, G. Verhaegen

Motie van aanbeveling, blz. 855

Interpellatie van mevrouw N. Maes tot de heer D. Coens, Gemeenschapsminister van Onderwijs, over de weerslag van de hervorming van het deeltijds kunstonderwijs op het aantal inschrijvingen in de Nederlandstalige muziekacademies in Brussel, blz. 855

Verdaagd

Interpellatie van de heer E. Van Vaerenbergh tot de heer D. Coens, Gemeenschapsminister van Onderwijs, over het Erasmusproject, blz. 855

Sprekers : de heer E. Van Vaerenbergh, Minister D. Coens

Interpellatie van mevrouw F. Brepoels tot de heer D. Coens, Gemeenschapsminister van Onderwijs, over de uitbreiding van de Franstalige school in Sint-Martens-Voeren

Interpellatie van de heer G. Annemans tot de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Financiën en Begroting, over de politiek van de Vlaamse Executieve in Voeren, blz. 858

Sprekers : mevrouw F. Brepoels, de heren G. Annemans, W. Luyten, Minister D. Coens, Minister G. Geens

Interpellatie van de heer E. Beysen tot de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Financiën en Begroting, over de omzetting van de eindejaarspremie van leraren en ambtenaren in maaltijdcheques

Verdaging, blz. 863

Interpellatie van de heer G. Verhofstadt tot de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Financiën en Begroting, over het niet-instellen van een annulatieberoep bij het Arbitragehof inzake de wet van 6 augustus 1990 betreffende de ziekenfondsen en de landsbonden van ziekenfondsen

Verdaging, blz. 863

Regeling van de werkzaamheden, blz. 863

Verzoekschriften, blz. 863

Nr. 25 **Dinsdag 8 januari 1991**
Morgenvergadering

Berichten van verhindering, blz. 865

Ontwerp van decreet

Indiening en verwijzing, blz. 865

Voorstellen van decreet

Indiening en verwijzing, blz. 865
Intrekkingen, blz. 865

Verslagen

indiening, blz. 866

Arresten van het Arbitragehof

Indiening, blz. 866

Kennisgevingen van het Arbitragehof

Indiening, blz. 866

Ontwerp van decreet tot oprichting van het Fonds voor Preventie en Sanering inzake Leefmilieu en Natuur als Gewestdienst met Afzonderlijk Beheer — 408 (1990-1991) — Nrs. 1 tot 6

Algemene bespreking, blz. 866

Sprekers : de heer F. Aerts, verslaggever, de heren J. Caudron, E. Vandebosch, J. Timmermans, J. Geysels, Minister T. Kelchtermans

Artikelsgewijze bespreking, blz. 874

Sprekers : de heer J. Geysels, Minister T. Kelchtermans

Ontwerp van decreet inzake de bescherming van het leefmilieu tegen de verontreiniging door meststoffen — 423 (1990-1991) — Nrs. 1 tot 6

Algemene bespreking, blz. 877

Sprekers : de heren E. Vandebosch, M. Capoen, A. Van Nevel, verslaggever, J. Cuyvers, Minister T. Kelchtermans

mans, de heren E. De Groot, J. Timmermans, J. Van Looy

Regeling van de werkzaamheden, blz. 888

Nr. 26 **Dinsdag 8 januari 1991**
Middagvergadering

Berichten van verhindering, blz. 889

Samenstelling van een Commissie, blz. 889

Wijziging onder de plaatsvervangende leden

Ontwerp van decreet inzake de bescherming van het leefmilieu tegen de verontreiniging door meststoffen

— 423 (1990-1991) — Nrs. 1 tot 6

Algemene bespreking (Voortzetting), blz. 889

Sprekers : de heren J. Van Looy, J. Timmermans, Minister T. Kelchtermans

Artikelsgewijze bespreking, blz. 897

Sprekers : de heren J. Cuyvers, J. De Seranno, Minister T. Kelchtermans

Ontwerp van decreet betreffende de Vlaamse Instelling voor Technologisch Onderzoek

— 425 (1990-1991) — Nrs. 1 tot 4

Algemene bespreking, blz. 914

Sprekers : de heer F. Aerts, verslaggever, de heer J. Laverge, Minister N. De Batselier

Artikelsgewijze bespreking, blz. 917

Ontwerp van decreet tot oprichting van de Vlaamse Dienst voor de Buitenlandse Handel

— 426 (1990-1991) — Nrs. 1 tot 5

Algemene bespreking, blz. 922

Sprekers : mevrouw M.-P. Kestelijn-Sierens, verslaggever, de heer J. Laverge, Minister N. De Batselier, de heren W. Luyten, A. Denys, G. Janzegers, P. Deprez, G. Annemans, W. Verreycken

Artikelsgewijze bespreking, blz. 935

Regeling van de werkzaamheden, blz. 939

Nr. 27 **Woensdag 9 januari 1991**
Morgenvergadering

Berichten van verhindering, blz. 941

Ontwerp van decreet betreffende de oprichting van een Vlaams Instituut voor de

bevordering van het wetenschappelijk-technologisch onderzoek in de industrie — 427 (1990-1991) — Nrs. 1 tot 4

Algemene bespreking, blz. 941

Sprekers : de heer F. Aerts, verslaggever, de heren J. Laverge, H. Candries, G. Verhaegen, Minister N. De Batselier

Artikelsgewijze bespreking, blz. 948

Ontwerp van decreet betreffende de vorming en de begeleiding van de zelfstandigen en de kleine en middelgrote ondernemingen — 428 (1990-1991) — Nrs. 1 tot 4

Algemene bespreking, blz. 952

Sprekers : mevrouw M.-P. Kestelijn-Sierens, verslaggever, de heer J. Laverge, mevrouw L. Nelis-Van Liedekerke, de heer H. Candries, Minister N. De Batselier

Artikelsgewijze bespreking, blz. 960

Beleidsbrief Opvoeding tot relatiebewaamheid

— 379 (1990-1991) — Nrs. 1 en 2

Bespreking, blz. 971

Sprekers : de heer F. Sarens, verslaggever, de heer G. Janzegers, verslaggever

Regeling van de werkzaamheden, blz. 973

Nr. 28 **Woensdag 9 januari 1991**
 Middagvergadering

Berichten van verhindering, blz. 975

Actuele vragen (Regl. art. 75)

Actuele vraag van de heer G. Janzegers tot de heer T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting, over de heropening van de vetsmelterij-beenmaaldery Baert-Verlee in Rillaar, blz. 975

Actuele vraag van de heer J. Geysels tot de heer T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting, over de werkingsproblemen bij OVAM ten gevolge van de inwerkingtreding van het decreet betreffende het bestuurlijk beleid, blz. 976

Actuele vraag van de heer J. Cuyvers tot de heer T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting, over de overtreding van TALUFT-normen voor stofhinder in de Gentse Kanaalzone, blz. 978

Actuele vraag van de heer J. Laverge tot de heer D. Coens, Gemeenschapsminister van Onderwijs, over mogelijke problemen bij de uitbreiding van de Vlaamse school in Komen, blz. 979

Actuele vraag van de heer R. Van Hooiland tot de heer L. Van den Bossche, Ge-

meenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Openbaar Ambt, over het imago van de Vlaamse administratie naar aanleiding van een VTM-uitzending, blz. 980

Actuele vraag van de heer G. Janzegers tot de heer N. De Batselier, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Economie, Middenstand en Energie, over de voorgenomen ontslagen bij Sylvania GTE in Tienen en Philips in Leuven, blz. 981

Actuele interpellatie (Regl. art. 77)

Actuele interpellatie van de heer M. Didden tot de heer J. Sauwens, Gemeenschapsminister van Openbare Werken en Verkeer, over het uitblijven van de uitvoering van het bestaande Maasdijkplan, blz. 982

Sprekers : de heer M. Didden, Minister J. Sauwens

Motie van aanbeveling, blz. 984

Beleidsbrief Opvoeding tot relatiebewaamheid

- 379 (1990-1991) — Nrs. 1 - 3

Bespreking (Voortzetting), blz. 984

Sprekers : mevrouw A. Leysen, de heren E. Baldewijns, E. Van Vaerenbergh, Minister D. Coens

Motie van aanbeveling, blz. 990

Ontwerp van decreet tot oprichting van het Fonds voor Preventie en Sanering inzake Leefmilieu en Natuur als Gewestdienst met Afzonderlijk Beheer

— 408 (1990-1991) — Nrs. 1 tot 6

Aangehouden stemmingen, blz. 990

Hoofdelijke stemming, blz. 991

Ontwerp van decreet inzake de bescherming van het leefmilieu tegen de verontreiniging door meststoffen

— 423 (1990-1991) — Nrs. 1 tot 6

Aangehouden stemmingen, blz. 991

Hoofdelijke stemming, blz. 1001

Ontwerp van decreet betreffende de Vlaamse Instelling voor Technologisch Onderzoek

— 425 (1990-1991) — Nrs. 1 tot 4

Aangehouden stemmingen, blz. 1002

Hoofdelijke stemming, blz. 1003

Ontwerp van decreet tot oprichting van de Vlaamse Dienst voor de Buitenlandse Handel

— 426 (1990-1991) — Nrs. 1 tot 5

Aangehouden stemmingen, blz. 1004

Hoofdelijke stemming, blz. 1008

Ontwerp van decreet betreffende de oprichting van een Vlaams Instituut voor de bevordering van het wetenschappelijk-technologisch onderzoek in de industrie - 427 (1990-1991) — Nrs. 1 tot 4

Aangehouden stemmingen, blz. 1009

Hoofdelijke stemming, blz. 1009

Ontwerp van decreet betreffende de vorming en de begeleiding van de zelfstandi-

gen en de kleine en middelgrote ondernemingen

— 428 (1990-1991) — Nrs. 1 tot 3

Aangehouden stemmingen, blz. 1010

Hoofdelijke stemming, blz. 1012

Regeling van de werkzaamheden, blz. 1013

Nr. 29 **Dinsdag 22 januari 1991**
 Morgenvergadering

Berichten van verhindering, blz. 1015

Samenstelling van een Commissie, blz. 1015

Wijzigingen onder de vaste en plaatsvervangende leden

Interpellaties (Regl. art. 76)

Interpellatie van de heer J. Timmermans tot de heer T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting, over de noodzakelijkheid van een algemeen MER-decreet, blz. 1015

Sprekers : de heren J. Timmermans, E. Gryp, Minister T. Kelchtermans

Interpellatie van de heer Jozef Bosmans tot de heer T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting, over de maximaal toelaatbare concentraties van reststoffen in het leidingwater, blz. 1019

Sprekers : de heren Jozef Bosmans, J. Dufaux, E. Gryp, Minister T. Kelchtermans

Interpellatie van de heer E. Gryp tot de heer T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting, over de uitvoering van het milieuvergunningdecreet, blz. 1024

Sprekers : de heren E. Gryp, E. Vandebosch, J. Timmermans, Minister T. Kelchtermans

Motie van aanbeveling, blz. 1029

Interpellatie van de heer J. Cuyvers tot de heer T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting, over de bijsturing van het Afvalstoffenplan 1991-1995, blz. 1029

Ingetrokken

Regeling van de werkzaamheden, blz. 1029

Interpellaties (Regl. art. 76) (Voortzetting)

Interpellatie van de heer J. Timmermans tot de heer T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting, over de vaststelling van het Afvalstoffenplan 1991-1995

Interpellatie van de heer I. Egelmeers tot de heer T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting, over het milieubeleid in de Rupelstreek, blz. 1029

Sprekers : de heren J. Timmermans, I. Egelmeers, E. Vandebosch, E. Van Vaerenbergh, J. Geysels, F. Cauwenberghs, mevrouw M. Vogels, Minister T. Kelchtermans

Motie van aanbeveling, blz. 1038

Regeling van de werkzaamheden, blz. 1038

Nr. 30 **Dinsdag 22 januari 1991**
Middagvergadering

Berichten van verhindering, blz. 1039

Interpellaties (Regl. art. 76) (Voortzetting)

Interpellatie van de heer G. Verhofstadt tot de heer H. Weckx, Gemeenschapsminister van Volksgezondheid en Brusselse Aangelegenheden, over het niet-instellen van een annulatieberoep bij het Arbitragehof inzake de wet van 6 augustus 1990 betreffende de ziekenfondsen en de landsbonden van ziekenfondsen, blz. 1039

Verdaagd

Interpellatie van mevrouw N. Maes tot de heer D. Coens, Gemeenschapsminister van Onderwijs, over de weerslag van de hervorming van het deeltijds kunstonderwijs op het aantal inschrijvingen in de Nederlandstalige muziekacademies in Brussel, blz. 1039

Sprekers : mevrouw N. Maes, Minister D. Coens, de heer W. De Vlieghe-re

Motie van aanbeveling, blz. 1044

Interpellatie van de heer E. Beysen tot de heer L. Van den Bossche, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Openbaar Ambt, over de omzetting van de eindejaarspremie van leraren en ambtenaren in maaltijdcheques

Interpellatie van de heer W. De Vlieghe tot de heer L. Van den Bossche, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Openbaar Ambt, over het gebruik van maaltijdcheques als eindejaarspremie voor ambtenaren

Interpellatie van de heer L. Peeters tot de heer L. Van den Bossche, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Openbaar Ambt, over het gebruik van maaltijdcheques door de Executieve, blz. 1044

Sprekers : de heren E. Beysen, W. De Vlieghe, L. Peeters, J. De Roo, Minister L. Van den Bossche, de heer J. Geysels

Interpellatie van de heer R. Garcia tot de

heer J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Welzijn en Gezin, over de subsidiëring van het Centrum voor Levens- en Gezinsvragen SJERP van de Vrije Universiteit Brussel, blz. 1054

Sprekers : de heren R. Garcia, E. Van Vaerenbergh, Minister J. Lenssens

Interpellatie van de heer E. Van Vaerenbergh tot de heer L. Van den Bossche, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Openbaar Ambt, over het toezicht van de Vlaamse Executieve op de faciliteitengemeenten, blz. 1057

Sprekers : de heer E. Van Vaerenbergh, Minister L. Van den Bossche

Interpellatie van de heer L. Peeters tot de heer J. Sauwens, Gemeenschapsminister van Openbare Werken en Verkeer, over de overdracht van het personeel van de NV Zeekanaal en Haveninrichtingen van Brussel naar de Gewesten, blz. 1060

Sprekers : de heer L. Peeters, Minister J. Sauwens

Regeling van de werkzaamheden, blz. 1063

Nr. 31 **Woensdag 23 januari 1991**
Morgenvergadering

Berichten van verhindering, blz. 1065

Voorstel van decreet van de heren P. Chevalier en E. Van Rompuy houdende het statuut van de Belgische Radio en Televisie, Omroep van de Vlaamse Gemeenschap — 349 (1989-1990) — Nrs. 1 tot 18

Voorstel van decreet van de heer A. Denys, mevrouw A.-M. Neyts-Uyttebroeck, de heren D. Van Mechelen en G. Verhofstadt houdende oprichting en regeling van het statuut van de Vlaamse openbare radio-omroepmaatschappij en een Vlaamse openbare televisie-omroepmaatschappij — 316 (1989-1990) — Nrs. 1 tot 6

Algemene bespreking, blz. 1065

Motie van orde

Voorstel tot verwijzing naar Commissie, blz. 1065

Sprekers : de heren A. De Beul, A. Denys, H. Van Dienderen, G. Verhaegen, P. Chevalier, L. Vanhorenbeek

Voorstel van decreet van de heren P. Chevalier en E. Van Rompuy houdende het statuut van de Belgische Radio en Televisie, Omroep van de Vlaamse Gemeenschap — 349 (1989-1990) — Nrs. 1 tot 18

Voorstel van decreet van de heer A. Denys, mevrouw A.-M. Neyts-Uyttebroeck, de heren D. Van Mechelen en G. Verhofstadt houdende oprichting en regeling van

het statuut van de Vlaamse openbare radio-omroepmaatschappij en een Vlaamse openbare televisie-omroepmaatschappij — 316 (1989-1990) — Nrs. 1 tot 6

Algemene bespreking (Voortzetting), blz. 1068

Sprekers : mevrouw A. Leysen, de heren A. Denys, W. Luyten, E. Van Rompuy, A. De Beul, H. Van Dienderen

Regeling van de werkzaamheden, blz. 1081

Nr. 32 **Woensdag 23 januari 1991**
Middagvergadering

Berichten van verhindering, blz. 1083

Voorstel van decreet van de heren P. Chevalier en E. Van Rompuy houdende het statuut van de Belgische Radio en Televisie, Omroep van de Vlaamse Gemeenschap — 349 (1989-1990) — Nrs. 1 tot 18

Algemene bespreking (Voortzetting), blz. 1083

Sprekers : de heren W. Verreycken, E. Van Rompuy, A. De Beul, L. Vanhorenbeek, Minister L. Van den Bossche, de heren P. Chevalier, A. Denys

Artikelsgewijze bespreking, blz. 1100

Sprekers : de heren L. Vanhorenbeek, E. Van Rompuy, A. Denys, A. De Beul, P. Chevalier, W. Verreycken, H. Suykerbuyk, H. Candries, D. Van Mechelen, H. Van Dienderen, G. Verhaegen

Regeling van de werkzaamheden, blz. 1118

Nr. 33 **Donderdag 24 januari 1991**
Morgenvergadering

Berichten van verhindering, blz. 1119

Ontwerpen van decreet

Indiening en verwijzing, blz. 1119

Voorstellen van decreet

Indiening en verwijzing, blz. 1119

Samenwerkingsakkoord

Indiening en verwijzing, blz. 11119

Verslag

Indiening, blz. 1119

Jaarverslag

Indiening, blz. 1120

Verzoekschrift

Indiening en verwijzing, blz. 1120

Adviezen van de Vlaamse Mediaraad

Indiening, blz. 1120

Resolutie van de Vlaamse Gemeenschapscommissie

Indiening en verwijzing, blz. 1120

Kennisgevingen van het Arbitragehof

Indiening, blz. 1120

Schriftelijke vragen

Indiening, blz. 1120

Voorstel van decreet van de heren P. Chevalier en E. Van Rompuy houdende het statuut van de Belgische Radio en Televisie, Omroep van de Vlaamse Gemeenschap

— 349 (1989-1990) — Nrs. 1 tot 18

Artikelsgewijze bespreking (Voortzetting), blz. 1120

Sprekers : de heren A. De Beul, A. Denys, E. Van Rompuy, L. Vanhorenbeek, P. Chevalier, W. Verreycken, Minister H. Weckx

Regeling van de werkzaamheden, blz. 1138

Nr. 34 Donderdag 24 januari 1991 Middagvergadering

Berichten van verhindering, blz. 1139

Actuele vragen (Regl. art. 75)

Actuele vraag van de heer E. Van Vaerenbergh tot de heer T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting, over het dossier van de verbrandingsoven in Vlaams Brabant, blz. 1139

Actuele vraag van de heer R. Van Hoo-land tot de heer T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting, over de participatie van Severn Trent bij de bouw, de financiering en de exploitatie van een nieuwe waterzuiveringsinfrastructuur in Vlaanderen, blz. 1140

Actuele vraag van de heer R. Van Hoo-land tot de heer T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting, over de personeelsbezetting bij OVAM in het licht van de nieuwe personeelsformatie en taakomschrijving, blz. 1141

Actuele vraag van de heer M. Van Peel tot de heer D. Coens, Gemeenschapsminister van Onderwijs, over de beschikbaarheid op 1 februari van alle elementen die de scholen in staat moeten stellen het personeelskadêr, de kredieten, de toela-

gen en de rationalisatienormen te berekenen, blz. 1142

Actuele vraag van de heer J. Valkeniers tot de heer D. Coens, Gemeenschapsminister van Onderwijs, over de Vlaamse school in Komen, blz. 1143

Actuele vraag van de heer H. Van Dierden tot de heer L. Waltniel, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening en Huisvesting, over de omvorming van een ambachtelijke zone tot landbouwgebied in Zoersel, blz. 1144

Actuele vraag van mevrouw M. De Meyer tot de heer L. Waltniel, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening en Huisvesting, over het verlenen van een vergunning voor de uitbreiding van een transportbedrijf in Beveren, blz. 1145

Actuele vraag van de heer L. Dierickx tot de heer R. De Wulf, Gemeenschapsminister van Tewerkstelling, over de houding van de VDAB ten opzichte van Nederlandsonkundige werkzoekenden en buitenlandse, blz. 1146

Actuele vraag van mevrouw M. Vogels tot de heer J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Welzijn en Gezin, over de door de regionalisering van het Rijksfonds voor de Sociale Reclassering van Minder-Validen veroorzaakte moeilijkheden bij het uitreiken van parkeerkaarten, blz. 1147

Verdaagd

Actuele interpellaties (Regl. art. 77)

Actuele interpellatie van de heer J. Timmermans tot de heer T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting, over de verstoring van de saneringsoperatie betreffende de tankcleaning-bedrijven ten gevolge van een uitspraak van de rechtbank te Dendermonde, blz. 1147

Sprekers : de heer J. Timmermans, Minister T. Kelchtermans

Actuele interpellatie van de heer M. Van Peel tot de heer J. Sauwens, Gemeenschapsminister van Openbare Werken en Verkeer, over de waterverdragen met Nederland, blz. 1150

Sprekers : de heren M. Van Peel, E. Gryp, Minister J. Sauwens, de heren E. Beysen, L. Hancké

Begroeting buitenlandse delegatie, blz. 1157

Regeling van de werkzaamheden, blz. 1157

Motie van aanbeveling van mevrouw A. Leysen C.S. tot besluit van de op 9 januari 1991 behandelde Beleidsbrief Opvoeding tot relatiebekwaamheid — 379 (1989-1990) — Nr. 3

Hoofdelijke stemming, blz. 1157

Motie van aanbeveling van de heer A. Denys tot besluit van de op 7 januari 1991 door de heer A. Denys gehouden interpellatie tot de heer T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting, over de overeenkomst tussen het Vlaamse Gewest

en de NV Aquafin — 442 (1990-1991) — Nr. 1

Hoofdelijke stemming, blz. 1158

Sprekers : de heren A. Denys, J. Geyssels, J. Timmermans

Motie van aanbeveling van de heer W. Verreycken tot besluit van de op 7 januari 1991 door de heer W. Peeters en de heer G. Annemans gehouden interpellaties tot de heer P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur, over het niet-uitzenden van een BRT-aflevering betreffende de repressie

— 443 (1990-1991) — Nr. 1

Hoofdelijke stemming, blz. 1161

Sprekers : de heren W. Verreycken, W. Peeters

Motie van aanbeveling van de heer C. Moors C.S. tot besluit van de op 9 januari 1991 behandelde actuele interpellatie van de heer M. Didden tot de heer J. Sauwens, Gemeenschapsminister van Openbare Werken en Verkeer, over het uitblijven van de uitvoering van het bestaande Maasdijkenplan — 444 (1990-1991) — Nr. 1

Hoofdelijke stemming, blz. 1163

Actuele vragen (Regl. art. 75) (Voortzetting)

Actuele vraag van mevrouw M. Vogels tot de heer J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Welzijn en Gezin, over de door de regionalisering van het Rijksfonds voor de Sociale Reclassering van Minder-Validen veroorzaakte moeilijkheden bij het uitreiken van parkeerpaarten, blz. 1163

Actuele interpellatie (Regl. art. 77) **en toegevoegde actuele vraag** (Regl. art. 75, 4, c)

Actuele interpellatie van mevrouw F. Brepoels tot de heer L. Waltniel, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening en Huisvesting, over een mogelijke wijziging van het gewestplan betreffende de Solterheide te Neerglabbeek

Actuele vraag van de heer H. Van Dierden tot de heer L. Waltniel, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening en Huisvesting, over de voorgenomen gewestplanwijziging betreffende de Solterheide te Neerglabbeek, blz. 1164

Sprekers : mevrouw F. Brepoels, de heer H. Van Dierden, Minister L. Waltniel, de heren M. Didden, V. Peuskens

Voorstel van decreet van de heren P. Chevalier en E. Van Rompuy houdende het statuut van de Belgische Radio en Televisie, Omroep van de Vlaamse Gemeenschap — 349 (1989-1990) — Nrs. 1 tot 18

Artikelsgewijze bespreking (Voortzetting), blz. 1171

Sprekers : de heren A. De Beul, E. Van Rompuy, A. Denys, W. Verreycken, P. Chevalier, Minister L. Waltniel, de heer G. Annemans

Regeling van de werkzaamheden, blz. 1191

VOORZITTER : de heer L. Vanvelthoven

— *De notulen van de jongste vergadering worden ter tafel gelegd.*

— *De vergadering wordt geopend om 14.05 uur.*

De Voorzitter : Dames en heren, de vergadering is geopend.

BERICHTEN VAN VERHINDERING

M. Tyberghien-Vandenbussche ; gezondheidsredenen.

W. Content, O. Van den Broeck, A. Van Nevel, W. Van Renterghem ; buitenslands.

G. Cardoen, H. De Croo ; ambtsverplichtingen.

R. Vannieuwenhuyze ; familieplichtingen.

VOORSTEL VAN DECREET van de heren P. Chevalier en E. Van Rompuy houdende het statuut van de Belgische Radio en Televisie, Omroep van de Vlaamse Gemeenschap — 349 (1989-1990) — Nrs. 1 tot 18

Algemene bespreking (Voortzetting)

De Voorzitter : Aan de orde is de

voortzetting van de algemene bespreking van het voorstel van decreet van de heren Chevalier en Van Rompuy houdende het statuut van de Belgische Radio en Televisie, Omroep van de Vlaamse Gemeenschap.

De heer Verreycken heeft het woord.

De heer W. Verreycken (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Minister, waarde collegae, in deze uiteenzetting zal ik aantonen dat een groep ambtenaren, in casu de BRT-nieuwsmanipulatoren, hun taak niet naar behoren vervullen. Ik wens ook aan te tonen dat dit decreet daaraan zeer weinig verhelpt. Misschien kunnen mijn opmerkingen ertoe bijdragen dat door dit decreet iets aan deze situatie wordt gedaan.

Ik geef u enkele voorbeelden. Zij zullen duidelijker zijn dan een oeverloze, politieke, ideologische uiteenzetting.

Bekrompen rood en tendentius. Deze naamwijziging komt niet van mij maar van Anton Van Wilderode. Op die manier schetste hij ooit de BRT. De voorbije gebeurtenissen zijn zeker niet van aard om deze typering ook maar enigszins te milderen of te wijzigen. De BRT blijft de slippen-drager van al wat rood is in dit land, ik heb het daarnet ook al gehoord, blijft een monocultuur waartegen een Groene spreker zich verzette. Dit verzet zal misschien een andere basis hebben maar toch was hij tegen de monocultuur die de BRT typeert. De BRT is sterk gepolitiseerd — ik heb dat ook al verscheidene malen gehoord — en wordt door de vakbonden geleid. Dit wordt door de Minis-

ter beaamd die volgens het commissieverslag zei : de leden van de Raad van Beheer leiden nu niet in de eerste plaats de BRT, maar ze moeten wel de fractie, door welke ze werden aangesteld, tevreden stellen.

De symptomen hiervan zijn legio. Enkele voorbeelden mogen volstaan, enkel voor diegenen die niet allang zelf vaststelden, dat de neutraliteitsopdracht van een openbare omroep niet ingevuld wordt door de BRT.

Teletekst lukte erin om ten tijde van de Duitse verkiezingen, met overweldigende winst voor de CDU, te titelen : socialistisch verlies kleiner dan verwacht. Terwijl alle andere Europese omroepen de CDU overwinning titelden. Volgens Teletekst was dat echter de juiste benadering van de nieuwsfeiten.

Dezelfde Teletekst-schrijvelaars lukten erin om, bij hun overzicht van tijdschriften, steevast het blad van de PVDA te vermelden. We spreken dan over het blad van de laatste communisten, die nog 0,9 ten honderd der stemmen behalen. Dat blad wordt in Teletekst uitgelegd, met alle mogelijke details over de artikelen die erin verschijnen. Die PVDA-mensen — dat heeft weliswaar met dit debat niets te maken — zijn dezelfde die vorige week in de vredesbetoging liepen met pro-Saddam Hoessein en pro-Irak-slogans. Zij worden dus steevast door de BRT geciteerd. Leve dus de objectiviteit bij die zender ! Het spreekt voor zich dat het blad van het Vlaams Blok, dat steeds aan de BRT wordt toegezonden, nooit wordt vermeld. Bovendien halen wij meer dan 0,9 ten

Verreycken

honderd van de stemmen. Dat was u intussen al duidelijk.

Deze speldeprikjes zijn illustratief voor wat daar gebeurt. Tegelijkertijd illustreren zij dat de BRT zich boven de wetten verheven acht. Immers, iedereen geeft toe dat de Cultuurpactwet van 16 juli 1973, die de bescherming van de ideologische en filosofische strekkingen waarborgt, op de BRT van toepassing is. Elk objectief waarnemer weet dat de BRT subjectief is.

Sinds kort schaarde de BRT zich ook aan de zijde van de oudstrijders. Misschien is dat omdat de BRT zelf oud is en een strijder voor de monocultuur is. Zij doet dat sinds het schrappen van de repressie-uitzendingen. Ook daar kwam te duidelijk aan het licht dat de linkse weerstandsgolf van het laatste uur de Waalse economische collaboratie bijna ongemoeid liet, doch zich exclusief toespitste op de Vlaamse politieke collaboratie. Iemand die zoiets vertelt moet een rechtse snoodaard zijn, die geen tribune mag krijgen. Maurice De Wilde exit.

Ook hier, in deze Raad, vertelde enkele weken geleden de woordvoerder van de CVP dat hij inzag dat objectiviteit bij de omroep een onmogelijke eis was. Dergelijke vaststelling is de totale capitulatie voor de dictatuur van de nieuwsdienst. Inderdaad, de nieuwsdienst. Want tijdens de vele jaren dat ik reeds programma's maak, mocht ik tot nog toe geen enkele tegenwerking ondervinden vanwege degelijk en vakkundig technisch personeel. Zelfs de vergaderingen van de politieke derden verliepen in een technische sfeer, waar iedereen de opinie van de anderen respecteerde. Enkel de nieuwsdienst lukt er telkens opnieuw in om een belangrijke wending te geven, een duiding, aan nieuwsfeiten. Enkel de nieuwsdienst kan debatten inrichten zonder de betrokkenen uit te nodigen.

Wat bedoel ik ? Eén voorbeeld maar.

Vorig jaar, op 21 oktober, had te Borgerhout een moskeewandeling plaats. De wandeling kreeg een dramatisch staartje, want na afloop werd

een tachtigjarige doodgestampt door een minderjarige Marokkaan, die opgehitst was door de eerder vernoemde PVDA. De BRT-nieuwsdienst organiseerde een debat over deze wandeling en over de noodlottige stampartij. Wie nam deel aan het debat ? Enerzijds was het Fatima Bali, Marokkaanse en gemeenteraadslid uit Antwerpen, anderzijds, waar de organisatoren van de wandeling dienden te zitten, was het Ward Beysen. Iemand zou mij toch eens moeten vertellen waar hier de logica zit. De enige logica is die van de onwil om het Vlaams Blok aan het woord te laten. Indien die onwil er is, dan moet men een dergelijk debat niet inrichten. Op die manier was het de reinste idiotie en de reinste aantoning van subjectiviteit. De onwil om het Vlaams Blok aan het woord te laten werd trouwens verwoord door een BRT-journalist, toen die voor studio Brussel verklaarde, naar aanleiding van een Panorama uitzending, dat hij het Vlaams Blok niet aan het woord wilde laten, en dat hij zich daarvoor beriep op de wet op het racisme. Mijn recht op antwoord moest voorgelezen worden, waarin ik argumenteerde dat racisme een misdrijf is dat door de wet beteugeld wordt. De journalisten van de BRT mogen zich, wat mij betreft, wel beroepen op hun anti-democratische ingesteldheid tegenover een partij met verkozenen, maar mogen zich niet beroepen op de strafwet. Enkel de rechter kan een misdrijf vaststellen. Een ambtenaar moet het nieuws verslaan, moet het nieuws niet manipuleren en moet zeker niet bepalen, indien er nieuws is, wie daarover het woord mag voeren ; dat behoort helemaal niet tot zijn opdracht.

Deze eerder lange inleiding, collegae, omdat ik vaststel — en ik doe dat niet met plezier — dat nu ook de CVP de subjectiviteit van de BRT aanvaardde, omwille van duistere redenen, die misschien wel wat te maken hebben met beheersmandaten, en wie ben ik om daarover iets te zeggen. Uiteraard is het zo dat de linkse partijen de BRT een goede zender vinden.

Collegae, het Vlaams Blok is van oordeel dat een openbare omroep, die met gemeenschapsgelden betaald

wordt, ook informatie moet geven die objectief is, en die geen belangrijk deel van de betalende haren instrijkt. Wanneer ik een winkel binnenstap om een aankoop te doen van enige duizenden franken, en deze aankoop blijkt niet goed te zijn, dan ga ik terug om me te beklagen. En indien de verkoper mij geen degelijke vervanging kan bieden, dan ziet die zaak mij nooit meer terug. Jaarlijks wordt mij nu een rekening van enige duizenden franken aangeboden, om een omroep te betalen die mij helemaal niet bevalt. En ik kan zelfs niet weigeren om te betalen, want dan steigert de staat. Misschien zou het toch zo moeten zijn, dat enkel kijkgeld mag geïnd worden bij degenen die ook effectief naar de BRT kijken. Misschien denken wij ooit nog wel eens aan een oproep tot niet-betalen of aan een betaal-BRT.

Collegae, het voorstel van decreet wil de BRT onafhankelijk maken van uw beslissingen. De BRT is een instelling die, wat de opportuniteit van haar beslissingen betreft, geen enkele verantwoording verschuldigd is. Deze laatste woorden komen niet van mij, maar van de Raad van State. Deze bron zegt ook nog dat de Vlaamse Raad met het voorstel eigenlijk een deel van zijn bevoegdheid zou afstaan aan een quasi volledig autonome openbare instelling. Een instelling, gaat de Raad van State verder, die op zulke wijze wordt georganiseerd, kan bezwaarlijk nog als een openbare instelling worden gekwalificeerd en er kan ook moeilijk worden verantwoord dat een dergelijke instelling in een zo ruime mate door overheidsmiddelen zou worden gefinancierd als in het voorstel wordt bepaald. De indieners moesten dus hun huiswerk overdoen, alhoewel node, want ook in het commissieverslag wordt gezegd dat de Raad van State sommige artikelen verkeerd interpreteert. Die domme Raad van State begrijpt de geniale indieners niet.

Toch amenderen de indieners hun eigen voorstel. Aansluitend bij de opmerkingen over dotatie en mogelijke sancties, wordt een paragraaf 3 ingevoegd bij artikel 6, nieuw artikel 17. De basisdotatie van 51,5 ten honderd wordt verminderd tot 49,5 ten hon-

Verreycken

derd om dan de vermindering, zijnde 2 ten honderd, als sanctie-stok achter de deur te kunnen houden. De indieners haasten zich echter om één en ander recht te zetten en voegen een paragraaf 3bis in, waarin gezegd wordt dat minimum 2 ten honderd van de gelokaliseerde opbrengst van het kijk- en luistergeld wordt ingeschreven als facultatieve toelage. Door de 2 ten honderd te vernoemen wordt elk amendingsrecht van deze Raad uitgehold, omdat steeds de decretale verplichting zal aanwezig zijn om minstens 2 ten honderd uit te betalen. Waarom dan de ingewikkelde constructie opgezet moet worden die van 51,5 ten honderd 49,5 ten honderd maakt, om er dan opnieuw 2 ten honderd bij te tellen, is onbegrijpelijk, zeker in het licht van de verklaring van één der indieners dat de facultatieve toelage elk jaar het voorwerp is van een politieke besluitvorming in het kader van de begrotingsbesprekingen. Mooie besluitvorming die nooit kan sanctioneren door een vermindering van de toelage ! Dit wordt trouwens schaamteloos toegegeven door iemand die in het verslag een mede-indiener wordt genoemd, en die zegt : nu wordt echter de mogelijkheid ingebouwd dat het percentage hoger zal zijn dan 51,5 procent. Indien dit voorstel van decreet decreet wordt, dan wordt deze vergadering gevalueerd tot een stemmachine, die moet aanvaarden wat de autonome BRT over hen vertelt.

De heer E. Van Rompuy : U maakt een karikatuur van het voorstel.

De heer W. Verreycken : Ik maak een karikatuur van een karikatuur.

De heer E. Van Rompuy : Het meerjarenplan, waarop de dotatie gebaseerd is, wordt besproken en moet goedgekeurd worden door de Vlaamse Raad. De BRT moet een plan voorleggen met de initiatieven die zij de volgende vijf jaar zal nemen op het gebied van personeelsbeleid, financiën en programmatie. Dit plan kan slechts worden uitgevoerd indien de Vlaamse Raad het goedkeurt. Dat het hier gaat om een meerjarenplan lijkt mij logisch aangezien een instel-

ling moet weten over welke middelen zij gedurende een bepaalde periode kan beschikken en ook in de openbare sector een minimum aan planning noodzakelijk is.

De heer W. Verreycken : Welke sanctie kan worden opgelegd bij niet-naleving ?

De heer E. Van Rompuy : De Vlaamse Raad moet elk jaar beslissen of de facultatieve toelage van 2 ten honderd of 250 miljoen frank zal worden toegekend.

De heer W. Verreycken : Die toelage móet betaald worden.

De heer E. Van Rompuy : Dat is niet juist. Die facultatieve toelage van 250 miljoen frank maakt deel uit van de algemene uitgavenbegroting. Deze moet elk jaar worden goedgekeurd en indien de Vlaamse Raad beslist die facultatieve toelage uit de begroting te lichten, kan de BRT over dat bedrag niet beschikken.

De heer W. Verreycken : U zegt echter zelf in het verslag : nu wordt echter de mogelijkheid ingebouwd dat het percentage hoger zal zijn dan 51,5 procent. U verwijst niet naar een sanctie.

De heer E. Van Rompuy : Dat is niet juist, mijnheer Verreycken. U moet de tekst goed lezen. Na beoordeling van het meerjarenplan van de BRT kan de Vlaamse Raad beslissen om de middelen met 2 procent te verminderen, of indien zou blijken dat de BRT over te weinig middelen beschikt, met 3 of 4 ten honderd verhogen.

De heer W. Verreycken : Ik heb een amendement ingediend dat ertoe strekt die twee verhoogbare procenten af te schaffen.

De heer E. Van Rompuy : Mijnheer Verreycken, ik behoor niet tot degenen die proberen u de mond te snoeren, maar deze keer moet ik u toch zeggen dat u verkeerd leest. De Vlaamse Raad kan die twee procent elk jaar inhouden als hij oordeelt dat dit moet.

De heer W. Verreycken : Wel, dan moet u het verslag wraken, want vol-

gens mij is er in het verslag alleen maar sprake van verhoging.

De heer A. De Beul : De opmerkingen van de heer Verreycken over het nieuwe artikel 17 zijn gegrond. In paragraaf 1, punten 1 en 2 van dit artikel is er sprake van twee soorten dotaties die trekkingsrechten scheppen. Verderop in het artikel lijkt het er dan op dat die dotatie een facultatieve toelage is. Ik kom daar later nog op terug, maar sta me toe nu al te zeggen dat dit artikel op niets trekt.

De heer W. Verreycken : Mijnheer De Beul, ik dank u voor die laatste toelichting.

De heer E. Van Rompuy : U leest die technische zaken verkeerd, mijnheer Verreycken.

De heer W. Verreycken : Zo gezien, lijkt het mij wel nodig dat straks één en ander wordt toegelicht. Ik heb enkel het verslag geciteerd en moet vaststellen dat mijn interpellatie nog niet zo verkeerd is.

Over elke zin uit het verslag zou ik opmerkingen kunnen maken, maar ik zal mij beperken tot enkele opvallende anomalieën. Zo zegt een anonieme spreker : het kijkcijfer is in zoverre van belang dat er zich een probleem zou stellen indien de BRT minder dan 20 ten honderd zou behalen. Mag ik deze anonieme spreker verwijzen naar de evolutie die zich voltrok sinds de vergaderingen van de Commissie. De kijkcijfers van de BRT stijgen hoogst zelden uit boven de 20 ten honderd. Sta me toe een willekeurige dag te nemen, 3 januari 1990. Slechts eenmaal, tussen de aanvangstijd van 14 uur en het sluitingsmoment van 12 uur 15, slechts eenmaal, gedurende vijftien minuten rond 21 uur, stijgt het kijkcijfer tot 21,4 ten honderd bij het mij onbekende programma Oei, Jacques, om ineen te stuiken tot 13,9 ten honderd om 21.30 uur wanneer Panorama begint. De gesmade VTM blijft boven de 20 ten honderd van halfacht tot halftien. Pleit ik hier voor pulp ? Nee, ik wil enkel de zwem-redbewegingen van sommigen aanklagen die enkel met kijkcijfers zwaaien wanneer ze gunstig zijn voor hun uitgangspunt .

Verreycken

Kijkcijfers moeten hun signaalfunctie behouden. Moeten echter niet allesbepalend zijn, want dan kunnen wij alles wat maar enigszins met kunst te maken heeft, afschaffen. Wanneer een zender geen kijkers meer heeft, wanneer een zaak geen klanten meer heeft, wordt ze gesloten. Ik kan er wel inkomen dat men in het begin zei dat wanneer het aantal kijkers te lang onder de 20 ten honderd daalt, dan de zaak opnieuw moet worden bekeken.

Zeer kort doorbomend op het fenomeen VTM, moet misschien toch bestudeerd worden, hoe het komt dat de investeringen in, bijvoorbeeld een programma met lichte eigentalige liedjes, een schot in de roos bleek. De aanvankelijke investeringen in dit programma leidden tot Wallystische onzin, doch zorgen er nu voor dat uit een groot aanbod, gecreëerd door de investering, kan gezocht worden naar betere Vlaamse producten. Een denkrichting die de Raad niet onmiddellijk moet uitdiepen, maar die de medewerkers van de openbare omroep wel eens zou moegen stimuleren tot investeren in eigen kunstenaars.

Een tweede eigenaardigheid is vervat in het opnieuw opnemen, via een amendement van de indieners, van artikel 15bis. Daarin wordt een adviesraad van consumenten van het aanbod opgericht. Die adviesraad mag enkel vergaderen, doch geen bindende adviezen uitbrengen. Ik verwijs opnieuw naar de Cultuurpactwet van 1973 die zegt dat de bestuurs- en de beheersorganen van radio en televisie moeten worden bijgestaan door een vaste adviescommissie, waarin alle erkende verenigingen van gebruikers en alle ideologische en filosofische strekkingen zijn vertegenwoordigd. Het verslag leert echter dat dit identieke artikel, dat reeds te vinden was in het bestaande BRT decreet van 1979, nooit werd uitgevoerd. Kan iemand mij vertellen waarom hier decreten worden goedgekeurd indien sommige artikels daarvan nooit moeten worden uitgevoerd? Indien dit dan toch zo is, is het dan niet zeer gevaarlijk om onze eigen sanctionerende bevoegdheid uit te hollen, zodat ook dit decreet

slechts kan uitgevoerd worden, waar het de gepolitiseerde instelling bevalt?

Een laatste algemene opmerking betreft de mededelingen van onze regeerders, de Executieveleden. Hier wordt volledig voorbijgegaan aan het belang van de Brusselse Vlamingen. Zowel de Minister als de leden van de Commissie hebben na bespreking eenparig aangenomen dat het niet mogelijk is om aan de Nederlandstalige leden van de Brusselse Hoofdstedelijke Executieve, zeg maar Vlaamse Brusselaars, toegang tot de BRT te verlenen.

Dit werd eenparig aangenomen. Duidelijker hoorde ik nooit toegeven dat de Vlaamse Raad Brussel heeft afgeschreven.

De heer L. Vanhorenbeek : Dat is niet waar. Onlangs is nog een Adviescommissie voor Brussel opgericht.

De heer W. Verreycken : In het verslag staat dat dit artikel eenparig is aangenomen.

Minister L. Van den Bossche : Het zijn geen Vlaamse Brusselaars maar Brusselse Vlamingen.

De heer W. Verreycken : Mijnheer de Minister, ik dank u voor deze technische opmerking.

Minister L. Van den Bossche : Ik ben graag bereid u te helpen.

De heer W. Verreycken : De Vlaamse Brusselaars over wie ik sprak en de Brusselse Vlamingen van de SP zullen samen zeer dankbaar zijn dat eenparig werd aangenomen dat hun Gewest een volwaardig Gewest is.

Ik moet onmiddellijk toegeven dat er een verschil bestaat tussen de werkelijkheid en de teksten die het Brusselse Gewest omschrijven. In werkelijkheid is Brussel een derde Gewest, terwijl op papier er nog enkele verschillen zijn. Zo heten de wetten er ordonnanties. In werkelijkheid is Brussel een volwaardig derde Gewest geworden dat volgens de Minister en volgens de Commissie zelfs van onze BRT-zender moet worden geweerd. Het zal u niet verbazen dat deze thesis nooit de thesis van het Vlaams

Blok zal zijn en dat wij deze zelfs niet via de omweg van een omroepdecreet zullen steunen.

De heer A. De Beul : De algemeenheid van stemmen waarover u spreekt, werd geleverd door twee partijen.

De heer W. Verreycken : Dat staat niet in het verslag en ik kan mij alleen maar daarop baseren.

De heer A. De Beul : Nu zal duidelijk blijken dat die eenparigheid er niet is. Wij hebben een amendement ingediend om aan de Vlaamse leden van de Brusselse Executieve toegang tot de BRT te geven.

De heer W. Verreycken : Ik zal dat amendement met plezier steunen.

Indien de kiezer heeft gewild dat deze Raad een afspiegeling moet zijn van de maatschappij, dan moeten ook de openbare instellingen, waaronder de Vlaamse Omroep, een afspiegeling zijn van de maatschappij. Geen afspiegeling van een dual zuijlenpark zoals op het ogenblik. Ik zweig te geloven dat de Vlaamse maatschappij de kleinheid zou kunnen opbrengen die wordt gedemonstreerd door deze decreetswijziging, waar in artikel 23 een deel van de oppositie televisiedood wordt gemaakt. Ik zal dit onderwerp ten gronde behandelen bij de artikelsgewijze bespreking.

Namens het Vlaams Blok dring ik aan op de inschrijving in het decreet van de objectiviteitsplicht. Deze objectiviteitsplicht zou ook onverenigbaar zijn met het weren van gelijk welke politieke denkrichting.

Indien de Raad moeite moest hebben met het invullen van de juiste betekenis van deze objectiviteitsplicht, dan zou misschien eindelijk werk kunnen worden gemaakt van enige reglementering ter zake. Er zouden regels kunnen worden vastgelegd die de journalistieke plichtenleer omschrijven en die deze plichtenleer een raamwerk, een houvast bieden. Er bestaat een beroepsvereniging van journalisten die voor ons dit raamwerk zou kunnen opmaken.

Het commissieverslag leert me echter dat dezelfde opmerking stuitte op het

Verreycken

veto van de Commissievoorzitter die onmiddellijk een snood corporatisme zag opduiken, waar mijn partij geen enkel probleem mee heeft.

De **heer A. De Beul** : U moet niet zozeer pleiten voor een reglementering ter zake, vermits die bestaat. De BRT heeft een groen boekje dat een soort bijbel is inzake objectiviteit. Ik raad u aan dit te lezen, u zult er veel plezier aan beleven.

De **heer W. Verreycken** : Ik zal dit boekje aanvragen, maar misschien hebt u het hier bij u.

De **heer A. De Beul** : Ik heb het hier niet, maar wanneer u het aanvraagt bij de BRT, krijgt u het onmiddellijk.

De **heer W. Verreycken** : Ik had het niet zozeer over de plichtenleer maar wel over een raamwerk dat een houvast zou geven aan alle journalisten en door de volledige beroepsvereniging, niet enkel de BRT-mensen, zou kunnen worden gehanteerd. Mijns inziens is iets dergelijks noodzakelijk om de mensen, in hun subjectiviteit, eventueel te kunnen terechtwijzen.

De **heer A. De Beul** : Daarvoor moet u een wetsvoorstel indienen in Kamer of Senaat.

De **heer W. Verreycken** : Wij zullen dat doen. Wij pleiten voor beroeps-corporaties — dit sluit aan bij mijn vraag naar een raamwerk — maar niet voor syndicaal machtsmisbruik zoals dat op het ogenblik binnen de BRT het geval is. **(Applaus bij het Vlaams Blok)**

De **Voorzitter** : De heer Chevalier heeft het woord.

De **heer P. Chevalier (op de tribune)** : Mijnheer de Voorzitter, geachte collega's, ik zal bij deze algemene bespreking geen lange uiteenzetting houden omdat ik vind dat de bedoelingen van de indieners van het voorstel van het decreet reeds in het lang en het breed zijn toegelicht, zowel bij de toelichting als bij de bespreking in de Commissie. Zij zijn trouwens terug te vinden in het verslag. De heer Van Rompuy zal meer technisch in detail treden wat een aantal amende-

menten betreft die door andere partijen in deze Raad zijn ingediend.

Mijnheer de Voorzitter, ik volg dit dossier sinds 1985. Er zijn uiteraard collega's die het dossier veel langer volgen, hetzij in de Vlaamse Raad, hetzij, zoals de heer Van Dienderen, beroepshalve, en die dus met recht en reden spreken over het mediagebeuren. In 1985 was ik verslaggever van de Commissie voor de Media in verband met het kabeldecreet. Degeenen die toen in het Parlement zetelden zullen zich de zeer grondige discussies en procedureslagen herinneren die rond dat decreet zijn gevoerd. Het is evenzeer sinds 1985 dat ik eminente sprekers in dit halfroond hoor praten over het zich wijzigende medialandschap en de noodzaak voor de BRT om daarop in te spelen. Sinds 1985 wordt, zoals een spreker vóór mij reeds heeft gezegd, gewezen op de lamlendigheid van de Executieve. Het spijt mij dat ik dit moet zeggen bij afwezigheid van de voogdijminister. Ik bedoel natuurlijk niet Minister Van den Bossche, die hier wél aanwezig is, want zijn interesse voor het medium is voldoende gekend.

Het is die lamlendigheid van de Executieve die de heer Van Rompuy en mijzelf tot wapenbroeders heeft gemaakt in deze aangelegenheid.

De **heer A. Denys** : U pleit dus ook, zoals de heer Van Rompuy, om het programma van Jessie de Caluwé na elf uur uit te zenden ?

De **heer P. Chevalier** : Mijnheer Denys, het verschil in onze opvattingen is dat u zich wil bezighouden met de inhoud van programma's en ik niet.

— **De heer H. Suykerbuyk, Ondervoorzitter, treedt als Voorzitter op.**

De **heer A. Denys** : Ik ook niet, maar ik heb de indruk dat de heer Van Rompuy dat wél doet. Volgens hem moeten Wendy Van Wanten en tutti quanti na elf uur komen.

De **heer P. Chevalier** : Waar en wanneer men die dames wil zien, dat behoort tot het privé-domein. Wanneer zij op het TV-scherm verschijnen, dan is dat de zaak van de BRT. Als iemand bepaalde intenties zou hebben op dat vlak is dat niet mijn zaak,

en geen zaak voor de Openbare Vergadering van de Vlaamse Raad.

Mijnheer de Voorzitter, geachte collega's, laten wij ter zake komen. Wij hebben vastgesteld dat er een zekere inertie bestond bij de Vlaamse Executieve. Na de lange doorlichtingsoperatie bij de BRT en allicht gedwongen door de concurrentie die op dat ogenblik was ontstaan op de Vlaamse markt, niet alleen van buitenlandse zenders, maar ook van de zenders die hier door toedoen van een bepaalde politieke meerderheid konden worden opgestart, vond men dat het tijd was om te handelen. Er is inderdaad een tekst vanuit de BRT zelf gekomen. Ik schaam mij niet om te zeggen dat wij die tekst als basis hebben genomen. Wie ben ik om te beweren dat al die inspiratie uit mijn bescheiden geest zou komen ? Wij stelden vast dat de BRT bepaalde ideeën had over het runnen van haar instituut.

Ik heb altijd voorgesteld — de heer Van Rompuy is hierin mijn medestander — die tekst als basis te nemen. Men mag die tekst noemen zoals men wil. Sommigen delen teksten rond die letterlijk zijn afgeschreven van bepaalde zaken. Ik ga niet in detail treden maar ik hoor bijvoorbeeld van bepaalde regionale televisiestations dat teksten die zij hebben geschreven door bepaalde personen letterlijk worden overgenomen. Ik maal daar niet om. Ik begrijp dat. Men wordt ingelicht en voorgelicht door wie men wil. Dat was ook hier het geval. De meerderheid — ik zeg dit in alle sereniteit — heeft gepoogd tot een consensus te komen.

Ik heb met aandacht naar de uiteenzetting van de heer De Beul geluisterd en ik stel vast dat inzake de tekst van het voorstel u niet afwijkt van de grote lijnen. Over het bestuur verschilt u van mening met de indieners van het voorstel, maar u bent het eens met de grote krachtlijnen van het voorstel — bijvoorbeeld meer autonomie voor de BRT, een zelfstandiger personeelsstatuut of op zijn minst het bepalen van een eigen personeelsstatuut — dat aan de BRT meer verzelfstandiging moet geven. De kritiek die wordt gegeven door de Raad van State, waarover door

Chevalier

een aantal personen werd gesproken in termen van de domme Raad van State en de geniale indieners, zou ik niet in de mond durven nemen, ik zou het eerder omkeren. De kritiek van de Raad van State op ons en uw voorstel is praktisch identiek.

De heer A. Denys : Inzake de doelstellingen liggen onze meningen niet ver uit mekaar. Wij pleiten beiden voor meer verzelfstandiging, meer autonomie enzovoort. Wat de middelen betreft — u spreekt bijvoorbeeld van een ander bestuur — verschillen wij grondig van mening. U zegt het voorstel te beschouwen als komende van de BRT, maar dat moet u nuanceren. Het gaat over een voorstel uitgaande van de syndicaten van de BRT. Dat is niet hetzelfde als de BRT zelf. Juist daarom komen wij tot de kern van de zaak als wij zeggen dat de uitvoering, het middel niet kan werken in het systeem dat u voorstelt.

De heer P. Chevalier : Daarover zal ik straks nog spreken. Toch ben ik de mening toegedaan dat de minderheid in de Vlaamse Raad akkoord gaat met die grote lijnen en betrachtingen. De heer Van Dienderen zegt dat het niet goed genoeg is, niet volmaakt is. Wie ben ik om te pretenderen dat wat mij door anderen wordt voorgelegd, wat ik probeer weer te geven in politieke termen, wat ik bespreek met andere leden van de meerderheid en wat wij toetsen aan het advies van de Raad van State en het Rekenhof, volmaakt zou zijn.

Het volmaakte is niet van deze wereld, mijnheer Van Dienderen, dat weten wij allemaal. Misschien kunnen wij proberen iets te doen in plaats van er maanden of jaren over te spreken en te palaberen. Wij moeten iets doen aan het statuut van de BRT zodat de BRT zich niet meer kan verschuilen achter voorwendsels als wij zijn teveel bevoegd, ons personeelsstatuut is niet soepel genoeg, vandaar de leegte of onze middelen zijn niet voldoende, om hun eigen falen, dat vandaag inderdaad aanwezig is, nog langer weg te stoppen of zich ervoor te verontschuldigen. Wanneer ik goed heb geluisterd naar

de uiteenzettingen van de leden kan men constateren dat een consensus aanwezig is. Ik weet dat er persoonlijke oprispingen zijn die ik moeilijker apprecieer, maar de persoonlijkheid van de sprekers is niet in kwestie. Wat men mij zegt noteer en onthoud ik. Het zegt echter meer over degene die bepaalde zaken uit dan over de persoon die ze ontvangt. Toch denk ik dat men met het overige akkoord gaat, op die uitzondering na.

Iedereen is erom bekommerd om van die instelling een instituut te maken dat autonoom kan werken, dat zelfstandig is, dat over eigen middelen kan beschikken, dat zijn personeel behoorlijk kan betalen en kan lonen eerder volgens prestatie dan volgens rang.

Wij weten allemaal dat het over een publiek medium gaat, en niet over privé-televisie. Aan de openbare TV-zender wordt een naar Belgische normen niet onaanzienlijk bedrag van 7 miljard gegeven, dat in de Europese context echter niet zo groot is. Het medium is te belangrijk om volledig naar de privé-sector te gaan. Een bekend schrijver en denker over het medium televisie, Neil Postman, heeft ooit gezegd dat hij eigenlijk tegen zoiets als privé-televisie is omdat het medium te belangrijk is om over te laten aan de privé-sector. Volgens hem kent de maatschappij geen privé-leger. Het leger is immers ook niet geprivatiseerd. Daarbij komt dat televisie zo'n machtig medium is dat het niet aan de privé-sector mag worden overgelaten.

Ik ben het niet volledig eens met alles wat Neil Postman schrijft, maar misschien is het goed zijn woorden in-dachtig te zijn. Wij stellen heden immers vast hoe machtig het medium televisie is.

De heer A. Denys (Onverstaanbaar)

De heer P. Chevalier : Mijnheer Denys, geen losse flodders afschieten ! Pobeer alstublieft niet in slogans te denken zoals de muur van Berlijn is gevallen en het kan vriezen of het kan dooien. Dat weten wij allemaal.

Zeker vandaag, bij het Golfconflict, stellen wij vast dat het medium televisie oppermachtig is. Wij weten dat

wij geselecteerde beelden krijgen voorgeschoteld en dat onze opinie wordt gevormd op basis van beelden. Het communicatiemiddel taal is vervangen door het communicatiemiddel beeld. Dat middel is zo machtig dat wij ons ervoor moeten hoeden. Veel meer dan aandacht te hebben voor het rendement en kijkdichtheid, de commerciële aspecten, moeten wij letten op de inhoud van de programma's en op het gevaar dat kan uitgaan van het medium. Voor mij is dat erg belangrijk. Destijds zegde Montesquieu : *Il faut que le pouvoir arrête le pouvoir*. Het is nodig dat de overheid behoedzaam optreedt en zoveel mogelijk ruimte laat aan het bedrijf televisie, niet om maximale kijkcijfers te halen, maar om zoveel mogelijk overheidsinmenging te vermijden.

Sommige politici maken zich schuldig aan deelname aan TV-spelletjes. Ik vind dat af te raden.

Mijnheer de Gemeenschapsminister, in plaats zich af te vragen „wie ben ik” zou de politicus die meedoet aan spelletjes zich moeten afvragen „wat sta ik hier te doen”.

Minister L. Van den Bossche : Ik neem mijzelf niet iedere dag au sérieux. Ik speel ook eens graag.

De heer P. Chevalier : Of dat dan moet gebeuren in televisie-spelletjes is een andere vraag. Er zijn veel andere soorten spelletjes.

Wij moeten ervoor zorgen dat politiek en het medium televisie zoveel mogelijk worden gescheiden, vooral als geprobeerd wordt op televisie van alles amusement te maken zoals nu gebeurt. Heel de verslaggeving over de Golfoorlog wordt bijna voorgesteld als amusement, als een soort videospelletje. Daarbij slaat de angst mij om het hart.

Wij moeten een publieke omroep behouden, en daarbij moeten wij proberen hem zoveel mogelijk autonomie te geven. Dat is ook de bedoeling van de indieners van dit voorstel van decreet.

Ik heb er reeds op gewezen dat politieke beïnvloeding is ontstaan omdat vele politici, met de beste bedoelingen, altijd hebben gedacht dat televi-

Chevalier

sie hét middel is voor communicatie, en dat ze het dan ook zoveel mogelijk moeten gebruiken. Jammer genoeg is dat gebruik in grote mate misbruik geweest.

Ik ben het helemaal niet eens met de spreker van het Vlaams Blok die het heeft over de politisering van de BRT. Daarbij heeft hij de termen gebruikt : rood, bekrompen en tendensieus. Ik denk dat de heer Verreycken straks tegen het voorstel van de Volksunie en de PVV om de naam BRT te veranderen in VRT zal stemmen. Hij zou zijn verbeelding aan het werk moeten zetten om een ander woord te vinden dat past bij de eerste letter, maar dat is misschien te veel gevraagd.

Wij moeten ons hoe dan ook hoeden voor politieke benoemingen. De middelen daarvoor zijn voorhanden : de BRT heeft meer autonomie en kan over zijn eigen middelen beschikken ; de BRT moet geen toelating meer vragen aan de commissarissen van de Executieve, die in ons voorstel trouwens werden herleid tot 1 in plaats van 2 ; de BRT kan binnen een bepaald meerjarenplan zijn eigen budget hanteren — of manipuleren, al heb ik vanmorgen vernomen dat dit een negatieve ondertoon heeft — ; is niet meer verplicht rekening te houden met de richtlijnen. De BRT beschikt nu ook over een bepaalde controle vermits zij een bepaald percentage kan inbouwen waarover de Vlaamse Raad echter wel van oordeel kan zijn dat het niet aan de gestelde doelstellingen voldoet, maar dat is dan de echte taak van de overheid.

Inderdaad, de taak van de overheid bestaat er niet in de inhoud te bepalen of richtlijnen te geven, maar enkel doelstellingen bepalen. Dat wordt zeer duidelijk in het voorstel van decreet gestipuleerd.

Een tweede uitdaging voor de BRT is concurrentie met de commerciële omroep. In dit verband verwijs ik opnieuw naar Neil Postman en citeer uit zijn laatste boek, „Weloverwogen bezwaren”, waarin hij het heeft over de commerciële televisie in Oostenrijk : Wat zou er gebeuren als de commerciële televisie werkelijk

greep krijgt op het bestel in Oostenrijk ? Laat ik eerst zeggen wat ik versta onder een commercieel bestel. In een commercieel bestel worden de kosten van het maken van programma's grotendeels betaald uit reclame-inkomsten en heeft de Regering geen stem in wat er wanneer wordt uitgezonden. Mocht Oostenrijk ooit een commercieel bestel krijgen dan voorstel ik het volgende. Allereerst zal de druk om de zendtijd uit te breiden toenemen, want er staat eenvoudigweg te veel geld op het spel om een gedeelte van de dag onbenut te laten. Is er eenmaal één echt commercieel kanaal dan zullen er meer volgen. Wij stellen vandaag vast dat de aanvragen beginnen te komen : RTL, straks ook TFI. Het monopolie zal worden doorbroken. Bepaalde zaken werden dus ontketend.

Ik citeer verder : En zijn er dan twee of meer, dan zullen ze met elkaar om de gunsten van kijkers en om de reclame-inkomsten gaan wedijveren, wat zal leiden tot veramerikanisering van het programma-aanbod — veel vaart, snelle beeldwisselingen en de nadruk op pakkende beelden. Meer komedie, meer achtervolgingsscènes, meer seks. En dat alles zal ten koste gaan van de inhoud. Willen de nationale netten hun publiek niet verliezen, dan zullen ze met de commerciële televisie moeten concurreren door hun — de Amerikaanse — aanpak over te nemen. Het is met de BBC gebeurt en met de zogeheten Public Television in Amerika. Is het publiek eenmaal gewend geraakt aan snelle, visueel spectaculaire programma's, dan zal het serieuze programma's saai vinden en zullen ook die programma's met de trend — boeiender beeldmateriaal en populaire presentators — mee moeten. Het behoeft geen betoog dat een en ander niet zonder invloed op de inhoud van het gebodene en het publieke vermogen tot serieuze discussie zal blijven.

Zie wat er nu gebeurt in het mediaveld Vlaanderen. Wij moeten de BRT daartegen wapenen. Ik betreur het dat zij naar mijn mening de verkeerde weg opgaan.

De **heer A. Denys** : Volgens u mogen CNN en VTM dus niet op de kabel. U bent tegen de commerciële televi-

sie, mijnheer Chevalier. U vindt dus dat het verslag van de Golfloorlog slecht is !

De heer P. Chevalier : Dat heb ik niet gezegd !

De heer A. Denys : Daar komt het toch op neer.

De heer P. Chevalier : Indien u dat heeft gehoord, mijnheer Denys, dan heeft u slecht geluisterd of bevond u zich in een ogenblik van verwarring, wat om het even wanneer kan gebeuren.

De heer A. Denys : Mijnheer Chevalier, u heeft ons duidelijk uitgelegd tot wat, volgens u, het begin van commercialisering van de netten leidde.

De heer P. Chevalier : Mijnheer Denys, destijds was u een groot voorstander van het commerciële net. Ongetwijfeld bent u ook overtuigd van de deugdelijkheid van de berichtgeving. Deze week hoorde ik een nieuwslezer op de commerciële zender zeggen dat de Westeuropese Unie de defensietak is van de Europese Gemeenschap. Over informatie gesproken ! Deze journalist sloeg de bal drie of vier maal mis in een zin. Ik wil niet iemand één enkel foutje aanwrijven, dat zou te gemakkelijk zijn, maar zo kunnen echter heel wat voorbeelden worden aangehaald. De informatie op de BRT is nog steeds van betere kwaliteit dan deze op de commerciële zenders. Daarmee zal u het met mij wel eens zijn.

Als vooruitstrevend politicus zal u het toch met mij eens zijn dat de bedoeling van commerciële zenders toch niet uitsluitend kan zijn geweest mensen juichend te doen opspingen wanneer zij een mixer, een frigo of een vaatwasapparaat hebben gewonnen. Hebben wij de televisieprogramma's willen herleiden tot één groot kwisprogramma ? Heeft u het programma-aanbod van de commerciële zenders al eens goed bekeken ? Ik doe geen aanval op de commerciële zenders, ik constateer gewoon. Ik vind het echter jammer dat de BRT meent dezelfde weg te moeten opgaan. Het beeld dat door Neil Postman is geschapen kan men toepassen op hetgeen vandaag in Vlaan-

Chevalier

deren en elders in de wereld gebeurt. Kijk naar Frankrijk en Nederland ; ook daar is men volop bezig met de veramerikanisering, de vertrouwing. Men hoeft maar te kijken naar zenders zoals Veronica om zich ervan te vergewissen dat men hier precies dezelfde toer opgaat. Ik vind dat bijzonder erg. Ik richt mijn hoop echter op het voorstel van decreet dat weliswaar niet perfect is. Laat ons aan de BRT echter de kans geven zich niet meer te moeten wegsteken achter voorwendsels.

De **heer A. Denys** : Waarom is u ervan overtuigd dat wij meer kwaliteitsprogramma's zullen krijgen op de BRT ?

De **heer P. Chevalier** : Het is niet onze taak dat uit te zoeken. Onze taak bestaat erin het legistiek kader te scheppen. Welke waarborgen heeft u in uw voorstel dienaangaande ?

De **heer A. Denys** : Ik zal dat straks uitleggen.

De **heer P. Chevalier** : U heeft geen enkele waarborg. Als het afhangt van de managers waarover u het heeft, dan stel ik mij daarbij vragen.

De **heer A. Denys** : Mijnheer Chevalier, ik heb tevens een amendement ingediend voor een verschuiving van de middelen : minder naar administratie of techniek, maar meer naar inhoud.

De **heer P. Chevalier** : Mijnheer Denys, zo min als ik heeft u waarborgen dat de inhoud van de programma's zal verbeteren. Als wetgever kan men die garantie niet inbouwen. Dat is een illusie. Het enige wat men kan doen is de hinderpalen, waarvan de creativelingen binnen het instituut beweren dat zij hen hinderen om goede programma's te realiseren, weg te werken. Ik weet dat voor u alleen kijkcijfers zaligmakend zijn. Vele kranten geven dit met veel bravour weer. Uit de ratings van de kijkcijfers kan men trouwens opmaken hoe slecht de BRT het wel doet.

Voor mij is dit niet bepalend, en ik meen voor een groot deel van het

publiek evenmin. Ten andere, men zou beter niet alleen de kijkcijfers als maatstaf nemen maar daarnaast ook de waarderingscijfers, de kostprijs en de kwaliteit van een programma. Laat ons eens een raster maken op basis van volgende vier criteria : kijkcijfers, kwaliteit, waardering, kostprijs, en op grond van deze vier criteria de programma's toetsen van BRT, VTM en andere zenders die door de kabel worden uitgezonden. Ik meen dat u dan tot een veel nauwkeuriger beeld zou komen dan alleen maar de kijkcijfers van bepaalde programma's. Wanneer bijvoorbeeld iedere avond een porno- of soft-pornofilm vanaf elf uur zou worden uitgezonden, kan gemakkelijk een kijkcijfer van 1 of 2 miljoen worden bereikt.

— **De heer L. Vanvelthoven, Voorzitter, treedt opnieuw op als Voorzitter.**

De **heer A. Denys** : Mijnheer Chevalier, u bent niet eerlijk. Ik heb een gedifferentieerde beoordeling gegeven over de kijkcijfers. U moet een journaal met een journaal vergelijken, duiding met duiding, amusement met amusement.

De **heer P. Chevalier** : Wat stellen wij vast ? Wij constateren dat de kijkcijfers voor het BRT-journaal nog altijd veel hoger liggen dan deze van VTM.

De **heer A. Denys** : Dus, de kijkcijfers hebben hun waarde.

De **heer P. Chevalier** : U ondersteunt mijn thesis. Dit bewijst inderdaad dat de kijker kwaliteit weet te waarderen. Wanneer de BRT niet de vergissing zou begaan om dezelfde onnozele spelletjes uit te zenden als VTM, zou de BRT daarvoor ongetwijfeld worden beloond. Wat doet men echter ? Men gaat mee in de neerwaartse spiraal en denkt aldus te kunnen concurreren. In onnozelheid bestaat echter geen concurrentie ; concurrentie bestaat alleen in kwaliteit. Dit is precies het pleidooi dat wij voor de publieke omroep moeten houden.

Wat de inkomsten betreft, hanteert de heer Denys altijd een bepaalde slogan, die trouwens door veel mensen wordt gehanteerd : voor de parti-

culiere zender, particuliere gelden ; voor de publieke omroep, publieke gelden. Eigenaardig genoeg wordt deze stelling ook door de heer Van Dienderen verdedigd.

De dotatie aan de BRT bedraagt momenteel 7 miljard frank. In Europese context is dit bedrag onvoldoende. Wanneer wij dit cijfer vergelijken met de middelen van andere buitenlandse zenders krijgt bijvoorbeeld de Duitse omroep 170 miljard Belgische frank, de RAI 75 miljard Belgische frank ; de BBC heeft een schuld opgestapeld van 65 miljard Belgische frank. Men kan vaststellen dat deze zenders enerzijds veel meer middelen krijgen, anderzijds bepaalde schulden kunnen opgestapelen, blijkbaar zonder enig probleem. Dit is nu geen pleidooi voor de BRT om schulden op te stapelen. Wat ik wil zeggen is, dat een slogantaal als particulier geld voor de particuliere zender en publiek geld voor de publieke omroep, de slogan is van mensen met weinig verbeelding. Van de overheid kan niet meer worden verwacht dat zij over voldoende middelen beschikt om de omroep volledig te financieren. Noodgedwongen — en daarom werd het mini-decreet goedgekeurd — zal een beroep moeten worden gedaan op een zeker vorm van sponsoring en publiciteit. Dit is onafwendbaar, ook tot mijn spijt.

De **heer A. Denys** : Mijnheer Chevalier, ik begrijp u niet meer. Ik meen dat de BRT met publieke middelen moet worden gefinancierd. Ik heb niet gezegd met hoeveel miljard frank. Er moet een duidelijk onderscheid worden gemaakt. Handelsreclame en alles wat daarrond zit, moet naar de commerciële zender. Ik heb mij niet uitgesproken over de grootte van het bedrag.

De **heer P. Chevalier** : Zeggen dat de BRT alleen met publieke gelden moet worden gefinancierd, is zeggen dat u aan de BRT nooit voldoende middelen zal geven. U weet zeer goed dat zeker in de eerste 10 of 15 jaar in budgettaire context de Vlaamse Gemeenschap jammer genoeg nooit over voldoende middelen zal beschikken om van de BRT een deugdelijke publieke omroep te maken.

Chevalier

Mijnheer de Voorzitter, ik wil thans mijn laatste punten behandelen. Ik heb met veel aandacht geluisterd naar de diverse sprekers en eigenlijk is er weinig verschil tussen de voorstellen. Vooral het voorstel dat de PVV destijds heeft gedaan verschilt enkel op het stuk van het beheer met wat wij voorstellen.

De heer A. Denys : Wanneer er weinig verschil is, waarom gaan wij dan niet opnieuw in de Commissie rond de tafel zitten ?

De heer P. Chevalier : Mijnheer Denys, u heeft daartoe zowel in de Commissie als in de werkgroep ruimschoots de gelegenheid gehad. Op een bepaald ogenblik werden de werkzaamheden van de werkgroep ingevolge een beslissing van het Bureau uitgesteld. Wij meenden dat het tijd was om te handelen en niet langer te palaberen, om die reden hebben wij gezegd dat wij nu verder gaan, zoniet zouden we toch steeds op hetzelfde punt blijven steken.

Het verschil tussen uw en ons voorstel betreft het beheer. U wil vijf managers laten benoemen, die tegen goede vergoeding het beheer van de BRT moeten verzekeren. Wij kiezen evenwel voor een klassieke bedrijfsmatige beheersstructuur.

De heer A. Denys : Ik heb nog nooit gezien dat een politieke benoeming bedrijfsmatig was.

De heer P. Chevalier : Mijnheer Denys, sommige van uw partijgenoten zijn toch ook bedrijfsleider en eminente personen van uw partij zetelen toch ook in de Raad van Beheer van sommige grote chemische bedrijven. Dat is allicht toch niet omdat zij zo goed van het bedrijf zelf op de hoogte zijn. Staat er misschien in die statuten dat zij bijzonder goed op de hoogte moeten zijn van de chemische productiecapaciteit of van de chemische middelen ? Dat is geen aanval van mijnentwege, maar u weet zeer goed dat u op dat vlak de publieke opinie een rad voor de ogen draait, wanneer u zegt dat een bedrijf door specialisten wordt beheerd. Ik ken de beheersstructuren van bepaalde banken en grote bedrijven en daarin zetelen

geen specialisten in die materies, maar wél personen die worden gekozen omwille van hun maatschappelijke betrokkenheid bij dat bedrijf of omwille van hun veronderstelde kennis van het maatschappelijk gebeuren. Dat zijn toch geen eminente bankiers. Wanneer sommige leden van uw partij in het beheer van spaarkassen zetelen is dat toch niet omdat zij financiers zijn, maar wél omdat van hen wordt verondersteld dat zij een maatschappelijke inbreng in het bedrijf hebben.

Dat gebeurt ook hier. Wij wensen niet dat de BRT door vijf wereldvreemde managers zou worden beheerd. U denkt daarbij werkelijk aan welbepaalde personen. Ik denk dat u reeds weet welke kandidaten uw partij naar voren zal schuiven, maar zeg dat dan ook duidelijk. Wanneer u zegt dat hun kandidaturen door de Vlaamse Raad moeten worden voorgedragen, welnu dan zal uw partij toch ook iemand op politiek vlak voordragen. Op dat punt mogen wij geen hypocrisie dulden. De Volksunie, de CVP en de SP zouden in dat geval trouwens hetzelfde doen. Bovendien zouden wij die personen nog zeer goed moeten betalen.

Ik vraag mij af welke mentaliteit stilaan in deze Vlaamse samenleving groeit. Het is voldoende dat men het etiket manager op een voorhoofd plakt en plots wordt men dan een heilige, die boven alle kritiek is verheven.

Wanneer men vandaag managers zoekt voor bepaalde overheidsbedrijven worden die toch ook vooraf geselecteerd. Wij mogen elkaar ter zake toch geen Liesbeth noemen. Men mag toch niet denken dat de nieuw benoemde manager bij SABENA een rabiate communist is, die omwille van zijn managerscapaciteiten werd gekozen. Deze persoon zal wel een bepaalde relatie hebben, waarbij ik geen kritiek wil leveren op wat hij doet. Hetzelfde geldt voor een aantal andere zaken.

De Raad van Bestuur van de BRT die wij voorstellen moet behouden blijven omwille van zijn maatschappelijke betrokkenheid, evenals de inbreng en de ervaring.

De heer A. Denys : Mijnheer Chevalier, bent u, net als ik, ervan overtuigd dat de Raad van Bestuur in een eerste periode een diepgaande saneringsoperatie inzake het personeelsbestand zal moeten uitvoeren ?

Bent u dan ook niet de mening toegedaan dat een Raad van Bestuur die politiek of syndicaal gebonden is daartoe niet bij machte is ? De ervaring met KS en Cockerill Sambre waar ook een dergelijke zware bestuursdaad moest worden gesteld, leert dat zoiets niet zou zijn gelukt zonder dat een manager werd aangehouden. Ik meen dus dat een dergelijke manager noodzakelijk is om de saneringsoperatie te realiseren. Er is voor de BRT de keuze : ofwel laat men de situatie verder verrotten, ofwel durft men op zeer korte termijn te saneren, wat onvermijdelijk met zich de afvloeiing van personeel zal brengen waardoor meer middelen worden vrijgemaakt die op creatieve en inhoudelijke wijze kunnen worden ingezet.

Ik herhaal mijn vraag : meent u dat een Raad van Bestuur zoals u ze hebt voorgesteld die doelstelling kan verwezenlijken ?

De heer P. Chevalier : Mijnheer Denys, ik vind het toch bijzonder eigenaardig dat u mij die zeer concrete vraag stelt. Ik breng u in herinnering dat gedurende tien jaar een PVV-Minister de voogdij heeft over de BRT. Noch Minister Poma noch Minister Dewael — die afwezig is — hebben ooit ingegrepen wanneer er sprake was van een explosie van het personeelsbestand. Nochtans hadden zij een gemeenschapsafgevaardigde bij de BRT die zelfs lange tijd kabinetschef is geweest.

De heer A. Denys : Die opmerking is irrelevant. U hebt niet op mijn vraag geantwoord of de leden van de Raad van Bestuur de sanering moeten bevelen.

De heer P. Chevalier : Dit moet de nieuwe structuur van de BRT uitmaken. Ik wens mij niet te mengen in het personeelsbeleid noch met de inhoud van de programma's. Mijn verantwoordelijkheid en die van u en van de hele Raad — ik geef grif toe dat u uw verantwoordelijkheid hebt

Chevalier

genomen — is het scheppen van een legistiek kader. Wij moeten niet zeggen dat de heer X of mevrouw Y die post in de BRT moet bekleden. Een dergelijke handelswijze zou moeten worden aangeklaagd. Ik zeg u dat het de verantwoordelijkheid is van de Ministers van Cultuur, die tot uw obediëntie behoren, dat het personeel de jongste decade zo is aangegroeid, waar of niet ?

De heer A. De Beul : Mijnheer Chevalier, u moet hier niet de slimme jongen spelen. De sterke uitbreiding van het personeel in het verleden kon enkel geschieden omdat de heersende meerderheid daartoe de wil formuleerde. U moet dan niet één man als schuldige aanwijzen.

De heer P. Chevalier : Dat doe ik niet ! Ik beschuldig twee mannen.

De heer A. De Beul : Onlangs zegde iemand mij dat er hier veel geluld wordt. Dit is één van de typische vormen van gelul !

De heer P. Chevalier : Mijnheer De Beul, ik laat deze toch onparlementaire taal voor wat het is. In ieder geval, of nu één persoon dan wel twee beleidsmensen verantwoordelijk zijn, ik onderstreep dat de SP lange tijd — tussen 1981 en 1988 — geen deel heeft uitgemaakt van de Executieve en dat de verantwoordelijkheid bijgevolg ongetwijfeld ligt bij de hele Executieve en de toenmalige parlementaire meerderheid. In ieder geval, we hebben nu een voorstel ingediend. Laten wij duidelijk zijn. Een nieuw personeelskader voor de BRT binnen dezelfde dotatie betekent dat sommigen meer zullen verdienen, anderen minder, terwijl nog anderen helemaal niets meer zullen verdienen.

Als het decreet zal gepubliceerd en dus van kracht zal zijn heeft de BRT de mogelijkheid om daar in te grijpen en dan moet zij de politieke overheid geen verwijten meer toesturen. Dat is destijds ook het geval geweest voor het rijksonderwijs. Met de creatie van de ARGO moet men de overheid ook geen verwijten meer sturen in verband met wantoestanden in het Gemeenschapsonderwijs.

Mijnheer de Voorzitter, collega's, ik kom tot mijn besluit. Ik ben ervan overtuigd dat dit voor de BRT de laatste kans is. Ik ben er eveneens van overtuigd dat ons werk niet feilloos is. Ik heb nooit de pretentie gehad om te beweren dat wat ik ooit heb gedaan perfect is. Dat is een vorm van bescheidenheid die sommige mensen siert. Als er verbeteringen kunnen worden aangebracht waarom zou men dat dan niet doen ? Ik heb de amendementen van de heer De Beul gezien. Als ze verbeteringen inhouden waarom zou men ze dan niet goedkeuren ? Voor mij niet gelaten. Hetzelfde geldt voor de amendementen van de heer Denys. Wij streven allen dezelfde doelstelling na. Ik vind het echter jammer dat men over details — wat voor mijn generatie een detail is, misschien ten onrechte — zoals de benaming BRT of VRT struikelt.

Voor het voorstel van de heer Suykerbuyk, met name de BRT voortaan BRTN te noemen, heb ik sympathie noch antipathie. Mij laat het koud. Men kan er nog over discussiëren of het een N of n moet zijn. Wij zullen het voorstel steunen omdat het misschien aan bepaalde wensen tegemoet komt. Mij laat het echter koud.

De heer L. Vanhorenbeek : Indien het u toch koud laat dan is het toch veel duidelijker om over VRT te spreken.

De heer P. Chevalier : Mij laat het onverschillig, als ze maar goede televisie maken.

Mijnheer Vanhorenbeek, ik heb destijds de voorbespreking van dit voorstel van decreet meegemaakt. Als men één ogenblik oprecht is, dan zal men moeten toegeven dat ik het uiterste heb gedaan om binnen de bestaande meerderheid de consensus te bewaren.

De heer A. De Beul : De besprekingen in de meerderheid hebben zich beperkt tot het op het matje roepen van de Volksunie om de tekst inzake de BRT te ondertekenen. Daarin stond de formule met de huidige, Belgische benaming. Wij hebben toen onmiddellijk gezegd dat als men dat niet schrapte, wij niet zouden tekenen. Dat is een samenvatting van

de besprekingen die daaromtrent werden gevoerd.

De heer P. Chevalier : Elk maakt een resumé zoals hij dat wil. Ik herinner mij dat u mij destijds nog hebt gezegd dat u met de grote lijnen van het voorstel akkoord ging maar dat de naam voor u inderdaad een struikelblok was.

De heer A. De Beul : Collega Chevalier, indien u daarnet naar mijn uiteenzetting hebt geluisterd, dan zult u toegeven dat wij wellicht dezelfde doelstelling nastreven. Wat mij ergert is dat de mensen die dezelfde doelstelling hebben niet de gelegenheid krijgen om samen met u en met de andere partijen naar de optimale formulering te zoeken om die doelstelling waar te maken.

De Voorzitter : Mijnheer Chevalier, uw spreektijd is binnen enkele minuten verstreken. Ik wens dat er niet meer wordt onderbroken.

De heer P. Chevalier : Ik stel vast dat wij bij het einde van het debat misschien niet tot een akkoord zullen komen, maar dat wij erkennen dat wij dezelfde doelstellingen hebben. Ik zal u geen vergiffenis schenken, daartoe ben ik niet gemachtigd. Als u vanavond diep in uw hart kijkt, zoals Alice Nahon zei . . .

De heer A. De Beul : Men moet maar lef hebben.

De heer P. Chevalier : In ieder geval, wij beseffen dat het voor de BRT de laatste kans is om nog ooit goed te performeren in de toekomst.

De heer A. Denys : Een gemiste kans !

De heer P. Chevalier : Een gemiste kans, ik begrijp dat niet, tenzij u bedoelt dat u vijf managers politiek wilde laten benoemen. Voor het overige meen ik dat wij dezelfde doelstellingen hebben. Wij moeten deze kans grijpen ; het gaat om een klein landschap, 5,5 miljoen kijkers, plus nog enkelen in Nederland. Het is niet veel en de concurrentie is hard.

Indien de BRT wijs zou zijn, zou deze instelling in de toekomst naar een soort van samenwerking moeten streven met de commerciële omroep —

Chevalier

het is niet aan mij om dat te zeggen natuurlijk — met een eigen management-beleid. Wij geven nu alle kansen ; wij nemen de voorwendsels weg waarachter men zich kan verschuilen, zoals bijvoorbeeld het in een keurslijf stoppen door de politici. Dat kan na de stemming van vandaag niet meer gebeuren. Daarom is dit voorstel een stap in de goede richting. In de toekomst kunnen er misschien nog voorstellen worden gedaan om verbeteringen aan te brengen, niets sluit dat uit. Wij moeten echter de beslissende stap doen in het belang van de openbare omroep. **(Applaus)**

De heer W. Verreycken : Mijnheer de Voorzitter, kan ik nog even het woord krijgen ?

De Voorzitter : Neen, mijnheer Verreycken.

De heer L. Vanhorenbeek : Mijnheer de Voorzitter, ik wenste ook nog een repliek te geven.

De Voorzitter : Mijnheer Vanhorenbeek, het kan nu niet en ik zal zelf wel bepalen wanneer een repliek mogelijk is of niet. Er is voldoende mogelijkheid tot repliek geweest in dit debat.

De heer Van Rompuy heeft het woord.

De heer E. Van Rompuy (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, ik sluit mij aan bij wat de mede-indiener van het voorstel van decreet daarnet heeft gezegd. Ik zal geen hooggestemde politieke toespraak houden ; ik heb dit reeds gedaan tijdens het voorbijge media-debat over de BRT.

De heer De Beul heeft enkele weken geleden aangekondigd dat hij ons op het matje zou roepen en dat hij punt voor punt ons broek zou afdoen. Hij beweerde dat het decreet legistiek niets voorstelde, dat het klungelwerk was, enzovoort. Ik heb de amendementen gelezen en bestudeerd ; dat is ook de bedoeling, meen ik van deze plenaire vergadering. **(Uitroepen van de heer A. Denys)**

Als er amendementen zijn die kunnen worden aangenomen, moet dat ook gebeuren, zelfs als er dan een

tweede lezing wordt gevraagd. Dat is de taak van de plenaire vergadering.

Zoals collega Chevalier daarnet heeft gezegd, is het niet de taak van de Vlaamse Raad om de inhoud te bepalen van wat de BRT moet doen. Wij moeten het kader creëren waarin die instelling in het media-landschap kan functioneren en concurreren. Vroeger werd nooit nagedacht over de taak van een openbare omroep ; het was een monopolie. Vele van de problemen die nu rijzen in verband met de BRT vloeien voort uit die monopolistische houding : hen kon niets gebeuren. In interviews met programmamakers van de BRT werd stevast gezegd dat zij de beste programma's maakten in Europa. Panorama had 3 miljoen kijkers, zij gaven zichzelf prijzen, enzovoort. Het kon allemaal niet op tot vandaag zijzelf beseffen dat het zo niet verder kan en dat een aantal zaken moeten veranderen.

Het is niet aan ons, mijnheer Verreycken, om te bepalen hoe de BRT haar programma's moet maken. Wij kunnen daar wel een idee over hebben en wat hier wordt gezegd, vindt misschien enige weerklank, maar de BRT maakt uiteindelijk haar programma's zelf.

Wij kunnen de BRT wel de middelen geven om te kunnen concurreren. Zo kunnen wij inzake personeelsbeleid de mogelijkheid inbouwen om met contractuelen te werken en toelaten dat personeel van het vast kader dat beter betaald wil worden, contractueel wordt. Wij kunnen de BRT meer autonomie geven en ervoor zorgen dat de Vlaamse Executieve niet systematisch de opportuniteit controleert, dat de BRT kan werken met een meerjarenplan, dat het aandeel van de uitzendingen door derden wordt verminderd, enzovoort. Wij willen de BRT de mogelijkheden bieden om soepel te functioneren en in te spelen op nieuwe behoeften zodat hij een eigen plaats kan innemen in het medialandschap. Bij het lezen van interviews met personeelsleden, programmamakers en vedetten van de BRT — op het ogenblik is men daar zeer kwistig mee — valt het mij telkens op dat alles wat misloopt, wordt toegeschreven aan de politise-

ring. Na de goedkeuring van dit decreet zijn het de mensen van de BRT zelf die inhoud moeten geven aan de openbare omroep.

Wij zijn het erover eens dat de kijkcijfers niet als belangrijkste criterium gehanteerd mogen worden. Indien de kijkcijfers echter sterk dalen, rijst wel de vraag naar het nut van een openbare omroep. Die vraag is thans aan de orde. Ook in andere landen stellen wij vast dat de aantrekkingskracht van de openbare omroep afneemt. De kijkcijfers van de Duitse openbare omroep, die ongenaakbaar werd geacht, zijn met de helft verminderd op twee jaar tijd en in Frankrijk kijkt men op het ogenblik op 100 uur minder dan 30 uur naar Antenne 2. Het is goed in dit debat ook even te blijven stilstaan bij de bestaansredenen van de openbare omroep. Bij de evaluatie van het meerjarenplan zal niet het kijkcijfer het doorslaggevend criterium zijn maar wel de inhoud van de programma's. Er is in Vlaanderen geen behoefte aan twee pretzenders. Er is plaats voor een commerciële zender die met de opbrengst van reclame programma's zoals Dallas kan maken, maar anderzijds stellen wij een bedrag van 7 miljard frank ter beschikking van de openbare omroep met de bedoeling een kader te creëren waarbinnen goede programma's kunnen worden gebracht.

Wij moeten ons niet inlaten met de manier waarop dit gebeurt. Daarvoor is er een Raad van Bestuur, zijn er leidinggevende ambtenaren en programmamakers. Het is precies over dit kader dat de discussie vandaag gaat, maar eerst wil ik nog iets zeggen over de amendementen van de heer De Beul en van de heer Denys.

De heer A. Denys : Ik dacht dat de amendementen straks aan bod zouden komen.

De heer E. Van Rompuy : Het komt de helderheid van het debat ten goede als wij ook nu even kunnen ingaan op de filosofie die aan de basis ligt van de amendementen.

De belangrijkste amendementen van de heer De Beul hebben betrekking op artikel 13 dat het contractueel kader mogelijk maakt. In feite gaat het

Van Rompuy

om een terugkeer tot de oorspronkelijke tekst. De heer De Beul gaat helemaal niet akkoord met ons systeem van verdeling van de middelen met enerzijds een basisdotatie en anderzijds een facultatieve toelage. Zijn systeem is gebaseerd op een soort vijfjarenplan met een kostenraming, en gaat niet uit van percentages, maar van de behoeften.

De heer De Beul wil een geschillenraad invoeren. Hij meent dat de nieuwsdienst moet werken volgens de regels van de journalistieke plichttenleer met waarborgen voor redactionele onafhankelijkheid. De hoofdredacteur moet worden beschouwd als degene die uiteindelijk het nieuws maakt en als er problemen rijzen dan moeten die volgens hem niet worden voorgelegd aan de Raad van Bestuur van de BRT of de deontologische commissie, maar aan een externe geschillenraad die eventueel — en dat is ook totaal nieuw — toezicht houdt op de derden.

Naast de amendementen die het voorstel ten gronde willen wijzigen en waarbij wij wel een aantal legistische aanmerkingen kunnen maken, heeft de heer De Beul dan ook nog een aantal politiek getinte amendementen. Met zijn amendement bij artikel 4 dat de nadruk wil leggen op de nieuwsdienst hebben wij geen enkel probleem en wij zullen het dan ook goedkeuren.

Voor de dochtermaatschappijen en de samenwerkingsovereenkomsten vragen wij dat de Vlaamse Executieve uitzonderingen kan toestaan. Wij vinden dat ook minderheidsparticipaties mogelijk moeten zijn. Als alleen meerderheidsparticipaties kunnen, dan kan de BRT internationaal gezien niet participeren in bijvoorbeeld reisagentschappen. Het was overigens de Minister die ons via zijn kabinetschef die opmerking maakte.

De heer De Beul meent dat de leden van de Raad van Bestuur van de BRT door de Vlaamse Raad aangevoelen moeten worden op basis van hun deskundigheid en vertrouwde met het medium radio en televisie. De kandidaturen zouden dan volgens hem ook nog voor advies moeten

worden voorgelegd aan de Vlaamse Mediaraad. Zoiets doet volgens mij afbreuk aan de prerogatieven van de Vlaamse Raad. Bovendien is een criterium als deskundigheid of vertrouwde moeilijk te beoordelen. Het zou heel wat discussies kunnen uitlokken die veel verwarring zaaien. Ik vind dat wij zelf in de Vlaamse Raad de knoop moeten doorhakken.

Ter attentie van de heer Denys wou ik nog zeggen dat de Raad van Bestuur van de BRT in de toekomst deskundiger moet worden. Zonder een waardeoordeel te willen vellen over de huidige Raad van Bestuur, moeten wij toch vanuit alle fracties, meen ik, vaststellen dat er nu en dan vragen rijzen. Ook mijn fractie zal voor de toekomst meer deskundigheid en vertrouwde met het medium proberen in te bouwen, ook al moet dat volgens ons niet decretaal gebeuren.

In artikel 9 dat handelt over onrijpe benoemingen, staat dat zij ten minste 25 jaar oud moeten zijn. Ik hoop dan ook dat de Volksunie, wanneer binnen enkele weken de directeur-generaal voor de Belgische Dienst voor Buitenlandse Handel moet worden benoemd en waarvoor een 28-jarige partijgenoot wordt vernoemd, op dezelfde manier zal reageren. Dergelijke zaken moeten niet decretaal worden geregeld.

In een ander amendement staat dat het lidmaatschap van de Raad van Bestuur niet verenigbaar mag zijn met dat van een ziekenfonds of een werknemersorganisatie. Deze discussie is reeds ten gronde gevoerd. Het is een politieke optie en geen technische kritiek.

Artikel 13 handelt over het personeelsstatuut. De Raad van Bestuur zou gemachtigd zijn het reglementair en ook het contractueel statuut te bepalen, van de vastbenoemden en de contractuelen. Ter zake werd dezelfde discussie gevoerd als bij de bespreking van het decreet betreffende het bestuurlijk beleid, die op hetzelfde moment plaatsvond als het debat over de BRT. Ik heb het rapport Olivier-Peeters hierover herlezen.

In de toekomst zal het mogelijk zijn gespecialiseerd personeel op hoog ni-

veau aan te werven, zowel statutair als contractueel. De voorwaarden zijn in sommige artikelen over bepaalde instellingen opgesomd. Van de experten van het Rekenhof kregen wij het advies deze bepaling zodanig op te stellen dat het mogelijk zou zijn mensen te benoemen met een overheidscontract en een privécontract. De details moeten door de Raad van Bestuur met de nodige creativiteit worden opgevuld opdat zij, naast hun vast benoemd kader, ook een contractueel kader kunnen hebben waarin zij bepaalde functies kunnen definiëren en waarin bepaalde specificaties kunnen worden ingebracht.

U verwijst naar de mogelijkheid om, in het kader van het gelijkheidsbeginsel, in beroep te gaan bij de Raad van State, zodat deze bepaling wordt vernietigd. De tekst is zo vaag mogelijk om de Raad van Bestuur de grootst mogelijke autonomie te geven om dat in te vullen, zonder inbreuk te doen op het gelijkheidsbeginsel.

De forcing die de Minister van Binnenlandse Zaken heeft gevoerd bij het decreet betreffende het bestuurlijk beleid was voor ons toonaangevend. Ons baserend op die forcing en op het uit te vaardigen koninklijk besluit-Langendries creëren wij de voorwaarden om een flexibel personeelsstatuut mogelijk te maken. Zolang het koninklijk besluit-Langendries niet is uitgevaardigd en zolang bijgevolg het decreet betreffende het bestuurlijk beleid niet operationeel is, is ook dit decreet niet operationeel en riskeren wij moeilijkheden. Ik meen dat wij ter zake de volledige steun hebben van het Rekenhof. Ik heb het verslag over het decreet betreffende het bestuurlijk beleid en ook de artikelen nogmaals grondig doorgenomen. De artikelen 96, 97 en 98 en de bespreking ervan zijn in het debat aan bod gekomen.

De BRT krijgt meer mogelijkheden, maar collega De Beul, met uw amendement zet u de klok terug.

De Voorzitter : De heer De Beul heeft het woord.

De heer A. De Beul : Uw doelstelling is lovenswaardig vermits u er

De Beul

naar streeft dat de BRT enerzijds een kader met ambtenaren en anderzijds een kader met contractuelen zou kunnen invoeren en eventueel mensen met een bijzondere opdracht zou kunnen belasten.

Laten wij mijn amendement even terzijde. Ik vraag mij af — het verheugt mij dat de Minister van Binnenlandse Zaken aanwezig is — waarom u aan uw stelling, vervat in artikel 13, koppelt onverminderd de bepalingen van artikel 87 en 88 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen. Het is spijtig dat u de bespreking van het decreet betreffende het bestuurlijk beleid niet heeft kunnen volgen maar ik heb dat wel gedaan. De Minister van Binnenlandse Zaken heeft de moed gehad te verklaren dat wij daar over gaan. U stopt er zich integendeel achter weg. Het gevolg daarvan is dat het woord onverminderd geldt voor de BRT en meteen dus ook het koninklijk besluit-Langendries en de wet op het enig statuut.

In de Standaard van vandaag immers staat, zoals vooraf was aangekondigd, dat de wet op het enig statuut zal worden opgenomen in het koninklijk besluit-Langendries.

Ik vraag u uw stelling nader te verklaren.

De heer E. Van Rompuy : Wij baseren ons op het koninklijk besluit-Langendries.

Wij hebben dezelfde politieke optie en analoge omstandigheden en op basis daarvan . . .

De heer A. De Beul : Indien u dezelfde tactiek wil volgen als bij het decreet betreffende het bestuurlijk beleid, dien dan een amendement in waarbij het woord onverminderd wordt geschrapt. Dat is de enige raad die ik u kan geven.

Mijn amendement strekt ertoe te komen tot uw oorspronkelijke tekst. Ik kan onmogelijk met hetzelfde lef als de Minister van Binnenlandse Zaken dat heeft gedaan inzake zijn decreet, een amendement indienen om dat woord te schrappen. U mag dat lef

wel hebben en dan zal u uw doelstelling realiseren.

De heer E. Van Rompuy : Waarom zouden wij dezelfde forcing niet kunnen voeren als bij het decreet betreffende het bestuurlijk beleid ? Het koninklijk besluit-Langendries is een uitvoering van de wet van 8 augustus 1988, waardoor de bevoegdheid over het personeelsstatuut wordt overgedragen aan de Vlaamse Gemeenschap en waardoor wij in Vlaanderen in staat zullen zijn om die autonomie uit te bouwen. Ik vind dat u spijkers op laag water zoekt als u beweert dat wij dezelfde moed niet zouden mogen aan de dag leggen als bij het decreet bestuurlijk beleid.

De heer A. De Beul : Ik heb reeds gezegd dat u het voorstel terug naar de Commissie moet verwijzen, want u begrijpt niet wat het koninklijk besluit-Langendries inhoudt.

De heer E. Van Rompuy : Ik begrijp het wel. Laten wij niet beginnen op de toon van u kent het niet en wij kennen het wel. De Minister is hier en ik wil het hem vragen. Hij is de vertegenwoordiger van de Regering, de auteur van het decreet, en ik wil hem vragen of hij in de bepaling een inconveniëntie ziet, vergeleken met hetgeen is gebeurd voor het decreet bestuurlijk beleid.

De heer A. De Beul : Mag ik proberen uit te leggen hoe de situatie in mekaar zit ? De Vlaamse Gemeenschap, de Executieve en haar openbare instellingen, zullen hun eigen personeelskader en financieel statuut kunnen opleggen nadat het koninklijk besluit-Langendries — zo noemen wij het reeds, maar het is nog altijd hangende — zal getroffen zijn, dat de algemene principes voor het openbaar ambt bepaalt en waaraan men zich moet houden. Dus, op dit ogenblik is het strikt wettelijk niet mogelijk dat de Vlaamse Gemeenschap of een openbare instelling zoals de BRT een eigen personeels- en financieel statuut zou bepalen.

Wat heeft men gedaan bij het decreet bestuurlijk beleid ? Men heeft gezegd dat het uitblijven van het koninklijk besluit een hinderpaal was voor de rechtmatige uitoefening van de bevoegdheid om een personeels- en fi-

nancieel statuut op punt te stellen en dat men, gelet op het nog niet verschenen zijn na twee jaar en om de continuïteit van de lopende zaken te waarborgen, daar moest over gaan. Dat is de essentie van het decreet bestuurlijk beleid. Dan moet men er hier ook over gaan. Door uw tekst maakt u zich ondergeschikt aan het koninklijk besluit-Langendries, met name door het vermelden van het woord onverminderd.

De heer E. Van Rompuy : Hebt u de tekst van onze amendementen ? Ik lees de verantwoording bij artikel 13, paragraaf 3 : De aanneming van het onderhavig decreetsvoorstel geschiedt onder dezelfde politieke optie als die betreffende het ontwerp-decreet bestuurlijk beleid, gelet op de analogie van de omstandigheden.

De heer A. De Beul : Ik begrijp uw bedoeling, maar uw tekst klopt niet.

De heer E. Van Rompuy : Wij hebben altijd gezegd : eens het koninklijk besluit-Langendries uitgevoerd is. De Minister kan zich ter zake sterk maken, maar er is toch ook een nationaal kader. In onze verantwoording staat dat wij er een voorwaarde van maken voor de uitvoerbaarheid van ons decreet. Wij voeren dezelfde forcing.

De heer A. De Beul : Collega Van Rompuy, als wij uw tekst letterlijk volgen, dan maakt u zich ondergeschikt, want u zegt onverminderd het koninklijk besluit-Langendries. Er zijn nu twee mogelijkheden : ofwel bevat het koninklijk besluit enkel algemene principes die niet beletten dat men bijvoorbeeld een contractueel kader als dusdanig zou opzetten. Ofwel zal, zoals iedereen weet, de grote strijd rond het koninklijk besluit-Langendries gaan over het feit of de inhoud van de wet op het enig statuut al dan niet behouden en er ingeschreven wordt. Zoniet dan kan de BRT werken, maar tot hiertoe eist men, onder meer van syndicale zijde, dat de wet op het enig statuut er wordt ingeschreven. Op dat ogenblik ligt de BRT vast. Schrap dus dat woord onverminderd.

De heer E. Van Rompuy : Het is niet aan ons nationale wetten te negeren. Of wij die wet negeren of niet, zij zal

Van Rompuy

van toepassing blijven zolang het koninklijk besluit niet is uitgevaardigd. De Vlaamse Raad kan geen nationale wetten wijzigen, als u denkt dat u het probleem daarmee oplost. Wij stellen de politieke voorwaarden die duidelijk gebonden zijn aan dat nationaal koninklijk besluit.

De heer A. De Beul : Bij het decreet bestuurlijk beleid is dat de essentie van wat wij hebben gedaan, over de nationale wetten heen.

De heer E. Van Rompuy : U zal daarmee ook moeilijkheden kennen. Indien het decreet bestuurlijk beleid zou worden uitgevoerd zonder het koninklijk besluit-Langendries, zal u ook moeilijkheden kennen.

De heer A. De Beul : Met uw tekst ook.

De heer E. Van Rompuy : Wij kunnen die discussie nog verderzetten. Wij werden geadviseerd door het Rekenhof, ook aanwezig bij het debat bestuurlijk beleid. Ik geloof dat wij op dat vlak goed in onze schoenen staan. Wij kunnen er later nog over discussiëren.

Zo kom ik tot een volgend punt waarover een discussie kan zijn, met name artikel 13bis. Ik geef toe dat wij het bedrag van de vergoedingen aan de Voorzitter, de ondervoorzitter, de leden van de vaste commissie en de titelvoerende leden-plaatsvervangers van de Raad van Bestuur, niet hadden opgenomen.

De heer A. De Beul : Gelukkig heb ik dat gezien of de raadsleden van uw fameuze Raad van Bestuur zouden het allemaal voor niets mogen doen. Zelfs behoorlijk afschrijven kan u nog onvoldoende.

De heer E. Van Rompuy : Daar dient een plenaire vergadering voor.

De heer A. De Beul : Daar dient een commissievergadering voor

De heer E. Van Rompuy : Het is niet de eerste keer dat in plenaire vergadering ontwerpen op het laatste nippertje bepaalde wijzigingen ondergaan. Daarvoor is er een Vlaamse

Raad met 194 leden. Sommigen kunnen iets zien dat anderen niet zagen.

Wij zullen dit amendement goedkeuren.

Zo kom ik tot de adviesraad voor kijkers en luisteraars. Wij hadden dat niet opgenomen..

De heer A. De Beul : Natuurlijk niet.

De heer E. Van Rompuy : . . . in ons oorspronkelijk decreet. Wij hebben nu de tekst van 1979 overgenomen. In plaats van een adviesraad voor kijkers en luisteraars noemt u dat een vaste adviescommissie. Het enige verschil is dat die leden niet meer worden voorgedragen door de Raad van Bestuur maar door de Vlaamse Mediaraad. Dat is een discussie die wij kunnen voeren. De Vlaamse Mediaraad bestaat uit professionelen uit de mediasector. Is die representatiever dan de Raad van Bestuur van de BRT ? Ik vind niet dat de Vlaamse Mediaraad zo representatief is. Professionelen uit de mediawereld moeten een adviesraad aanduiden. Mij lijkt dat eerder een politieke beoordeling. Ik zie niet in wat wij daar verkeerd aan doen. Wij hebben deze adviesraad erin opgenomen om in overeenstemming te zijn met het Cultuurpactdecreet. Ik geloof echter niet in een adviesraad, zoals ik ook niet geloof in adviesraden van consumenten die vaak alleen zichzelf vertegenwoordigen.

De heer A. De Beul : Wat is de waarde van die adviesraad ? U hebt hem bij amendement opgenomen enkel om te voldoen aan het Cultuurpactdecreet. Ik heb geprobeerd die formule beter uit te werken opdat ze beter uitvoerbaar zou zijn en niet zou moeten afhangen van de BRT zelf maar wel van ons, mits het advies van de Mediaraad. Wat is hiervan het belang ? U en collega Chevalier hebben herhaaldelijk in uw algemene uiteenzetting gezegd dat wij alleen het kader moeten scheppen en dat wij ons met de inhoud niet moeten inlaten, dat wij nu een goed decreet maken zodat in het vervolg de BRT ons niets meer moet zeggen ; alle verantwoordelijkheid zal dus bij de BRT liggen.

Het is natuurlijk zo dat wij het kader scheppen. Wij maken de inhoud niet.

Bij het vastleggen van het organogram van het kader moeten wij er echter wel zorg voor dragen dat op een of andere wijze er een toetsing van de kwaliteit kan zijn, maar nergens in het decreet vind ik het woord kwaliteit. Men moet proberen via een goed gestructureerde adviesraad een toetsing te krijgen van de kwaliteit. In het verleden was dat mogelijk met het BRT-decreet. Men heeft dat bewust nagelaten omdat men die toetsing niet wou. Ik acht die toetsing absoluut noodzakelijk. Zij zijn de enigen die zich over de kwaliteit moeten uitspreken. Dat moeten niet de politici doen en niet de Ministers. Er moet ergens een forum zijn van kijkers en luisteraars die zelf enige toetsing van de kwaliteit doen.

De heer P. Chevalier : Op de BBC bestaat daarvoor een programma. Jaarlijks kunnen de kijkers er een aantal programma's kiezen die dan worden beoordeeld door een jury van kijkers, publiek, op de televisie. Waarom kan de BRT zelf niet dat soort dingen organiseren ? Zelfs de kwaliteit van de programma's en de opdracht die de BRT heeft als publieke omroep kunnen op die manier aan elkaar worden getoetst.

De heer A. De Beul : Mijnheer Chevalier, de BRT zou dat ook kunnen doen en ik weet niet of zij dat in het verleden zelfs niet op een verdoken manier heeft gedaan.

Wij zitten echter opgezaald met artikel 19 van de Cultuurpactwet dat de verplichting oplegt om een degelijk instrument op te zetten voor de communicatiemiddelen in handen van de gemeenschap. Uit de voorbereidende werken van de Cultuurpactwetgeving blijkt wel degelijk dat het de bedoeling is zelfs een vorm van controle op de BRT te organiseren.

Die adviesraad heeft recht op volledige informatie, zelfs over de daden van de bestuurs- en beheersorganen. Het was wel degelijk de bedoeling een soort controle- of toetsingsorgaan te maken over de kwaliteit, de zendschema's van de programmering, enzovoort. Als die Raad op een ernstige manier is samengesteld kan hij ter zake nuttig werk verrichten.

Mijnheer Van Rompuy, het zou echt

De Beul

niet wenselijk zijn indien er geen adviesraad zou komen. Daarom heb ik geprobeerd een aangepaste versie te geven van een raad die niet afhangt van de BRT zelf om te beletten dat wij in hetzelfde straatje zouden belanden als met het BRT-decreet van 1979.

De heer E. Van Rompuy : De vraag is welke kandidaten moeten worden voorgedragen voor de Vlaamse Mediaraad en of die raad wel zo representatief is voor de kijkers en de luisteraars.

De heer A. De Beul : Is de Raad van Bestuur van de BRT dan niet representatief ?

De heer E. Van Rompuy : Het is de emanatie van de Vlaamse Raad en van een aantal ideologische en politieke strekkingen.

Vindt u de Vlaamse Mediaraad dan zo representatief ? Een aantal opinies zijn daar helemaal niet vertegenwoordigd. Ik weet niet of uw partij, de Volksunie, zo een grote voorstander is van die Mediaraad ?

De heer A. De Beul : Er is behoefte aan een zekere vorm van toetsing, van meningsvorming. Moeten wij de mensen van de BRT zelf laten aanduiden wie daarvoor moet instaan ? Men kan zichzelf toch niet controleren, want dan worden er alleen goedgezinden aangeduid, waarop men invloed heeft, om ze te laten zeggen dat het allemaal zo goed is.

De heer E. Van Rompuy : Een neutrale raad is beter. Laten wij bijgevolg de samenstelling van de Vlaamse Mediaraad eens samen bekijken. Vindt u het zo representatief voor de samenleving als een paar professionelen die met media bezig zijn moeten zeggen wat de kijkers en de luisteraars ervan vinden ? Dat is een politieke optie.

Een ander belangrijk punt is de discussie over de financiering en de dotatie. Wij hebben een opsplitsing gemaakt tussen de basisdotatie en facultatieve aanvullende werkingstoeelagen. Wij hebben nergens verwezen naar artikel 11 van de Cultuurpact-

wet waarin een opsomming staat van de verschillende soorten toelagen, kredieten, enzovoort. Wij hebben gezegd dat er een algemene basisdotatie moet komen zoals in de Cultuurbegroting voor de verschillende instellingen staat ingeschreven. Dat geldt voor overheids-v.z.w.'s, zoals het Ballet van Vlaanderen, de Philharmonie enzovoort. Zij hebben een basisdotatie en krijgen via andere posten facultatieve toelagen. Wat is er verkeerd aan in verband met de subsidiëring van de BRT een onderscheid te maken tussen een basisdotatie, onder de vorm van een vast percentage, en facultatieve toelagen die ieder jaar als speciale post worden opgenomen in de algemene uitgavenbegroting ? De Vlaamse Raad kan zich dan het recht voorbehouden op basis van werkelijk gepresteerde activiteiten aanvullende toelagen te geven uit de Cultuurbegroting.

Indien u de verantwoording van ons amendement leest dan zult u merken dat wij hiervoor bewust geen criterium hebben ingebouwd, enkel een algemene verklaring, een appreciatiemoment, een recht dat de Vlaamse Raad zichzelf voorbehoudt. Indien ik echter uw amendement lees stel ik vast dat u afstapt van het vast percentage. U wilt dus elk jaar een debat over de dotatie van de BRT op basis van een kostenraming. Dat is een totaal andere filosofie. In dat geval zal de BRT inbrengen dat zij gedurende vijf jaar zeker 49,5 ten honderd ontvingen en zij zullen het eigenaardig vinden dat er nu een globale kostenraming moet gebeuren met een discussie over een jaarlijkse schijf. Dat is natuurlijk een heel ander systeem. Ons systeem daarentegen garandeert de 49,5 ten honderd. De overige 2 ten honderd zijn facultatieve uitgaven. De inhoud van ons amendement werd trouwens gesuggereerd door bepaalde personen van het Rekenhof. Dat zal u trouwens merken op bladzijde 48 van het verslag.

Het Rekenhof heeft er ons trouwens attent op gemaakt dat wij er moesten voor zorgen een sanctiemogelijkheid te voorzien, omdat wij anders carte blanche zouden geven aan een publieke instelling, die met een vast percentage een subjectief recht zou hebben waartegen wij niets meer

zouden kunnen ondernemen. Wij zijn dus volledig ingegaan op de voorstellen van het Rekenhof,

De heer A. De Beul : Op het financieel vlak hadden wij de bedoeling de BRT voldoende middelen te verschaffen, met name een basisdotatie. Daarnaast echter creëerden wij ook de mogelijkheid om wat meer of wat minder te geven teneinde de zaak in handen te houden. Deze gelden moesten worden gebruikt op grond van een meerjarenplan.

Mijnheer Van Rompuy, u beweert dat de inhoud van mijn amendement ingewikkeld is en dat het ertoe zal leiden jaarlijks besprekingen te houden. In dat verband verwijs ik echter naar uw artikel 18 dat stipuleert dat er een vijfjarenplan wordt opgesteld dat ieder jaar wordt bijgestuurd en dat het op grond is van die bijsturing dat de begroting wordt bepaald. Volgens uw tekst gebeurt deze operatie ieder jaar. Ik stel voor de zaken niet moeilijk te maken. Laten wij de verplichting opleggen het meerjarenplan te laten lopen over vijf jaar. Als uitgangsbasis voor de basisdotatie nemen we dan één vijfde van de globale kostenraming van het vijfjarenplan. De niet gerealiseerde uitgaven kunnen daar eventueel worden van afgetrokken en de onvoorziene uitgaven kunnen er eventueel worden aan toegevoegd. Ieder jaar zit u dan nog met de bijsturing van het meerjarenplan en met de begrotingsbespreking. Volgens mij is dit een reële oplossing.

U stelt de volgende oplossing voor. U houdt zich aan de 51,5 ten honderd van het toegewezen kijk- en luistergeld. Theoretisch is dat verdedigbaar, vermits dat dan nadien wordt gesplitst. Toch dient er gewezen op het feit dat niet wij de opbrengst van het kijk- en luistergeld bepalen, noch de mate van overdracht van dat kijk- en luistergeld. In een volgende fase van de financiële wetgeving of van de staatshervorming zou dit bijvoorbeeld volledig kunnen worden overgedragen. Ik zou voor de BRT niets liever wensen, vermits zij dan 51,5 ten honderd van een veel groter bedrag ontvangt.

De heer E. Van Rompuy : Dat is niet waar. Dat is precies wat wij in het

Van Rompuy

decreet hebben ingebouwd omdat er verwarring bestond. Het betreft 51,5 ten honderd van het in het Nederlandse taalgebied geïnde kijk- en luistergeld, onafgezien hoeveel er werd overgeheveld.

De heer A. De Beul : Kan u mij dan zeggen hoeveel de begroting van de BRT zal belopen ?

De heer E. Van Rompuy : Als er meer wordt geristorneerd naar de Vlaamse Gemeenschap dan kan deze laatste die middelen gebruiken voor onderwijs en dies meer. Zij kan haar globaal percentage eventueel verhogen. Daarover beslist zij eigenmachtig. Dit stond verkeerdelijk in onze tekst, vandaar de opmerking van het Rekenhof dat de interpretatie van de oorspronkelijke tekst ertoe zou leiden dat de BRT vrijwel 2 miljard frank minder zou ontvangen.

De heer A. De Beul : Waarin ligt dan het verschil met het mini-decreet ? Daarin is het anders vermeld.

De heer E. Van Rompuy : Daarom hebben wij het gewijzigd. Het mini-decreet was verkeerd.

De heer A. De Beul : Dus heeft mijn stelling des te meer kracht, met name dat u de begroting van de BRT in de toekomst zal verminderen.

De heer E. Van Rompuy : Dat heeft daar niets mee te maken.

De Voorzitter : Collega's, ik constateer dat er voortdurend wordt onderbroken zodat replieken niet meer nodig zullen zijn.

De heer E. Van Rompuy : Mijnheer de Voorzitter, wij willen de discussie grondig voeren.

De Voorzitter : Akkoord, maar wij moeten toch opschieten. Men kan toch naar mekaar luisteren en dan een repliek vragen, maar niet voortdurend onderbreken en nadien nogmaals een repliek willen houden.

Ik vraag dus dat iedereen een zekere discipline aan de dag legt zodat de heer Van Rompuy de gelegenheid krijgt zijn thesis te ontwikkelen.

De heer E. Van Rompuy : Ik heb

daar geen problemen mee, mijnheer de Voorzitter.

De Voorzitter : Ik wel, mijnheer Van Rompuy.

De heer A. Denys : Deze morgen was ik niet akkoord met de heer Verhaegen over zijn globaal voorstel, maar wel met zijn voorstel inzake eventuele concrete moeilijkheden. Ik stel vast dat er reeds drie of vier punten zijn waarover discussie bestaat. Iedereen die de bespreking goed volgt, kan vaststellen dat de heer De Beul, de heer Van Rompuy of nog anderen op sommige punten misschien wel gelijk hebben, maar er is geen echte duidelijkheid. Is het dan niet wijzer deze zaak nogmaals rustig in de Commissie te bespreken ?

Mijnheer de Voorzitter, ik stel voor dat collega Van Rompuy zijn uiteenzetting beëindigt en dat wij, alvorens te beginnen met de artikelsgewijze bespreking, het ontwerp opnieuw naar de Commissie verzenden. Op die manier kan overzichtelijk worden gewerkt. Ik meen dat wij ons zelf en de Vlaamse Raad geen dienst bewijzen met op die manier te werken in Openbare Vergadering.

De Voorzitter : Ik heb er zeker geen bezwaar tegen dat de heer Van Rompuy nu zijn algemene bespreking beëindigt. Wanneer er een consensus is over een voorstel tot verwijzing van één of ander artikel naar de Commissie, kan dit worden meegedeeld. Indien inderdaad een consensus bestaat, zal ik graag op dit voorstel ingaan ; indien er geen consensus is, vatten wij de artikelsgewijze bespreking aan. Dit werd deze morgen door de voltallige Raad beslist.

De heer E. Van Rompuy : Mijnheer de Voorzitter, ook ik had mij er kunnen van af maken met een algemene beschouwing zoals collega Chevalier heeft gedaan. Wanneer een Openbare Vergadering nog enige betekenis heeft meen ik dat men niet alleen algemene verklaringen moet afleggen maar ook tot een gedachtenwisseling moet kunnen komen op het technische vlak, met woord en wederwoord, in een discussie waarbij naar elkaar wordt geluisterd.

Mijnheer de Voorzitter, ik meen dat

de discussie over de BRT uiteindelijk moet worden getrancheerd. Wij zijn sinds jaren met dit debat bezig. Wij hebben op een bepaald ogenblik een rustpauze ingebouwd teneinde na te gaan hoe het media-landschap zou evolueren opdat in functie van de nieuwe noden en behoeften een nieuw decreet kan worden gemaakt. Dat hebben wij gedaan. Er is een moment om te discussiëren, een moment om te argumenteren en een moment om te beslissen. Wij zijn bereid in plenaire vergadering een aantal amendementen te aanvaarden. Over de fundamentele punten van het voorstel heb ik geen tegenargumenten gehoord die het nodig maken het voorstel opnieuw naar de Commissie te verwijzen.

De heer A. Denys : Mijn voorstel heeft alleen tot doel de zaken naar behoren te bespreken. De discussie die nu wordt gevoerd, is geen discussie voor een Openbare Vergadering. Zij hoort thuis in de Commissie. Ik heb er geen moeite mee dat een gedachtenwisseling plaatsheeft, maar ik meen niet dat een Openbare Vergadering dient om technische zaken te ontrafelen.

Mijn voorstel is geen voorstel van uitsluiting, maar ik meen dat de nu aan gang zijnde discussie op de meest geëigende plaats, met name in de Commissie, moet worden gevoerd.

De heer E. Van Rompuy : Wij hebben een commissievergadering gehouden waaraan de Volksunie en de PVV niet hebben deelgenomen. Indien men deze vergadering had bijgewoond en de discussie mee had gevoerd, waren er nu geen moeilijkheden geweest. U bent echter, mijnheer Denys, weggebleven. Meer nog, twee dagen voor de commissievergadering heeft u zelfs een communiqué uitgegeven zeggende dat u deze vergadering niet zou bijwonen.

Mijnheer de Voorzitter, ik wil een laatste argument ten gronde aanhalen in verband met een amendement van de heer De Beul. Het is een belangrijk amendement. De heer De Beul wil de geschillenraad eigenlijk inbouwen in het BRT-decreet. Indien door de nieuwsdienst bepaalde fouten worden begaan, indien bur-

Van Rompuy

gers klachten hebben tegen de BRT zouden deze problemen via de geschillenraad moeten kunnen worden opgelost. De geschillenraad — en dat is nieuw — zou ook toezicht hebben op de eventuele discriminatie tussen de onderscheiden ideologische en filosofische strekkingen. De geschillenraad zou ook toezicht kunnen uitoefenen op de uitzending door derden. Dit was echter nooit de bedoeling. U geeft een bepaalde dimensie aan de geschillenraad en u onttrekt uiteindelijk de politieke verantwoordelijkheid aan de Raad van Bestuur. De Raad van Bestuur wordt door ons aangeduid en moet namens ons als gedelegeerde zijn verantwoordelijkheid nemen en nagaan of bijvoorbeeld de nieuwsdienst beantwoordt aan de regels van de journalistieke plichtenleer.

U stelt voor de hoofdredacteurs van de nieuwsdienst bijna eigenmachtig het nieuws te laten bepalen. Wanneer er problemen rijzen, staat de Raad van Bestuur daar dan volledig buiten en dient de betwisting voor de geschillenraad te komen. Dat is een constructie die naar onze mening totaal niet beantwoordt aan wat van een openbare omroep wordt verwacht.

Deze amendementen druisen volledig in tegen onze filosofie.

De heer A. De Beul : Het gaat om een mogelijkheid voor derden zich tot de geschillenraad te richten !

De heer E. Van Rompuy : Maar toch ook voor de BRT !

De heer A. De Beul : Neen, maar wel door derden. Wat betekent de geschillenraad in het kabeldecreet ? Denk daar eens aan.

De heer E. Van Rompuy : In artikel 21 staat, ik citeer : Het lijkt ons passend voor de nieuwsdienst dezelfde criteria, . . . in te schrijven. Dus hij verwijst daar naar het kabeldecreet en de geschillenraad. Ook dat amendement is voor ons niet ontvankelijk.

Mijnheer de Voorzitter, tot besluit wijs ik erop dat mijn uiteenzetting misschien niet in het kader van een

algemene vergadering past, maar wij hebben hier over de BRT al zoveel gesproken. Mijnheer Denys, ik moet hier toch niet het bewijs leveren dat ik even goed kan roepen en namen noemen. Dat is in het verleden meer dan dikwijls genoeg gebeurd.

Collega Chevalier heeft het algemeen kader van het ontwerp geschetst. Het was mijn bedoeling een aantal technische punten naar voren te brengen.

De amendementen van collega Denys betreffen eerder politieke opties, waarop collega Chevalier heeft geantwoord. Enkele van die technische amendementen zullen wij ook goedkeuren.

Collega De Beul, de amendementen waarin u stelt dat het decreet niet van toepassing zou zijn en dat wij moeilijkheden zullen hebben met hogere rechtscolleges, omdat ze niet uitvoerbaar zijn en in de grond niets oplossen, hebben mij niet kunnen overtuigen. In de door mij naar voren gebrachte argumenten bewijzen wij dat ons voorstel perfect kan werken en voor de BRT een decretaal kader

creëert, zodat zij in de toekomst geen alibi meer heeft de Vlaamse Raad of de Vlaamse Executieve te verwijten dat de omroep niet werkt. In de volgende maanden zullen zij zichzelf moeten bewijzen.

Tot slot richt ik een oproep tot de ambtenaren voor meer fair play ten opzichte van hun eigen instelling. Ik vernam dat een bepaalde sportjournalist in een interview verklaarde : Ik ga vier maanden verlof zonder wedde nemen en als ik dat soort programma niet mag presenteren dan kom ik niet meer terug. Wanneer iemand zoiets zou zeggen in een privé-instelling, of waar dan ook, dan zou hij stante pede aan de deur worden gezet. Dit is evenwel allemaal mogelijk bij de BRT.

De Voorzitter : De heer Verreycken heeft het woord.

De heer W. Verreycken : Mijnheer de Voorzitter, ik heb eigenlijk twee opmerkingen bij de tekst van de heer Chevalier.

Ten eerste, de eerder verwarde uitleg over de naamwijziging met de B

CVP-Kamerlid E. Van Rompuy, mede-indiener van het voorstel van decreet houdende het statuut van de BRT, benadrukte dat het decreet in de eerste plaats het kader wil creëren waarbinnen de BRT in het media-landschap kan functioneren en concurreren. De inhoud moet door de BRT zelf bepaald worden

Verreycken

kwam mij zeer warrig over om een naam met een B te aanvaarden. Ik kan enkel verwijzen naar mijn amendement, waarin ik duidelijk voorstel een Vlaamse omroep naar voren te schuiven. Indien de heer Chevalier het dossier kent, dan weet hij dat ik ter zake een amendement heb ingediend.

Mijn tweede opmerking betreft de kijkcijfers. De heer Chevalier zegt — zomaar uit de losse pols — dat de kijkcijfers nog altijd aantonen dat het BRT-nieuws door meer kijkers wordt bekeken dan het VTM-nieuws. Deze opmerking wordt evenwel niet bewezen door de kijkcijfers. Op een willekeurige dag noteer ik voor de kijkcijfers dat het eerste nieuws van VTM door 15 ten honderd wordt bekeken. Deze 15 ten honderd behoren tot de 33 ten honderd bezitters van een meettoestel, die op dat ogenblik hun toestel hadden ingeschakeld. 15 ten honderd van 33 ten honderd, dus de helft van de kijkers kijkt op dat ogenblik naar het VTM-nieuws. Om 19 u 30 hebben wij voor de BRT 15,3 ten honderd van 42 ten honderd van de kijkers, met andere woorden maar een derde. Er kijken dus minder kijkers naar de BRT, wat door de tweede nieuwsuitzending wordt bewezen en de late nieuwsuitzending, waar de BRT 10 ten honderd scoort en VTM 13,9 ten honderd.

Hoewel ik niet getrouwd ben met VTM — ik heb dat herhaaldelijk benadrukt — is het niet correct naar kijkcijfers te refereren zonder ze bij de hand te nemen en te citeren. Het is nogal eenvoudig verklaringen af te leggen die niet worden gestaafd met cijfers.

De Voorzitter : De heer De Beul heeft het woord.

De heer A. De Beul : Mijnheer de Voorzitter, ik zal niet uitgebreid repliceren. Ik doe enkel opmerken dat de benadering van de amendementen door de heer Van Rompuy onterecht is. Had ik eerst de gelegenheid gekregen om de reële draagwijdte en de tekst van de amendementen toe te lichten, dan zouden alvast een aantal misverstanden uit de weg zijn geruimd. Ik neem me dus voor om bij

de artikelsgewijze bespreking duidelijk stelling te nemen tegenover bepaalde artikelen om vervolgens de amendementen erop toe te lichten en iedereen te laten beoordelen wat de beste formule is.

De Voorzitter : De heer Denys heeft het woord.

De heer A. Denys : Mijnheer de Voorzitter, ook ik houd mijn repliek bondig aangezien ik bij de artikelsgewijze bespreking de voor ons vijf à zes fundamentele wijzigingen opnieuw zal naar voren brengen.

Ik wijs enkel nog op het volgende. Nu reeds blijken de heren Van Rompuy en Chevalier, de indieners van het voorstel, de draagkracht van het decreet verschillend te interpreteren. Zo heeft de heer Chevalier een ander idee over het te voeren personeelsbeleid en over de kijkcijfers dan de heer Van Rompuy.

De heer A. De Beul : Zoals Tobback en Eyskens !

De heer A. Denys : Ik voeg er nog aan toe dat ik gechoqueerd was door het laatste voorstel van de heer Van Rompuy waarin hij pleit voor een zwijgplicht voor de BRT-medewerkers. Ik ben daarentegen voorstander van een spreekrecht. Enkel wanneer beleids mensen van de BRT — ik heb er vanmorgen drie bij naam genoemd — naar buiten mogen brengen wat er misloopt, komt het debat los. Dat is, mijns inziens, de enige manier om de BRT te veranderen. De mensen op het terrein moeten zelf bepaalde situaties kunnen bekend maken.

De heer E. Van Rompuy : In de administratie wordt men daarvoor aan de deur gezet !

De Voorzitter : Vraagt nog iemand het woord ? *(Neen)*

Aangezien niemand meer het woord vraagt, verklaar ik de algemene bespreking gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De Voorzitter : Aan de orde is nu de artikelsgewijze bespreking van het voorstel van decreet van de heren Chevalier en Van Rompuy houdende

het statuut van de Belgische Radio en Televisie, Omroep van de Vlaamse Gemeenschap.

De door de Commissie aangenomen tekst wordt als basis voor de bespreking genomen.

Ik heb de indruk dat er geen consensus bestaat over de suggestie van de heer Denys om het voorstel van decreet terug naar Commissie te zenden.

De heer Vanhorenbeek heeft het woord.

De heer L. Vanhorenbeek : Mijnheer de Voorzitter, misschien is het goed om in te gaan op de suggestie van de CVP-fractievoorzitter, namelijk dat wij de artikelen waarop amendementen zijn ingediend in de Commissie zouden bespreken.

Ik heb opgeteld dat er ongeveer 54 à 55 amendementen zijn. De aanwezige commissieleden kennende, zullen deze amendementen uitgebreid worden toegelicht en besproken, wat aanleiding kan geven tot nieuwe discussies die wij in deze plenaire vergadering hoegenaamd vandaag niet zullen kunnen voltooien, aangezien dit toch wel enige tijd vergt.

Ik meen dat alle partijen, ook degenen die het voorstel steunen, er toch moeten kunnen in slagen een consensus te bereiken om die punten in de Commissie te bespreken.

De Voorzitter : Mijnheer Vanhorenbeek, wij vatten de artikelsgewijze bespreking aan. De stemming over de artikelen waarbij amendementen zijn ingediend wordt uiteraard aangehouden. Het is dus mogelijk tot vlak vóór de stemming, morgen om 16 uur, als er in de Raad een meerderheid is, ons alsnog over de verzen- ding naar de Commissie uit te spreken.

De heer Van Rompuy heeft het woord.

De heer E. Van Rompuy : Mijnheer de Voorzitter, als indieners van het voorstel van decreet staan wij uiteraard volkomen ter beschikking van de Vlaamse Raad om al de amendementen te bespreken. Ik heb trouwens meegemaakt dat bij bepaalde ontwerpen méér dan 200 amende-

Van Rompuy

menten, onder meer door de heer De Croo, werden ingediend. Indien men al naar gelang het aantal amendementen het voorstel of het ontwerp van decreet opnieuw naar de Commissie moet verzenden dan zouden wij als meerderheid in deze Raad vaak in moeilijkheden komen. Het is het recht van de oppositie om amendementen in te dienen. Wij zullen die dan bespreken. Wij hebben nog uren om dat te doen. Ik meen trouwens dat wij voor de bespreking van een aantal amendementen reeds goed gevorderd zijn. Wij stellen voor de bespreking gewoon voort te zetten.

De Voorzitter : De heer Denys heeft het woord.

De heer A. Denys : Mijnheer de Voorzitter, ik steun uiteraard het voorstel van de heer Vanhorenbeek. Dat betekent niet dat wij niet willen werken. U zou misschien beter de nodige schikkingen treffen voor het personeel. Wij zijn in elk geval beschikbaar tot 24 uur.

De Voorzitter : Het programma is gemaakt. U is ervan op de hoogte. Het werd meegedeeld. Wij handhaven dan ook het programma.

Wij komen nu bij artikel 1.

HOOFDSTUK 1

Inleiding en definities

Artikel 1

Dit decreet regelt een in artikel 59bis van de Grondwet bedoelde aangelegenheid.

— **Aangenomen.**

Artikel 2

Voor de toepassing van dit decreet wordt verstaan onder

— omroep : de verzorging van programma's die inzonderheid langs elektronische weg verspreid worden naar het algemeen publiek ;

— verzorging : het produceren of

verwerven, samenstellen en verspreiden of doen verspreiden van programma's ;

— programma : het geheel van geluids- en/of beeldinhouden of andere signalen, in welke vorm ook, dat onder afzonderlijke titel door de verzorger wordt aangeboden ;

— merchandising-activiteiten : activiteiten gericht op het behalen van voordeel uit de bekendheid van programma's ;

— nevenactiviteiten : alle activiteiten die rechtstreeks of onrechtstreeks kunnen bijdragen tot de verwezenlijking van de opdracht ;

— handelsreclame : de door een overheidsbedrijf of particuliere onderneming tegen vergoeding of soortgelijke betaling uitgezonden boodschap — in welke vorm ook — in verband met de uitoefening van enige commerciële, industriële of ambachtelijke activiteit of van een vrij beroep met het oog op de bevordering van de levering van goederen of diensten tegen betaling, met inbegrip van onroerende goederen, rechten en verplichtingen ;

— niet-commerciële reclame : de collectieve reclameboodschappen die branchebevorderende reclame bevatten en uitgaan van beroepsverenigingen en waarbij geen individueel produkt- of dienstenmerk, firma- of handelsnaam voorkomt ;

— facilitaire diensten : het ter beschikking stellen van materialen en het leveren van diensten door ondernemingen, instellingen en personen bij het tot stand komen van een bepaalde productie, zonder dat de onderneming, instelling of personen die deze materialen ter beschikking stellen of deze diensten verlenen daarbij inspraak hebben of invloed hebben op de inhoud van het programma ;

— sponsoring : elke bijdrage van een overheidsbedrijf of particuliere onderneming die zich niet bezighoudt met omroepactiviteiten of met de vervaardiging van audiovisuele produktes aan de financiering van programma's met het doel zijn naam, handelsmerk, imago, activiteiten of

realisaties meer bekendheid te geven ;

— boodschappen van algemeen nut : elke boodschap die uitgaat van een overheid en openbare instelling, vereniging of vennootschap die een meerderheid van overheidsvertegenwoordigers in haar Raad van Bestuur heeft, in verband met haar beleid, ongeacht de vorm en ongeacht de betaling of de betalingswijze, alsmede elke boodschap die uitgaat van humanitaire verenigingen ongeacht de vorm en ongeacht de betaling of de betalingswijze ;

— coproductie : het gezamenlijk opzetten en/of realiseren van een radio- of televisieproductie waarvoor de omroep alsmede de partner de nodige materiële, immateriële of financiële middelen ter beschikking stellen, daarin begrepen een inbreng in kennis of arbeid in hoofde van beide partners ;

— cofinanciering : coproductie waarbij de inbreng van de partners uitsluitend bestaat uit financiële middelen en waarvoor de cofinancier exploitatierechten verwerft.

Op artikel 2 is er een amendement van de heer Denys.

De heer De Beul heeft het woord.

De heer A. De Beul : Mijnheer de Voorzitter, ik denk dat wij normaal gezien eerst het artikel en dan de amendementen moeten bespreken.

De Voorzitter : Dat staat u vrij.

De heer A. De Beul : Ik vraag het woord bij artikel 2.

De Voorzitter : De heer De Beul heeft het woord.

De heer A. De Beul : Mijnheer de Voorzitter, artikel 2 is in feite een soort van verklarende woordenlijst van een aantal begrippen die in het decreet worden gehanteerd. Het valt mij op dat een aantal van deze begrippen uit de Europese richtlijn van 3 oktober 1989 zijn overgenomen en meer bepaald daar waar het gaat over de definities inzake reclame en dergelijke.

Het is echter wel opvallend dat uit

De Beul

de Europese richtlijn het artikel 1, punt c waar het over sluikreclame gaat, niet werd overgenomen. Nochtans wordt in artikel 17 paragraaf 2 bepaald : De instelling mag geen inkomsten verkrijgen uit andere bronnen en inzonderheid niet uit handelsreclame of niet-commerciële reclame op televisie. Die andere bronnen worden dus niet omschreven.

U weet dat sluikreclame een essentieel punt is wanneer het over televisie en radio gaat. Eén van de eerste onderzoekscommissies die ons land de jongste decennia heeft gekend was precies een parlementaire onderzoekscommissie over de sluikreclame. Ik vraag dus aan de indieners waarom zij dat begrip hier hebben weggelaten. Ik moet erop wijzen dat men in sommige kringen de Vlaamse omroep ervan beschuldigt aan sluikreclame te doen. Het zou dus niet zo onzinnig zijn om die bepaling op te nemen. Die bepaling bevat trouwens niets bijzonders. Ik zal ze citeren : het vermelden of vertonen van goederen, diensten, naam, handelsmerk of activiteiten van een producent van goederen of een dienstverlener in programma's indien dit door de omroep wordt gedaan met de bedoeling reclame te maken en het publiek kan worden misleid omtrent de aard van deze vermelding of vertoning. Deze bedoeling wordt met name geacht aanwezig te zijn indien tegenover de vermelding of vertoning een geldelijke of andere vergoeding staat. Mijn vraag aan de indieners is dus waarom deze bepaling niet werd opgenomen.

De heer P. Chevalier : Zeer kort : ik stel vast dat de heer De Beul geen amendementen indient om het begrip sluikreclame wel in te voeren.

De heer A. De Beul : Als u mij een sluitende redenering kunt geven waarom het begrip niet werd opgenomen, dan moet ik geen amendement indienen.

De heer P. Chevalier : Ik zal proberen een sluitende redenering te geven. Wanneer in een wettekst, algemeen legistisch gesproken — u bent trouwens beter op de hoogte van het administratief recht dan ikzelf — definities van bij het begin van de tekst

worden aanvaard, dan gaat het uiteraard over begrippen die in de tekst worden gehanteerd. In het decreet wordt met geen woord gerept over het begrip sluikreclame.

De heer A. De Beul : Waarom ?

De heer P. Chevalier : De bedoelingen van de indieners zijn ruimer dan alleen maar sluikreclame te verbieden. Het gaat nog om andere zaken dan handelsreclame en niet-commerciële reclame. Aangezien wij specifiek vermelden handelsreclame en niet-commerciële reclame — al het andere is verboden — hebben wij gemeend het andere niet specifiek te moeten definiëren. Het is dus een kwestie van legistisch werk.

De heer A. De Beul : Ik kan gedeeltelijk in die redenering inkomen. Het gevaar blijft echter bestaan dat indien men over andere inkomsten discussieert, en indien men niet beschikt over een definitie van het begrip sluikreclame, het dan moeilijk zal worden.

De heer P. Chevalier : Er moet een specifieke reden zijn om sluikreclame in te voeren. Legistisch gezien, vind ik geen enkele reden om het begrip in te voeren. Ik begrijp perfect uw bedoeling, mijnheer De Beul ; u wenst dat de definitie moet worden gevraagd aan de decreetgever.

De heer A. De Beul : Kan u niet akkoord gaan om een verklaring af te leggen dat wanneer bij andere inkomsten het zou gaan om een verdenking van sluikreclame, de definitie zou gelden zoals zij gegeven werd in de Europese richtlijn van 3 oktober 1989 ?

De heer P. Chevalier : Ik meen dat met deze definitie inderdaad akkoord kan worden gegaan. Zulks kan in de Handelingen worden opgenomen.

De heer A. De Beul : Dan ben ik tevreden.

De heer A. Denys : Dus, ik noteer wel dat kan worden akkoord gegaan met de definitie zoals zij is vastgelegd in de Europese richtlijn.

De Voorzitter : Dat wordt in de Handelingen van de Vlaamse Raad opgenomen.

Op artikel 2 is er een amendement van de heer Denys dat luidt als volgt : „De tekst tegenover de zesde, zevende, negende en tiende streep schrappen.”

De heer Denys heeft het woord.

De heer A. Denys : Mijnheer de Voorzitter, in dit artikel wordt een begripsomschrijving gegeven, onder meer inzake de financieringsmethodes die zullen worden toegepast.

Aangezien het gaat over de openbare omroep — als PVV-fractie hebben wij duidelijk gesteld dat een openbare omroep alleen mag worden gefinancierd op basis van publieke middelen, de dotatie, — moet van in de beginfase elke begripsverwarring worden uitgeschakeld.

Wij stellen vast dat in artikel 2 een aantal begrippen worden ingevoerd die naar ons gevoelen de zaak bemoeilijken zodat het onderscheid tussen privé-financiering en publieke financiering kleiner wordt.

Een tweede begrip is de niet-commerciële reclame, hier omschreven als collectieve reclameboodschappen die branche-bevorderende reclame bevatten.

Een derde punt dat ik wens te schrappen handelt over de sponsoring. Hiermede wordt bedoeld elke bijdrage van overheidsbedrijven of privé-ondernemingen die zich niet bezighouden met omroepactiviteiten of met de vervaardiging van audiovisuele producties, en programma's met het doel zijn naam, handelsmerk, enzovoort meer bekendheid te geven.

Tenslotte is er nog de bepaling van zogenoemde boodschappen van algemeen nut, waarmee bedoeld wordt boodschappen uitgaande van allerlei openbare instellingen. Deze laatste worden echter gedefinieerd als zijnde vennootschappen of verenigingen waarin de overheid een meerderheidsparticipatie heeft. De Gewestelijke Investeringsmaatschappij zou dus op grond van dit artikel ook reclame kunnen maken.

Het is onze bedoeling van meet af aan de publieke financiering duidelijk te omlijnen. Wat niet als publieke fi-

Denys

nanciering beschouwd kan worden, moet reeds in dit artikel worden uitgesloten.

De Voorzitter : De heer De Beul heeft het woord.

De heer A. De Beul : Mijnheer de Voorzitter, wij moeten er inderdaad principieel van uit gaan dat de BRT moet werken met overheidsgeld en dat de commerciële zenders moeten werken met sponsoring, reclame-opbrengsten enzovoort. De financieringsnood waarmee wij telkens worden geconfronteerd bij het opmaken van de jaarlijkse begroting dwingt er ons echter toe aan de BRT ook extra middelen toe te kennen. Wij leggen ons daarbij neer, maar wij wensen er wel op te wijzen dat de BRT op een faire wijze gebruik moet maken van sponsoring, co-financiering enzovoort. Indien dit niet het geval zou zijn, vrees ik dat tussen dit en een half jaar een oorlog zal uitbreken tussen BRT en VTM.

De Voorzitter : De stemmingen over artikel 2 en het amendement op artikel 2 worden aangehouden.

HOOFDSTUK II

Oprichting, opdracht en bevoegdheid

Artikel 3

§ 1. Er wordt onder de benaming „Belgische Radio en Televisie, Omroep van de Vlaamse Gemeenschap”, een openbare instelling met rechtspersoonlijkheid opgericht, hierna te noemen „de instelling”.

§ 2. De zetel van de instelling is gevestigd in het Nederlands taalgebied of in het tweetalig gebied Brussel-Hoofdstad.

Op dit artikel is er een amendement van de heer De Beul dat luidt als volgt :

„In § 1 op de eerste en tweede regel de woorden „Belgische Radio en Televisie, Omroep van de Vlaamse Gemeenschap” vervangen door de woorden „Vlaamse Radio- en Televisieomroep”. ”

Op dit artikel is er een amendement van de heer Verreycken dat luidt als volgt :

„Artikel 3 vervangen door : „§ 1. Er wordt onder de benaming ‘Vlaamse Omroep’ een openbare instelling met rechtspersoonlijkheid opgericht, hierna te noemen ‘de Vlaamse Omroep’. § 2. De zetel van de Vlaamse Omroep is gevestigd binnen de grenzen van de Vlaamse Gemeenschap”. ”

Op dit artikel is er een subamendement op het amendement van de heer Suykerbuyk van de heren Candries, Vanhorenbeek en De Beul dat luidt als volgt :

In de voorgestelde tekst de woorden „De Nederlandse Radio- en Televisie-uitzendingen in België, Omroep van de Vlaamse Gemeenschap” vervangen door de woorden „Nederlandse Radio en Televisie Vlaanderen” en de afkorting „BRTN” vervangen door de afkorting „NRTV”.

Op dit artikel is er een subamendement op het amendement van de heer Suykerbuyk van de heer Van Mechelen dat luidt als volgt :

In de voorgestelde tekst de woorden „De Nederlandse Radio- en Televisie-uitzendingen in België, Omroep van de Vlaamse Gemeenschap” vervangen door de woorden „De Nederlandse Radio- en Televisie-uitzendingen in Vlaanderen” en de afkorting „BRTN” vervangen door de afkorting „RTV”.

Op dit artikel is er een amendement van de heer Suykerbuyk dat luidt als volgt :

„Paragraaf 1 vervangen door de volgende bepaling : „§ 1. Er wordt een openbare instelling met rechtspersoonlijkheid opgericht, hierna te noemen „de instelling”. Deze instelling draagt als naam „De Nederlandse Radio- en Televisieuitzendingen in België, Omroep van de Vlaamse Gemeenschap”. De naam wordt als volgt afgekort : BRTN”. ”

Op dit artikel is er een eerste amendement van de heer Denys dat luidt als volgt :

„§ 1 vervangen door : „§ 1. Er worden twee Vlaamse openbare omroepmaatschappijen opgericht, onder de benaming „Vlaamse Radio-omroep” en „Vlaamse Televisie-omroep”. ”

Op dit artikel is er een tweede amendement van de heer Denys dat luidt als volgt :

„Een § 3 toevoegen die luidt als volgt : „§ 3. De omroepen hebben rechtspersoonlijkheid en hebben als enig bestuursorgaan een beheerscomité en als enige aandeelhouder de Vlaamse Gemeenschap”. ”

De heer Vanhorenbeek heeft het woord.

De heer L. Vanhorenbeek : Mijnheer de Voorzitter, ons amendement heeft betrekking op de nieuwe benaming Belgische Radio en Televisie, Omroep van de Vlaamse Gemeenschap, die in dit artikel wordt voorgesteld.

Wij hebben in Vlaanderen een hele reeks instellingen die zonder schroom het woord Vlaanderen of Vlaams in hun blazoen dragen. Wij kennen het Ballet van Vlaanderen, wij kennen de Opera van Vlaanderen, de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen, de Vlaamse Investeringsmaatschappij, het Vlaams Gemeentefonds dat onlangs werd opgericht, de Openbare Vlaamse Afvalstoffenmaatschappij die enkele jaren geleden tot stand kwam, de Vlaamse Mediaraad. Wij bestuderen een ontwerp van decreet houdende oprichting van een Vlaams Investeringsfonds. Wij kennen de commerciële televisie, de Vlaamse Televisiemaatschappij. Wij hebben een Vlaamse Dienst voor Buitenlandse Handel, een Vlaams Economisch Verbond enzovoort.

Wij stellen derhalve voor onze openbare omroep voortaan Vlaamse Radio- en Televisie-omroep, met als afkorting VRT, te noemen. Dit lijkt ons zeer logisch. Infeite zou dit geen aanleiding mogen geven tot discussie. Ik vind het spijtig dat wij daarover toch moeten discussiëren en het ergert mij dat wij daarover een amendement moeten indienen. In feite zou dit slechts een formaliteit mogen zijn.

Wij vragen ons af waarom men weigerachtig staat tegenover deze voor de hand liggende benaming. Zijn wij dan beschaamd over onze eigen afkomst ? Verloochen wij bewust onze Vlaamse eigenheid ? Zijn wij dan een volk zonder zelfrespect, of lijden wij aan de slepende ziekte van een gebrek aan zelfbewustzijn ? Hebben wij dan schrik voor de verwarring die een logische naamsverandering in het buitenland zou teweegbrengen ?

Vanhorenbeek

Zou het behoud van de huidige benaming BRT of de vervanging door BRTN — benaming die de inhoud niet dekt — dan minder verwarrig stichten dan de logische benaming VRT, die precies weergeeft wat ze voorstelt ?

De naam BRT heeft niets meer met het begrip België te maken. Onze Nederlandstalige oproep is de zender voor de Vlamingen, door de Vlamingen beheerd en betaald. Waarom durven wij ons eigen kind niet bij zijn naam noemen. Kunt u zich voorstellen dat de Catalanen hun radio- en televisieomroep Spaanse Radio en Televisie zouden noemen ?

Een naamsverandering in VRT is heel belangrijk voor onze relaties met het buitenland, voor onze tewerkstelling, voor de uitstraling van onze Vlaamse cultuur enzovoort. De Vlaamse Gemeenschap heeft in het verleden mooie brochures uitgegeven om aan buitenlanders uit te leggen dat Vlamingen in België een eigen deelstaat hebben. Wij hebben naar aanleiding van het Eurosongfestival nu bijna drie jaar geleden twee spotjes uitgezonden die ons voor een paar seconden tien miljoen frank hebben gekost om aan de buitenlanders uit te leggen dat Vlaanderen een deelstaat van België is. De Minister van Cultuur heeft een campagne gevoerd met de slogan Vlaanderen leeft. Welnu, als dit alles kan, waarom laten wij dan de kans voorbijgaan om dag in dag uit de naam VRT op ons scherm te laten verschijnen zodat dit letterwoord bij iedereen die onze uitzendingen ontvangt, doordringt ? Ik zou dit pleidooi willen besluiten met Guido Gezelle te citeren : Die geen taal heeft, is geen naam waard. Waar geen volk leeft, is geen volk.

De Voorzitter : De heer Verreycken heeft het woord.

De heer W. Verreycken : Mijnheer de Voorzitter, onze Franco-Belgische taalgewoonte om van het Frans naar het Nederlands te vertalen levert meestal omslachtige namen op zoals Belgische Radio en Televisie, omroep van de Vlaamse Gemeenschap. Bij elkaar genomen zou dat Vlaamse omroep geven. Eén van onze Minis-

ters heeft zeer recent de lange benaming van onze tram- en busmaatschappij veranderd in De Lijn. Ik denk dat wij het allemaal belachelijk zouden vinden als wij deze vergadering in plaats van Vlaamse Raad, Belgische Kamer van Volksvertegenwoordigers en Senaat, vergadering van de Vlaamse Gemeenschap, zouden noemen. Vlaamse Raad vinden wij de meest logische benaming voor deze Raad. Ik stel voor deze logica door te trekken naar de Vlaamse omroep, wat overigens gevolgen zou hebben voor vele artikelen van dit voorstel van decreet. De term instelling heeft voor mij als Antwerpenaar een vrij en vrolijk-bijklink. Ik zou het veel logischer vinden telkens te spreken over de Vlaamse omroep.

Dan kom ik tot het tweede deel van mijn amendement dat zegt : de zetel van de Vlaamse omroep is gevestigd binnen de grenzen van de Vlaamse Gemeenschap. Met dit amendement wil ik elk vermoeden van apartheid uit de weg gaan. De oorspronkelijke tekst van dit decreet behandelt de Vlamingen en de Brusselse Vlamingen apart. Brussel ligt binnen de grenzen van de Vlaamse Gemeenschap en ik zie niet in waarom er twee aparte omschrijvingen nodig zijn. Daarom dit tweede amendement.

De Voorzitter : De heer De Beul heeft het woord.

De heer A. De Beul : Mijnheer de Voorzitter, dit is één van de gevoelige artikelen van het decreet. Zoals bij de stemming over het mini-BRT-decreet hebben wij ook nu een amendement ingediend om de benaming Belgische Radio en Televisie-omroep van de Vlaamse Gemeenschap te vervangen door Vlaamse Radio en Televisie-omroep, afgekort VRT.

Ik voel veel voor het amendement van collega Verreycken dat de zeer eenvoudige benaming Vlaamse Omroep voorstelt. Ook een aantal voor-aanstaanden uit de Vlaamse Beweging, bijvoorbeeld de heer Van Gerwen van het Davidsfonds, stellen deze benaming voor.

Waarom hebben wij in ons amendement dan toch de benaming Vlaamse Radio en Televisie-omroep ge-

bruikt ? Wij deden dit voornamelijk om duidelijk te maken dat zowel radio als televisie van die Vlaamse omroep deel uitmaken en vooral om naar het buitenland toe een afkorting te kunnen gebruiken die de R van radio en de T van televisie omvat en die dus een zekere herkenbaarheid geeft, uiteraard vooraf gegaan door een V verwijzend naar de Vlaamse Gemeenschap.

Tot mijn verwondering stel ik vast dat de heer Suykerbuyk, voor wie ik zeer veel achting heb, in zijn amendement de benaming BRTN voorstelt, de Nederlandse Radio en Televisie-uitzendingen in België, Omroep van de Vlaamse Gemeenschap. Collega Suykerbuyk, ik stel vast dat BRTN — de afkorting die op het scherm verschijnt en in de correspondentie voor het buitenland wordt gebruikt — sterk lijkt op de huidige benaming, met name BRT. Ik betreur dit, want het behoud van het woord Belgisch is een vloek op onze autonomie. Wij willen immers ook laten blijken dat het Nederlands onze officiële taal is. Dit moet op een adequate wijze kunnen gebeuren.

Wanneer wij tegelijkertijd én onze autonomie willen bevestigen én vooral in het buitenland willen laten blijken dat het Nederlands onze taal is, kunnen we bijvoorbeeld de afkorting NRTV gebruiken, Nederlandstalige Radio en Televisie-Vlaanderen. Deze variëteit bevat beide componenten en hiermee kunnen wij akkoord gaan. Echter, vragen om opnieuw de benaming BRTN te gebruiken lijkt mij vreemd. Collega Suykerbuyk, ik betreur het dat uw partij u kon overtuigen dit hier voor te stellen. Ik hoop dat de wijsheid zal zegevieren. Het was eenvoudiger geweest dit alles in de Commissie te bespreken.

Wij zullen nu een nieuw amendement NRTV indienen, in de hoop dat u het daarmee eens kan zijn. Op die manier kunnen wij afkomen van het woord Belgisch dat een misleiding is en niet past in het kader van de staatshervorming.

Bij de Franstaligen rijst een ander probleem. Wij zijn allen Vlamingen, of we in Vlaanderen wonen of in

De Beul

Brussel, maar in de andere Gemeenschap zijn er Walen en Franstalige Brusselaars. Zij verkiezen zich te verschuilen onder de benaming Franse Gemeenschap. Dat is hun goed recht, zij moeten dat weten. Willen zij de B van België behouden dan is dat hun probleem, ik heb daar geen moeite mee.

Ons probleem evenwel heeft niets te maken met de moeilijkheden waarmee zij worden geconfronteerd en die in feite de verklaring geven waarom de RTBF nog bestaat.

Ik hoop dat in deze gelegenheid eindelijk de redelijkheid zal zegevieren. Ik wil er trouwens op wijzen dat bij de stemming over het **mini-BRT-decreet** een formele politieke toezegging is gedaan om te komen tot een Vlaamse benaming en daarin kan het woord Belgisch niet voorkomen.

De Voorzitter : De heer Suykerbuyk heeft het woord.

De heer H. Suykerbuyk (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, ik maak van de gelegenheid gebruik om op de tribune te komen, al was het maar omdat ik dit vandaag nog niet heb gedaan in tegenstelling tot andere collega's.

Ik ben geen lid van de Commissie Media en dus uiterest beschroomd om in dit debat het woord te voeren en het amendement toe te lichten dat ik heb ingediend. Ter zake hoor ik niet graag dat ik daartoe door mijn partij zou gedwongen zijn, alsof men zomaar iemand kan dwingen iets te doen.

Collega De Beul, ik kan u verzekeren dat over deze problematiek die leeft in Vlaanderen en waarover de meningen niet zo éénduidig zijn, op meerdere plaatsen en sinds lang wordt gedebatteerd. U haalt de heer Van Gerven aan maar ik kan u onmiddellijk tien andere namen citeren van personen die het niet met hem eens zijn. Ik ga echter die polemiek niet voeren.

De heer H. Candries : Noem mij drie Vlamingen die het er niet mee eens zijn !

De heer H. Suykerbuyk : Ik was onlangs op een colloquium in Steenokkerzeel. De Voorzitter van het ANV kon zich in mijn filosofie terugvinden. In mijn toelichting heb ik trouwens uitdrukkelijk verwezen, niet alleen naar hetgeen leeft, maar ook naar hetgeen wordt uitgesproken door eminente vertegenwoordigers van het ANV, waarin ook Vlamingen zetelen.

De heer H. Candries : Ik ben er lid van, ik weet wat er wordt gezegd.

De heer H. Suykerbuyk : Mijnheer Candries, ik ben het met u eens dat de meningen ter zake kunnen verschillen.

De heer H. Candries : Noem mij eens drie vooraanstaande Vlamingen die op cultureel vlak iets betekenen en uw stelling verdedigen. Die kan u niet vinden.

De heer H. Suykerbuyk : Als ik er drie noem zal u waarschijnlijk zeggen dat het geen goede Vlamingen zijn. Laten wij niet in die stijl verder gaan. Ik kan u verzekeren dat men er zich in ANV-kringen van bewust is dat hier een probleem bestaat. (**Onderbreking door de heer H. Candries**)

Laten wij terugkeren tot de grond van de zaak, want nu zijn we bezig met de vraag wie in Vlaanderen de goede en de slechten zijn. Dat is een afzonderlijke debat dat we zeer lang kunnen uitspinnen.

Ik ben niet alleen bekommerd, maar ik begrijp dat er problemen zijn. Laten wij dan een poging ondernemen om de zaken op een consistente manier op te lossen. Het probleem dat hier wordt gesteld is in feite hetzelfde als dat wat bij de staatsvorming van 1980 werd gesteld. Ik heb hier de Handelingen van de vergadering van 2 juli 1980, waar over dat specifiek probleem, Vlaamse Gemeenschap-Nederlandse Cultuurgemeenschap, nogal uitvoerig is gesproken op deze tribune. Op het moment dat men overging van Nederlandse Cultuurgemeenschap naar Vlaamse Gemeenschap kwamen er in Vlaanderen nogal wat reacties los, gelet op datgene wat op het stuk van taal en cultuur inhoudelijk behoort tot onze Gemeenschap. Als we het daarover heb-

ben kunnen we niet spreken van een Vlaamse Gemeenschap, maar over een Nederlandse Cultuurgemeenschap. Zo was ook de benaming in die tijd, maar toen voltrok zich een hervorming waarbij de gewestaangelegenheden werden vastgelegd. Het hele verhaal zou ons te ver voeren, maar men heeft toen pogingen gedaan om die terminologie te formuleren, bijvoorbeeld de Nederlandse Cultuurgemeenschap, hierna genoemd de Vlaamse Gemeenschap. Het is niet zo onzinnig om, wanneer het gaat over alles wat met taal en cultuur te maken heeft — ik geloof dat hier toch geen onenigheid bestaat over het feit dat dit medium bij wege van taalexpressie een culturele aangelegenheid bij uitstek is — te komen tot een benaming die ik in de tekst van mijn amendement als volgt noem : Er wordt een openbare instelling met rechtspersoonlijkheid opgericht, hierna te noemen de instelling. Deze instelling draagt als naam de Nederlandse Radio- en Televisie-uitzendingen in België, omroep van de Vlaamse Gemeenschap. De naam wordt als volgt afgekort : BRTN.

Ik begrijp dat men zich afvraagt hoe ik daarbij kom. De logica van mijn stelling zou zijn dat men de afkorting NRT gebruikt. Ik heb dat op verschillende plaatsen uitgetest. Neem mij niet kwalijk, mijnheer De Beul, maar daarvoor heb ik mijn partij echt niet nodig. Ik heb dat voor mezelf uitgetest. Ik heb vastgesteld — en ik denk dat het juist is — dat het aannemen van de term NRT aan de naam-bekendheid — dat is ook een gegeven in dit dossier - afbreuk zou doen. Men heeft mij doen opmerken dat dit tot verwarring kan leiden met Nederland, vooral in het buitenland. Dat geef ik toe. Het probleem is dat wij spreken over de Nederlandse Cultuurgemeenschap en dat men door het gebruik van de term Nederlands kan denken dat men verwijst naar het staatkundige Nederland. Ten opzichte van het buitenland is er inderdaad een mogelijkheid tot verwarring.

De heer L. Vanhorenbeek : Dat is toch duidelijk. Als u zegt Nederlandse Radio en Televisie — Vlaanderen dan is dat toch duidelijk, maar dan moet de V in de naam voorkomen.

De heer H. Suykerbuyk : Wat mij interesseert is dat in de omschrijving wel degelijk wordt gezegd „Omroep van de Vlaamse Gemeenschap”. In verband met de naambekendheid en de verwarring die daarvan het gevolg is, lijkt het mij logisch dat men de naam BRT aanvult met N en niet V, omdat wij hier wel degelijk spreken over een materie die als medium behoort tot de Nederlandse Cultuurgemeenschap.

Dat is mijn verantwoording. Ik kom terug op wat de heer Candries heeft gezegd. Ik verwijs in mijn verantwoording naar een artikel dat in Neerlandia is verschenen en waar men refereert naar wat ik reeds opmerkte. Ik citeer : Velen beweren dat het nieuwe Vlaamse provincialisme niet alleen via de taal tot uitdrukking komt. Zij verwijzen hierbij naar een reeks feiten waarvan hierna enkele worden vermeld. In het Vlaams Parlement wordt bestendig gevraagd de benaming Belgische Radio en Televisie om te vormen tot Vlaamse Radio en Televisie. Suggesties om de taal van deze zender, met name het Nederlands, in de benaming op te nemen, lopen spaak. Dat argument is waard wat het waard is. Ik sta met mijn opvatting dus niet alleen. Ik wil niet meer bewijzen dan dat. Waartoe dient het Vlaanderen op zijn kop te zetten als de Nederlandse Minister van Cultuur iets zegt dat ons stoort in verband met de Nederlandse Cultuurgemeenschap in Vlaanderen en Nederland.

Hier gaat het erom dat het medium bij uitstek tot een Nederlandse cultuurgemeenschap behoort, wat naar mijn oordeel in de benaming tot uitdrukking moet komen.

Op één van de vergaderingen waarover ik reeds gesproken heb — de meningen waren verdeeld maar niet ongunstig in mijn richting — heeft iemand mij gezegd dat men moet oppassen met flaminganten. De persoon die dat zei was een flamingant. Volgens hem willen de flaminganten alles vervlaamsen. Het is mijn opvatting dat in een aantal aangelegenheden wij niet moeten vervlaamsen maar wel moeten vernederlandsen. Uw voorbeelden, mijnheer Vanhorenbeek, zijn inderdaad ter zake

want u geeft voorbeelden waar men het Vlaams gebruikt waar het gaat over gewestaangelegenheden. Wanneer wij spreken over een waterzuiveringsmaatschappij spreekt het vanzelf dat het niet gaat over een Nederlandstalige maar wel over een Vlaamse want dit is grondgebonden. Daar ligt het verschil. U kent het bibliotheekdecreet beter dan ik. Men zal nooit spreken over het Vlaams bibliotheekwerk, maar wel over Nederlandstalig bibliotheekwerk. Wat ik hier zeg is dus helemaal niet onzinnig.

U zegt dat de V erin en de B eruit moet maar de B staat voor België waarin wij leven. Als u een waarachtige federalistische staat wil hebben moet u daarmee rekening houden, zoniet kan men tot de gekste situaties komen. De gemeenteraad in Antwerpen zou een voorstel kunnen doen om de Belgiëlei af te schaffen want België staat daar ook niet op zijn plaats. Dit uiteraard bij wijze van boutade.

Het feit dat men het woord België in de benaming gebruikt heeft meer te maken met het feit dat wij hier te doen hebben met een naam die een betere bekendheid heeft en die ik aanpas, dan wel met het feit dat die B er persé in moet blijven.

Mijnheer De Beul, voor mij is het wel belangrijk — mijn fractie volgt mij hierin en ik ben haar daar dankbaar voor — dat ze willen aannemen dat de Nederlandse Cultuurgemeenschap tot uitdrukking komt middels de naamgeving in dit decreet. Dat was de toelichting die ik daarover wou geven.

De Voorzitter : De heer De Beul heeft het woord.

De heer A. De Beul : Mijnheer Suykerbuyk, u verwijst naar een artikel in Neerlandia en naar de heer Raskin. In dat artikel komt tot uiting dat een aantal cultuurmensen uit onze Gemeenschap wensen dat het Nederlands aan bod kan komen bij de benaming van onze gemeenschapsomroep. Dat is een verdedigbare stelling. De BRT echter herleiden tot alleen maar een taalkundig cultureel fenomeen gaat natuurlijk niet op.

De BRT is het visitekaartje van heel onze Gemeenschap in de huidige beeldcultuur die het geschreven en het gesproken woord overstijgt en die een indruk geeft van de globaliteit van wat wij als Gemeenschap voorstellen.

Indien men bij de benaming van de omroep erbij kan betrekken dat hij de taal van de Nederlandstalige Cultuurgemeenschap als officiële taal hanteert kan ik daar geen bezwaar tegen hebben. Eigenlijk hebben wij hier te maken met een oude tegenstelling tussen de cultuurflaminganten en de federalisten. Vanuit onze federalistische instelling hebben wij er alle belang bij in het buitenland te laten weten dat Vlaanderen bestaat. Dat is de uitstraling van onze globale identiteit, ons venster op de wereld en de spiegel waarin men ons overal kan waarnemen. Deze aangelegenheden alleen tot een taalkwestie beperken is een beetje een steriele discussie.

Ik ben niet ongevoelig voor het element taal, en ik ben ook niet ongelukkig met een zekere dualiteit tussen Vlaanderen en Nederland waarvoor de formulering sub-cultuur kan worden gebruikt.

De wijze waarop mevrouw D'Ancona het heeft laten formuleren door een van haar ambtenaren op het ANC-congres vinden wij niet zo gelukkig. Zij heeft dat naderhand zelf hernomen en wie goed heeft geluisterd heeft begrepen dat zij het poeslief en omzwachteld opnieuw heeft geformuleerd, en niet op haar stappen is teruggekomen. Dat stoort mij niet. Men moet erkennen dat er in de Nederlandse Cultuurgemeenschap twee geledingen zijn die historisch zijn gegroeid, en in de toekomst hopelijk grotendeels zullen vervagen. Vandaag is dat echter nog de realiteit.

Wij behoren tot de Belgische staat, maar hebben er als volksgemeenschap alle belang bij onze autonomie in het buitenland te manifesteren, niet alleen om culturele redenen, maar ook om economische en financiële. Wij moeten ervoor zorgen dat men ook in bijvoorbeeld Los Angeles of Hongkong goed weet waar wij liggen op de wereldkaart, waarvoor wij staan en wat wij zijn.

De Beul

Ik pleit ervoor een benaming te vinden waarin wij niet het Belgisch label hanteren. Twee partijen van de meerderheid hebben elkaar blijkbaar gevonden. De globale tekst van het amendement lijkt op het eerste gezicht niet zo miserabel, maar de afkorting is de bevestiging van wat nu bestaat : BRTN. Wij zeggen : over ons lijk. (**Applaus**)

De Voorzitter : De heer Denys heeft het woord.

De heer A. Denys : Mijnheer de Voorzitter, ik heb veel respect voor de heer Suykerbuyk, maar ik vind dat hij ofwel zichzelf misbruikt ofwel door zijn partij wordt misbruikt. In feite laat hij zijn prestige als Taalunie-specialist misbruiken.

Collega's, ik wil niet discussiëren over flamingantisme noch over federalisme. Ik ben een Vlaming zonder complexen en voor mij is het woord Belgisch geen vloek. Toch voel ik mij een beetje verlegen over het feit dat men het woord Vlaams niet durft gebruiken wanneer men spreekt over ons televisienet.

De heer A. De Beul : VTM doet dat wel en heeft daar enorm veel succes mee.

De heer A. Denys : Inderdaad, VTM doet dat en tot nu toe is daar nog niemand over gestruikeld. Ik herhaal dat ik het woord Belgisch niet als een vloek beschouw. Ik ben meer een federalist dan een flamingant zoals de heer De Beul. Naar mijn mening is het beschamend dat vandaag het woord Vlaams nog niet kan worden toegevoegd aan ons televisienet.

Collega's, deze materie zou ook moeten worden bekeken vanuit public-relations-zijde. Willen wij een roepnaam geven aan de BRT dan moet deze kort, krachtig en slagvaardig zijn.

Mijnheer Suykerbuyk, de benaming die u geeft aan ons televisienet, met name de Nederlandse Radio en Televisie-uitzendingen in België, Omroep van de Vlaamse Gemeenschap - BRTN, en men zou er ook NRTV kunnen van maken — druist volgens mij in tegen elke vorm van goede publiciteit.

De heer H. Suykerbuyk : Deze benaming staat zo in het decreet.

De heer A. Denys : Mijnheer Suykerbuyk, met enige publiciteitszin voor ogen heeft men ter zake slechts twee keuzen : ofwel behoudt men de benaming BRT, ofwel maakt men er VRO van.

Volgens ons wordt het de hoogste tijd dat het woordje Vlaams aan de benaming wordt toegevoegd. Men kan er dan van maken VRO of VRT, om het even. In ons amendement stellen wij de namen VRO en VTO voor omdat volgens ons radio- en televisie-omroep moeten worden gesplitst. Volgens ons zijn het twee instellingen sui generis.

De Voorzitter : De heer Candries heeft het woord.

De heer H. Candries : Mijnheer de Voorzitter, ik ben ter zake erg ontgoocheld. De indertijd langgevoerde discussie met betrekking tot de benaming voor onze Gemeenschap strekt zich nu uit tot de benaming van de BRT. Tijdens de discussie over de benaming van de Vlaamse Gemeenschap ijverden wij toen in de Nederlands geörienteerde beweging van het ANV naar Nederlandse Gemeenschap. Men is daar echter niet in geslaagd. Wij hebben vandaag dus de Vlaamse Gemeenschap. Het zou verwarrend zijn nu opnieuw met een andere benaming naar buiten te treden. Dat zal ons enkel geld kosten, maar niets opbrengen. Wij geven momenteel veel geld uit om het Vlaamse imago en de Vlaamse produkten naar buiten te brengen. Ter zake werd reeds verwezen naar de VDBA. Alleen maar de V via ons voornaamste mediuminstrument dagelijks in de ether brengen, is geld waard. De V daar inbrengen is een commerciële must. Het zou waanzinnig zijn dat niet te doen.

De Voorzitter : De heer Verreycken heeft het woord.

De heer W. Verreycken : Mijnheer de Voorzitter, collega's, ik heb uiteraard geen enkel probleem met het invoeren van het woord Nederlands. Ik ben het produkt van een orangistische jeugdbeweging. Waar de heer Suykerbuyk zegt dat het voor verwar-

ring zou kunnen zorgen, zou ik weg willen van de emotionaliteit en ervan uitgaan dat het eigenlijk een publicitair basisgegeven is, dat iemand zich moet kunnen identificeren met een produkt. Nu is het zo dat vanaf het ogenblik dat de letters BRT worden gebruikt, zoals ook in uw voorstel, de kijker dat niet meer als eigen aanvoelt. Hij identificeert zich op dit ogenblik, hij aanvaardt als eigen, een commerciële zender. Wij moeten de term Vlaams bij de openbare omroep gebruiken om het produkt opnieuw verkoopbaar te maken. Het is een publicitair basisgegeven waar wij niet naast kunnen.

Daarom precies pleitte ik voor een vereenvoudiging van Vlaamse omroep, VO, zonder allerlei toevoegsels. Dan zit het woord Vlaams erin en is elke verwarring weggewerkt. Dat wij het Nederlands zullen invullen, daarvan zijn we wel zeker.

De Voorzitter : De heer Suykerbuyk heeft het woord.

De heer H. Suykerbuyk : Mijnheer de Voorzitter, ik zal kort zijn want er is inderdaad nogal wat gezegd over dit amendement. Ik ben ervan overtuigd, en ik hoop dat mijn overtuiging door heel wat leden kan worden gedeeld, dat Vlaanderen bestaat en dat dit naar buiten toe op een aantal andere manieren zal moeten blijken dan alleen maar door een naamgeving. Laten wij dat als uitgangspunt nemen.

Wat ik eveneens wens te onderstrepen — want het gaat om insinuaties die mij geenszins plezieren — is dat ik mij helemaal niet heb laten leiden door de idee een parallelisme te vinden met de RTBF. Ik ontken dat ten zeerste.

Mijnheer De Beul, uw meer fundamentele bemerking komt erop neer dat het debat moet worden verruimd omdat het niet alleen over cultuur gaat. Ik ben het daarmee eens. Het medium waarover wij het nu hebben ligt precies in de culturele sfeer. Vandaar de binding die ik maak met het Nederlands. Het is natuurlijk vanzelfsprekend dat het inhoudelijk ook gaat over alle andere culturele en gewestaangelegenheden.

Suykerbuyk

Collega Candries, u heeft, zij het vanuit een andere invalshoek, geantwoord op het punt dat ik zelf heb aangebracht. Ik wens inderdaad verandering te voorkomen en op die manier kom ik tot de constructie BRTN. Oorspronkelijk was ik voor de constructie NRT.

Wanneer wij het hebben over buitenlandse handel dan dienen wij te weten dat het in het kader van de staats-hervorming over gewestaangelegenheden gaat en daarvoor wordt het woord Vlaams gebruikt.

Tenslotte wil ik nog even terugkomen op wat daarnet is gezegd over Nederland en Vlaanderen. Er is inderdaad een essentieel verschil tussen de sub-cultuur waarvan sommigen spreken — en met sommigen bedoel ik mevrouw d'Ancona — en de verscheidenheid die een realiteit is. Het tweede aanvaard ik ; het eerste niet. Vermits ik de verscheidenheid aanvaard wens ik dat, ook wat dit medium betreft, wij kunnen blijven binnen de Nederlandse Cultuurgemeenschap. Dit is dan ook de verantwoordelijkheid voor hetgeen ik heb betracht. Ik voeg eraan toe dat ik een poging heb gedaan ; maar zo te horen werden veel pogingen ondernomen om dit decreet mogelijk te maken.

De heer A. De Beul : Mijnheer de Voorzitter, er bestaat een precedent, met name VTM. Voor VTM kan ik natuurlijk dezelfde culturele redenering aanhouden als u doet voor de Vlaamse omroep. VTM is opgericht ingevolge een toetredingscontract, gesteld door het kabeldecreet ; VTM heeft een culturele opdracht ; VTM moet verplicht het Nederlands als taal gebruiken ; VTM is thuis in de commerciële sector en deze jongens weten hoe het op het terrein ligt. VTM heeft de benaming gekozen : Vlaamse Televisiemaatschappij. Niemand maakt daarover problemen. Wanneer u het succes van VTM wil meten door het aantal stickers op de auto's, weet u waar u aan toe bent.

Wanneer u de groot-Nederlandse gedachte een dienst wil bewijzen, begin dan eerst met onze eigen Vlaamse omroep een Vlaamse benaming te

geven. In Nederland zal men dan beter begrijpen waar Nederlands wordt gesproken. Zolang de noorderling het heeft over de Belgische televisie wanneer hij de Vlaamse omroep bedoelt, gaan wij geen stap vooruit. Dit is een spelerei van intellectuelen. Wanneer u naar het volk wil gaan, zal u dit moeten doen met de middelen die het volk begrijpt, en dat is Vlaams en niets anders.

De heer H. Suykerbuyk : Mijnheer de Voorzitter, laat mij toe na dit verbale geweld nog het volgende te zeggen. Ik blijf bij mijn stelling dat voor wat Vlaanderen betreft, en zeker voor het buitenland, het belangrijker is welke programma's op de televisie worden gebracht dan de naam die men eraan geeft.

De Voorzitter : De heer Van Rompuy heeft het woord.

De heer E. Van Rompuy : Mijnheer de Voorzitter, collega's, onze fractie zal het amendement van collega Suykerbuyk steunen. Uit contacten blijkt dat ook de SP-fractie dit amendement zal steunen.

Ik neem de insinuaties aan het adres van collega Suykerbuyk kwalijk alsof hij aan ons is komen vragen wat mocht en niet mocht ! Met zijn bijna twintig jaar parlementaire ervaring en met zijn gezag in de partij, moet collega Suykerbuyk niet vragen wat al dan niet mag. Hij heeft zelf dit initiatief genomen, trouwens in overleg met onze fractieleider die zich heeft geëngageerd om de naam bespreekbaar te stellen. Wij blijven ons woord gestand. Het voorstel van de heer Suykerbuyk beantwoordt aan een aantal argumenten die ook de onze zijn. **(Onderbreking door de heer A. De Beul)**

Collega De Beul, ik kan ook roepen ; ik heb het deze namiddag nog niet gedaan.

Op 29 januari 1990 heeft het bureau Lenders-Deroost een onderzoek gedaan naar het imago van de openbare omroep. U kent de inhoud van het verslag. Volgens dit bureau — en dit heeft collega Suykerbuyk daarstraks reeds gezegd — is het gevaarlijk de naam BRT te veranderen. Het zou problemen kunnen opleveren in ver-

band met imago-vorming en ook een probleem van profilering kunnen veroorzaken. Dit alles volgens het studiebureau Lenders-Deroost. De Raad van Beheer heeft de suggestie gedaan om aan BRT als naam niets te wijzigen. De dimensie die er nu door collega Suykerbuyk wordt aan toegevoegd — Nederlandstalige Gemeenschap — is een verbetering en brengt beter onze ideeën tot uitdrukking. Dat heeft niets te maken met Belgicisisme waarin ik van niemand lessen hoeft te krijgen. **(Twistgesprekken tussen de heren A. De Beul, L. Vanhorenbeek en E. Van Rompuy)**

Dat is misschien uw laatste bestaansreden met het schrappen van de B. Bewaar dat programmapunt voor later, wij zullen daarover nu niet stemmen opdat de Volksunie volgend jaar nog punten heeft om voor te vechten.

Wanneer ik zie welke passie u aan de dag legt over die naam en heel uw argumentatie uiteindelijk . . . **(Twistgesprekken tussen de heer A. De Beul en de heer E. Van Rompuy)**

De Voorzitter : Collega's, mag ik u vragen kalm te blijven.

De heer E. Van Rompuy : Die passie over die naam bestaat reeds twee jaar. Zij wordt niet enkel vertolkt door de heer De Beul, maar vroeger ook reeds door de heer Van Ooteghem. Laat ons deze discussie beëindigen. Wij gaan akkoord met het amendement van collega Suykerbuyk. Ik denk dat wij de BRT een dienst bewijzen met de toevoeging van de N, met name de verwijzing naar de Nederlandstalige Gemeenschap. **(Onverstaanbare onderbreking door de heer A. Denys)**

Mijnheer Denys, uw VRO is ook heel laat gekomen. **(Onverstaanbare onderbreking door de heer A. De Beul)**

Collega De Beul, deze discussie bewijst dat het u eigenlijk te doen is om een bepaalde partijpolitieke discussie over VRT en niet over de grond van de zaak, met name over de BRT. Dat is ook de reden waarom u het voorstel niet heeft getekend. **(Onverstaanbare uitroepen van de heer A. De Beul)**

De Voorzitter : De heer Van Mechelen heeft het woord.

De heer D. Van Mechelen : Mijnheer de Voorzitter, gelet op de gespannen situatie denk ik dat wij onze creativiteit best zouden gebruiken om tot een benaming te komen, die over de partijgrenzen heen kan worden aanvaard.

Ik weerhoud twee ideeën, met name deze van collega Suykerbuyk die stelt dat de terminologie Nederlandse Radio- en Televisie-uitzendingen uitgaat van een zeer zinvol alternatief, wat hij ook in zijn verantwoording fundeert. Het heeft geen zin een omroep een titulatuur te geven, die op een gedrukte bladzijde twee regels beslaat, met name : Nederlandse Radio- en Televisie-uitzendingen in België — Omroep van de Vlaamse Gemeenschap. Bijgevolg stel ik voor Nederlandse Radio- en Televisie-uitzendingen in Vlaanderen te overwegen. Wanneer wij dat afkorten krijgen wij automatisch : Radio- en Televisie-Uitzendingen in Vlaanderen — RTV.

De Voorzitter : De heer Vanhorenbeek heeft het woord.

De heer L. Vanhorenbeek : Mijnheer de Voorzitter, ik zou de collega's willen voorstellen over de twee letters, met name de V en de B, even na te denken.

De B is een bilabiale consonant, een ploffer zoals men dat noemt. De V is een veel zachtere medeklinker en dus een fricatief. Deze twee letters hebben echter veel met mekaar gemeen, want zoals u weet is V en B in het Spaans hetzelfde. Immers in het Spaans wordt *vamos* a ver uitgesproken als *bamos* a ber. Aangezien V en B in een andere taal op dezelfde wijze worden uitgesproken, stel ik voor het eenvoudig te houden en BRT te wijzigen in VRT. Ik verwijs daarbij naar het kwaliteitslabel van de V. VTM, die daarmee hoog scoort, kunnen wij ook terugvinden in VRT. Laten wij dus deze benaming gebruiken.

De Voorzitter : De heer Van Dienderen heeft het woord.

De heer H. Van Dienderen : Mijn-

heer de Voorzitter, ik heb mij in deze discussie nog niet gemengd, maar ik zou aan al degenen die nieuwe namen voorstellen, het volgende willen vragen.

Een van de grote ideeën van het thans besproken voorstel is dat de BRT meer autonomie moet krijgen, zijn eigen potje moet koken en dat de politici minder bevoogdend moet optreden. Welnu, in zijn concurrentiestrijd met VTM heeft de BRT zich bezonnen over zijn huisstijl, een onderzoek ter zake laten verrichten, daaruit bepaalde besluiten getrokken en een reclame-campagne gevoerd om eenvoudige benamingen TV1 en TV2, Radio 1 enzovoort te lanceren die de specificiteit van verscheidene televisie- en radiozenders aan de kijker en luisteraar duidelijk maken. Daar is heel veel geld en energie in gestoken.

Ik vraag mij af of wij de BRT — die wij zo autonoom mogelijk willen — dan moeten dwarsbomen door hem een nieuwe naam te geven. Vanuit de programmamakers en andere personeelsleden wordt ook niet aangehouden op een naamsverandering. Als we de autonomie van de BRT, het huis van vertrouwen, willen respecteren, dan is dat eveneens een belangrijk argument in het debat.

De Voorzitter : De heer Denys heeft het woord.

De heer A. Denys : Mijnheer de Voorzitter, een ander amendement behandelt een minder emotioneel, maar, mijns inziens, inhoudelijk veel belangrijker onderwerp : wij pleiten namelijk voor een statuut sui generis en stellen voor een paragraaf 3 toe te voegen : De omroepen hebben rechtspersoonlijkheid en hebben als enig bestuursorgaan een bestuurscomité en als enige aandeelhouder de Vlaamse Gemeenschap.

Deze bepaling legt de aard en de vorm vast die de openbare omroep ons inziens moet aannemen. De Vlaamse decreetgever kan nu, meer dan ooit, eigen rechtsvormen aannemen voor de inrichting van openbare diensten met grote autonomie of zelfstandigheid. De wijziging van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen door ar-

tikel 7 van de wet van 8 augustus 1988 maakt het ons mogelijk dat voortaan gedecentraliseerde diensten, instellingen en ondernemingen kunnen worden opgericht of dat de Gemeenschappen zelfs kapitaalparticipaties kunnen nemen. Het nieuwe artikel 9 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 bepaalt bovendien dat de decreetgever aan deze organismen rechtspersoonlijkheid kan toekennen en hen toelaten kapitaalparticipaties te nemen. De decreetgever kan eveneens hun oprichting, samenstelling, bevoegdheid, werking en toezicht regelen. Een dergelijke bevoegdheidsuitbreiding via de recente staatshervorming maakt het mogelijk om andere rechtsvormen te vinden dan deze die bedoeld zijn in de wet van 16 maart 1954 betreffende de controle op sommige Instellingen van Openbaar -Nut. Die wet kan thans door de decreetgever zelf worden gewijzigd. In deze context houden wij een pleidooi om van die mogelijkheid gebruik te maken en een rechtsvorm sui generis uit te werken.

Uit het implementatierapport van de BRT kan ter zake nog het volgende blijken : Inzake onafhankelijkheid moeten duidelijk de bevoegdheden van de wetgever, de uitvoerende macht, het bestuur, de directie en de drukingsgroepen worden afgebakend. Er moeten gezonde evenwichten worden gevonden tussen depolitiserende en garanties tegen mogelijke ideologische, filosofische, politieke of culturele minorisering binnen de omroep. In datzelfde rapport neigt de BRT-implementator ook naar een sui generis-statuuat en verklaart dat die structuur voor de BRT aan twee prioriteiten moet voldoen : een grotere autonomie gekoppeld aan een grotere verantwoordelijkheid. Wij menen dat de nieuwe parastatale of openbare dienst door de BRT als een nuttig bindmiddel zou kunnen worden beschouwd.

Ik dacht ook dat het Comité van Experts van mening is dat het huidig statuut van de BRT, dat zich plaatst in de wet van 1954, niet meer het geschikte statuut is om de rol en de opdracht van een openbare omroep waar te maken. Ter zake stelt het comité van experts als gemene visie het volgende voorop : De aangewe-

Denys

zen oplossing bestaat erin om de BRT een grotere autonomie te geven door haar statuut als instelling van openbaar nut te wijzigen.

Volgens de bijzondere wet van 1988 kunnen wij de BRT een nieuw statuut geven. Wij kunnen dus buiten de wet van 16 maart 1954 treden. Via dit amendement stelt de PVV voor om dit dan ook te doen en het statuut sui generis aan te nemen wat ons in staat zal stellen op een soepele, flexibele wijze personeel aan te werven.

De Voorzitter : De heer Verhaegen heeft het woord.

De heer G. Verhaegen : Mijnheer de Voorzitter, dat is natuurlijk een goede suggestie. Persoonlijk ben ik echter bang voor instellingen of vennootschappen die geen duidelijk karakter hebben. Uiteindelijk krijgt u een wetboek waarin nog twee normale vennootschappen vermeld zijn en waarin al de rest zogenaamde vennootschappen sui generis zijn en waarin eigenlijk niemand nog algemene beginzelen terugvindt.

Ik ben wel voor de suggestie om een grotere autonomie te verlenen. Dat ligt trouwens in de lijn van het voorstel dat wij thans bespreken. Zonder de minste afbreuk te doen aan het karakter van de vennootschap kunt u daar een publiekrechtelijke rechtspersoon van maken maar met vele ruimere mogelijkheden naargelang de statuten en de inhoud van de wetten.

Het is niet omdat men een publiekrechtelijke rechtspersoon is dat men automatisch voor om het even welk soort vennootschap door identiek dezelfde regels is gebonden. Dat is dus niet juist. U kunt daar een veel ruimere interpretatie aan geven. Sui generis zegt mij eigenlijk niets. Het komt erop neer dat men er eigenlijk geen benaming voor vindt en dan kleeft men er maar sui generis op.

De Voorzitter : De heer De Beul heeft het woord.

De heer A. De Beul : Mijnheer de Voorzitter, ik moet niettemin vaststellen dat, als ik de tekst in zijn ge-

heel ontleed, het hier een instelling sui generis betreft. Ik kan ze niet zomaar klasseren bij de parastatalen. Het is niet één van de klassieke parastatalen. Het is een instelling sui generis. Dat schept mogelijkheden, maar eventueel ook moeilijkheden. Het is alleszins een openbare instelling. U zult zich sommige discussies over het decreet bestuurlijk beleid herinneren. Dat is dus niet onbelangrijk.

De Voorzitter : De heer Denys heeft het woord.

De heer A. Denys : Mijnheer de Voorzitter, ik heb begrip voor de opmerkingen en bedenkingen van collega Verhaegen. Met al die verschillende statuten wordt het inderdaad onduidelijk. Het is echter duidelijk dat, zoals collega De Beul heeft gezegd, als wij tot een flexibele personeelsaanwerving willen komen en wij blijven binnen de wet van maart 1954, wij met een aantal moeilijkheden zitten. Dit zal in de praktijk gevolgen hebben. Veronderstel dat de Raad van Bestuur vandaag beslist om een nieuwe personeelsstructuur in te voeren dan zal dat pas een jaar later worden geregeld. Men moet consequent zijn. Wil men tot flexibiliteit komen dan moet men uit de wet van maart 1954 stappen. Er staan hier een aantal zaken in waarover ik mijn twijfels heb, onder meer inzake de financiering. Kan dat wel ? Behoort dat tot de sfeer van de wet van 1954 ? Ik vind dat het beter is dat wij, rekening houdend met het feit dat het ook niet ideaal is, de BRT een nieuw statuut geven. Het is precies dat fundamentele probleem dat ik in de Commissie nog graag eens had besproken. Het verschil ligt niet zozeer in de doelstelling maar wel bij de methode en de manier waarop die moet worden bereikt.

De Voorzitter : De heer Vanhorenbeek heeft het woord.

De heer L. Vanhorenbeek : Mijnheer de Voorzitter, ik had graag even het woord gevoerd in verband met een tekstcorrectie. Ik wens daarover een vraag te stellen aan de indieners. Wij moeten de woorden hoofdstad Brussel vervangen door Brussel hoofdstad en tweetalig gebied Brussel

hoofdstad. Waarom hebben zij dat zo gelibelleerd en waarom staat hier niet het Hoofdstedelijk Gebied Brussel ?

De Voorzitter : Dat is een term die in de bijzondere wet wordt gebruikt. Het is een geijkte term in bestuurszaken.

Ik dank de heer Vanhorenbeek voor zijn opmerking. Hij vestigt daarmee de aandacht op de lijst van tekstcorrecties. Ik vraag dat, indien er leden zijn die bij de bespreking van een artikel daarover een specifieke opmerking hebben, zij deze onmiddellijk naar voren zouden brengen. Stilzwijgen betekent dat wij aanvaarden.

De stemmingen over artikel 3 en de amendementen op artikel 3 worden aangehouden.

Artikel 4

De instelling is belast met de openbare omroep. Zij verzorgt informatieve, educatieve en amusementsprogramma's.

Op dit artikel is er een amendement van de heer De Beul dat luidt als volgt :

„De tweede zin vervangen door wat volgt : „Zij verzorgt in een evenwichtig zendschema en met grote zorg voor de uitstraling van de culturele identiteit van de Vlaamse Gemeenschap programma's ter informatie, vorming en ontspanning van kijkers en luisteraars. Zij verzorgt inzonderheid en bij voorrang de nieuwsdienst”.

Op dit artikel is er een amendement van de heer Verreycken dat luidt als volgt :

„De Vlaamse Omroep is belast met het realiseren en uitzenden van informatieve, educatieve, en vermaakprogramma's. De Vlaamse Omroep heeft daarbij een objectiviteitsplicht.”

Op dit artikel is er een amendement van de heer Denys dat luidt als volgt :

„Artikel 4 vervangen door : „§ 1. De VRO is belast met het verzorgen van klankuitzendingen die zich richten tot de gehele Vlaamse Gemeenschap, en bestemd zijn om rechtstreeks door het publiek in het algemeen te worden ontvangen.

Voorzitter

§ 2. De VTO is belast met het verzorgen van televisie-uitzendingen die zich richten tot de gehele Vlaamse Gemeenschap en bestemd zijn om rechtstreeks door het publiek in het algemeen te worden ontvangen.

§ 3. De omroepen stellen zelf het programma van de uitzendingen vast met het oog op de voorlichting en informatie, de vorming en ontspanning.

§ 4. De omroepen verzorgen, inzonderheid en bij voorrang, voorlichting en informatie.

§ 5. De omroepen zijn verantwoordelijk voor hetgeen in hun programma's wordt uitgezonden, onverminderd de bepalingen van artikel 22 van dit decreet."

De heer De Beul heeft het woord.

De **heer A. De Beul** : Mijnheer de Voorzitter, geachte collega's, artikel 4 is eigenlijk, men zou het niet zeggen aan de twee lijntjes waaruit het bestaat, één van de sleutelartikelen van dit decreet. Normaal gezien zou het de opdracht van de BRT moeten bevatten, want er staat : De instelling is belast met de openbare omroep. Zij verzorgt informatieve, educatieve en amusementsprogramma's.

Mijnheer de Voorzitter, ik heb gedurende jaren in de Mediacommissie horen pleiten om de opdracht van de BRT opnieuw te definiëren. Iedereen was het daarover roerend eens. Wij stellen vast dat de opdracht nu nog magerder uitvalt dan in het oorspronkelijk decreet van 28 december 1979. Wij hebben een poging gedaan om er iets aan te doen, met name om bij de opdracht te onderstrepen dat het ook gaat om de culturele dimensie die wij aan de BRT wensen te geven. Zelfs in het advies van de SERV wordt de opdracht te mager gevonden. Nochtans hebben zij niet in eerste instantie aandacht voor cultuur en voor onze culturele identiteit.

Wij stellen voor de tekst van dit artikel te vervangen door de volgende tekst : Zij verzorgt in een evenwichtig zendschema en met grote zorg voor de uitstraling van de culturele

identiteit van de Vlaamse Gemeenschap programma's ter informatie, vorming en ontspanning van de luisteraars. Zij verzorgt inzonderheid en bij voorrang de nieuwsdienst. Waarom hebben wij die laatste zinsnede uit het vorige decreet hernomen ? Wij menen dat de nieuwsdienst zeer belangrijk is. Ik herinner eraan dat ook vandaag hier herhaaldelijk werd gepleit voor het maken van een parlementair magazine, zoals bijvoorbeeld Den Haag Vandaag. Wij komen er nog steeds niet toe. Ik meen dus dat wij een vingerwijzing bij het bepalen van de opdracht mogen geven. Gaat het nu om een omschrijving van de opdracht die geldt voor eens en voor altijd ? Neen, natuurlijk niet, er worden alleen tendensen aangegeven.

De Voorzitter : De heer Verreycken heeft het woord.

De heer W. Verreycken : Mijnheer de Voorzitter, ik verwijs naar mijn uiteenzetting tijdens de algemene bespreking. De objectiviteitsplicht werd daarin voldoende geargumenteed.

De Voorzitter : De heer Denys heeft het woord.

De heer A. Denys : Mijnheer de Voorzitter, collega De Beul heeft gelijk met te zeggen dat het artikel in tegenspraak is met de uiteenzettingen van de heren Van Rompuy en Chevalier. Zij hebben beide ervoor gepleit dat de BRT niet mocht uitgroeien tot een tweede pretnet. Het gaat hier om een zeer belangrijk artikel dat handelt over de taak en de opdracht van de BRT. Wij stellen vast dat er gewoon een opsomming wordt gegeven, zonder prioriteiten of accenten vast te leggen.

Ons amendement gaat uit van het concept dat radio en televisie gescheiden moet worden gehouden. De paragrafen 3, 4 en 5 hebben de bedoeling om duidelijk te maken wat wij belangrijk vinden. In paragraaf 4 staat duidelijk dat wij voorrang geven aan voorlichting en informatie. Wij menen dat de benaming die collega De Beul gebruikt, namelijk journaal, iets te beperkt is. Informatie is ruimer. De geest is waarschijnlijk dezelfde, maar wij willen het iets ruimer

gesteld zien in dit deel van het decreet.

De heer A. De Beul : Bij informatie mag men ook aan duiding doen. In het nieuws moet men volkomen objectief zijn en daar wordt duiding gevaarlijk. Wij menen dat ook duiding mag bij de BRT ; belangrijk is dat het hele aspect van informatie en voorlichting prioriteit krijgt op educatieve programma's en op amusement.

Wat de ontspanning betreft, menen wij dat moet worden gepoogd ze in al haar diverse vormen te brengen, maar dat er toch meer aandacht moet gaan naar de kwaliteit en de productie van eigen Vlaams werk.

Aan de commerciële omroep werden concrete voorwaarden opgelegd. Samen met het comité van experts vragen wij ons af waarom men dezelfde voorwaarden niet oplegt aan de BRT inzake Vlaamse producties. Het programma-aanbod moet naar ons gevoelen goed diversifieerd zijn, evenwichtig en een weerspiegeling van de pluralistische maatschappij die Vlaanderen is. De eigen Vlaamse culturele inbreng moet in grote mate worden verzekerd.

Ziedaar, mijnheer de Voorzitter, enkele zaken die moeten gevoegd worden bij dit zeer belangrijk artikel 4, dat de opdracht van de openbare omroep vastlegt.

De Voorzitter : De heer Van Rompuy heeft het woord.

De heer E. Van Rompuy : Mijnheer de Voorzitter, de heer De Beul neemt in zijn amendement bij artikel 4 de definitie over die voorkomt in het decreet van 1979, zij het wat meer uitgebreid.

Ik meen dat wij dit amendement kunnen aannemen, al ligt het mijns inziens wel voor de hand dat een openbare omroep die informatieve programma's brengt, ook een nieuwsdienst verzorgt. De omschrijving in het amendement van de heer De Beul beantwoordt misschien wel beter aan de oorspronkelijke doelstelling.

De Voorzitter : De heer Vanhorenbeek heeft het woord.

De heer L. Vanhorenbeek : Mijnheer de Voorzitter, volgens artikel 4 verzorgt de omroep informatieve, educatieve en amusementsprogramma's, al zou ontspanning een betere term zijn. Het amendement van de heer De Beul wil daar ook een cultureel onderdeel aan toevoegen. Ook in het advies van de SERV lezen wij op bladzijde 2 dat de opdracht van de openbare omroep zich op vier domeinen situeert : een informatieve, een educatieve, een culturele en een voor de ontspanning. Aangezien die culturele opdracht niet vermeld wordt in de tekst hopen wij dat de vergadering akkoord zal gaan om dit amendement van de heer De Beul aan te nemen.

De Voorzitter : De heer Chevalier heeft het woord.

De heer P. Chevalier : Mijnheer de Voorzitter, ik ga akkoord om het amendement van de heer De Beul te aanvaarden. Onze tekst was juridisch en zakelijk, maar ik geef toe dat de tekst van de heer De Beul de doelstellingen van de omroep preciezer weergeeft en bovendien is hij nog in een modern Nederlands geschreven. Het amendement van de heer Denys is niet verwerpelijk, maar toch te verwerpen. Klankuitzendingen die bestemd zijn om rechtstreeks door het publiek in het algemeen te worden ontvangen lijkt mij taal van 1930, NIR-taal zou ik bijna zeggen.

De Voorzitter : De stemmingen over artikel 4 en de amendementen op artikel 4 worden aangehouden.

Artikel 5

De instelling stelt haar programma-aanbod en -schema vast.

De heer De Beul heeft het woord.

De heer A. De Beul : Mijnheer de Voorzitter, artikel 5 is nog korter dan artikel 4. De bepaling dat instelling haar programma-aanbod en -schema vaststelt lijkt mij nogal kort. Ik vind dat dit artikel ook belangrijke dingen zou moeten vermelden, zoals bijvoorbeeld het aantal netten. Het programma-aanbod en -schema hebben veel te maken met het aantal netten en kanalen dat men wil gebruiken.

Velen pleiten al lang voor een cultureel net. Mag de instelling daar zelf over beslissen ? Als dat zo is, waarom schrijven we het dan niet in het decreet ? Ik beseft dat het decreet daarmee niet staat of valt, niettemin is het belangrijk. Wie beslist over een samenwerking met Nederland voor zo een cultureel net ? Ook die vraag is niet onbelangrijk, voor de financiële gevolgen bijvoorbeeld.

Misschien moet er een amendement in die zin komen, hoewel dat mij niet echt nodig lijkt, want voor mij valt dat allemaal onder artikel 5 zoals het geformuleerd is.

De Voorzitter : Mijnheer De Beul, ik stel vast dat u opmerkingen hebt bij artikel 5. Wenst u dat het artikel wordt aangehouden ?

De heer A. De Beul : Voor mij moet dit artikel niet worden aangehouden als ik maar de verzekering krijg dat dit artikel ook slaat op het aantal netten en het aantal kanalen die de omroep wil gebruiken en als het maar ergens genoteerd staat.

De Voorzitter : Is dat zo, mijnheer Van Rompuy ?

De heer E. Van Rompuy : Mijnheer de Voorzitter, de omroep stelt zijn programma-aanbod en -schema vast. Zij maken zelf uit hoeveel netten en kanalen ze willen gebruiken. Ik zie niet in waarom wij zulks moeten bepalen.

De heer A. De Beul : Collega Van Rompuy, ik vind toch dat er ergens uitdrukkelijk moet worden gezegd dat de BRT dit zelf mag bepalen. Als het nergens duidelijk wordt vermeld, kan er morgen een Executieve zijn die zegt dat heel het aanbod van de omroep maar op één net of kanaal kan.

De heer E. Van Rompuy : Op grond van het decreet kan de Executieve toch niet zeggen dat de omroep bijvoorbeeld zijn tweede net moet afschaffen.

De heer A. De Beul : De Executieve zou kunnen zeggen dat het hele programma-aanbod op één net of kanaal of op meer moet worden uitgezonden. Ik wil alleen maar duidelijk ma-

ken dat ergens uit onze teksten moet blijken wat wij precies willen.

De heer P. Chevalier : Mijnheer De Beul, u moet ook geen spijkers op laag water zoeken. Het aantal netten of kanalen heeft niet zo zeer te maken met het programma-aanbod dan wel met technische mogelijkheden om bepaalde programma's gelijktijdig uit te zenden...

De heer A. De Beul : ... maar ook met zendschema's, met prime-time.

De heer P. Chevalier : Als de Vlaamse Omroep morgen of overmorgen een net wenst uit te bouwen in samenwerking met de regionale televisie dan moet hij daar zelf kunnen over beslissen.

Ik heb daar geen moeite mee. Het hele decreet ademt een geest uit van autonomie, ik zie dus niet in hoe de Executieve de BRT kan verplichten een nieuw net te creëren.

De heer A. De Beul : Mijnheer Chevalier, wat u verklaart is gevaarlijk !

De heer P. Chevalier : Ik bedoel regionale omroepen, dus niet-openbare televisieverenigingen die niet uitzenden voor het ganse grondgebied, vermeld in het kabeldecreet.

De heer A. De Beul : De BRT zou deze verenigingen laten uitzenden op haar net ?

De heer Chevalier : In een soort samenwerkingsverband, en waarom niet ?

De heer A. De Beul : Dat is strijdig met het kabeldecreet.

De Voorzitter : De heer Denys heeft het woord.

De heer A. Denys : Mijnheer de Voorzitter, bij de discussie over één of twee netten en eventueel nog een regionaal net zal de Executieve toch betrokken worden ? Uiteindelijk heeft dit een invloed op de financiering. De kostprijs van twee voltijdse netten ligt toch hoger. Dit moet toch een belangrijk onderdeel zijn van het meerjarenplan.

De heer E. Van Rompuy : Het meerjarenplan wordt goedgekeurd door

Van Rompuy

de Vlaamse Raad. Indien de BRT met een derde net wil starten, moet in het meerjarenplan de financiering worden vermeld. De Vlaamse Raad moet dan ter zake een beslissing nemen. Dus bij de begrotingsbespreking bestaat steeds de mogelijkheid over ieder artikel te discussiëren. Ik ben hiertoe bereid, maar ik begrijp dit debat niet goed. In het kader van het meerjarenplan, bij de discussie over de aanvullende dotatie, beoordeelt de Vlaamse Raad in welke mate zij aan de eisen tegemoet kan komen. Het percentage kan eventueel jaarlijks worden verhoogd, ik zie niet in wat het probleem is.

De Voorzitter : De heer Denys heeft het woord.

De heer A. Denys : Collega Van Rompuy, het betekent dus niet dat de BRT autonoom kan beslissen of men al dan niet twee netten voltijds gebruikt vermits dit moet kaderen in een meerjarenplanning die ter goedkeuring moet worden voorgelegd aan de Vlaamse Raad. Pas na het akkoord kan de BRT verdere beslissingen nemen. Indien bijvoorbeeld zou blijken dat de uitbouw van twee netten teveel kost, kan de Vlaamse Raad dit voorstel afwijzen, op basis van het decreet.

De heer E. Van Rompuy : In het meerjarenplan worden vooruitzichten inzake zendtijd van radio en televisie, behoeften inzake personeel, infrastructuur, financiën en het programmabeleid toegelicht. Dit meerjarenplan wordt jaarlijks bijgesteld en ter goedkeuring aan de Vlaamse Raad voorgelegd. Deze discussie moet worden gevoerd in samenspraak met de Vlaamse Raad, de BRT moet ook op termijn kunnen werken. Indien men een meerjarenplan zou ontwikkelen dat jaarlijks verandert, dan kan men van geen planning spreken.

De heer A. Denys : Het meerjarenplan moet worden goedgekeurd door de Vlaamse Raad. Er kan dus een discussie ontstaan want de kostprijs van twee voltijdse netten is hoger dan de huidige. Ik begrijp dat de Vlaamse Raad op dat ogenblik een positieve

of een negatieve beslissing kan nemen.

De heer E. Van Rompuy : Het gaat over het globaal meerjarenplan, waarvan dit één van de elementen kan zijn. Als de BRT twee volwaardige netten wil uitbouwen die dagelijks een aantal uur uitzenden, moeten ze zelf aan de hand van het meerjarenplan uitmaken of dit betaalbaar is. Daarmee moet in het decreet geen rekening worden gehouden.

De Voorzitter : Zijn er geen opmerkingen meer ? (Neen)

Dan is artikel 5 aangenomen.

Artikel 6

§ 1. De instelling bezit met het oog op de vervulling van haar opdracht de volle rechtsbekwaamheid.

§ 2. Ze mag zich verenigen met andere openbare instellingen, deelnemen aan de oprichting van verenigingen zonder winstoogmerk, voor zover het maatschappelijk doel beantwoordt aan de oorspronkelijke opdracht van de instelling.

§ 3. Ze mag samenwerkingsovereenkomsten sluiten met particuliere ondernemingen waarvan de activiteit bijdraagt tot het vervullen van haar opdracht. Wanneer deze samenwerking gepaard gaat met een participatie in het maatschappelijk kapitaal zal dit resulteren in een meerderheidspositie in de beslissingsorganen van deze ondernemingen. De Vlaamse Executieve kan hierop afwijkingen toestaan.

§ 4. Ze mag ook merchandising- en nevenactiviteiten verrichten.

Op dit artikel is er een amendement van de heer De Beul dat luidt als volgt : „In § 3 de laatste zin weglaten.”

De heer De Beul heeft het woord.

De heer A. De Beul : Mijnheer de Voorzitter, op artikel 6 hebben wij een amendement ingediend om in paragraaf 3 de laatste zin, met name dat de Vlaamse Executieve hierop afwijkingen kan toestaan weg te laten.

Uit de uitleg van collega Van Rom-

puy blijkt dat deze zin enkel tot doel heeft de BRT toe te staan te participeren in bepaalde persagentschappen. Indien dit het geval is dan kan ik daarmee akkoord gaan, maar die bepaling kan ook voor andere zaken worden gebruikt. Ter zake blijven dus mijn twijfels bestaan. Ik trek het amendement evenwel in in de hoop dat deze kwestieuze bepaling enkel in de goede betekenis zal worden gebruikt.

In verband met paragraaf 2 wil ik de indieners van het decreet een vraag stellen. Die paragraaf luidt als volgt : Ze — dus de instelling — mag zich verenigen met andere openbare instellingen, deelnemen aan de oprichting van verenigingen zonder winstoogmerk, voor zover het maatschappelijk doel beantwoordt aan de oorspronkelijke opdracht van de instelling. Dit is een niet onbelangrijke bepaling, want mijns inziens — en dat is ook de vraag aan de indieners — maakt zij mogelijk dat de Vlaamse omroep deelneemt aan het oprichten en het exploiteren van regionale niet-openbare televisie. Daar heb ik de grootste bedenkingen bij. En ik zeg dat niet op losse gronden, want het is zo dat de BRT nu reeds aan bepaalde regionale televisieverenigingen contracten heeft aangeboden die in die richting gaan. Als de BRT, de Vlaamse Omroep, er in de toekomst zou in slagen alle bestaande regionale televisieverenigingen een dergelijk contract te laten ondertekenen, dan zou de BRT-Vlaamse Omroep beschikken over een dochtermaatschappij die dezelfde draagwijdte heeft als zijzelf. De mensen die het kabeldecreet destijds goedgekeurd hebben moeten er toch eens goed over nadenken tot wat ons dat kan leiden en wat de consequenties kunnen zijn, onder meer inzake de financiering van het media-landschap. Want die regionale niet-openbare televisieverenigingen zullen binnen afzienbare tijd over streekgebonden reclame beschikken. Als men al die streekgebonden reclame samenvoegt bekomt men quasi nationale reclame en dat geheel wordt dan als dochtermaatschappij gepatroneerd door de BRT-Vlaamse Omroep. Bij sommigen moet dat toch een belletje doen rinkelen.

Mag ik vragen of mijn uitleg correct

De Beul

is, want dat bepaalt of het geschetste fenomeen ja dan niet mogelijk is ? Vermits geen Minister aanwezig is richt ik mij tot de indieners.

De Voorzitter : Het amendement is ingetrokken. Kunnen de indieners antwoorden of een verhelderende uitleg geven in verband met de vraag van de heer De Beul ?

De heer Chevalier heeft het woord.

De heer P. Chevalier : De heer De Beul bouwt een bepaalde hypothese op die niet uitgesloten is.

De heer A. Denys : Aha !

De heer P. Chevalier : Ik zou willen dat ieder woord van mij niet wordt gevolgd door een aha van de heer Denys. (*Gelach*)

De heer De Beul bouwt een bepaalde hypothese op die niet uitgesloten is als die regionale televisieverenigingen het karakter aannemen van een v.z.w. Maar, wij kunnen het slechts in algemene termen stellen.

De heer A. De Beul : Zij zijn door het kabeldecreet verplicht een v.z.w. te zijn.

De heer P. Chevalier : U vertrekt van een aantal hypothesen die nooit gerealiseerd zijn. Eerst en vooral is er nog geen maxi-decreet. Wij wachten ter zake op de Executieve. Bovendien ken ik geen regionale televisieverenigingen die deze vraag hebben gesteld aan de BRT.

De heer A. De Beul : De BRT heeft het aan alle vier gevraagd.

Mijnheer Chevalier, acht u die constructie met deze tekst mogelijk ? Dat is alles wat ik wens te vernemen.

De heer P. Chevalier : Wij zullen moeten zien wat er binnen het kabeldecreet mogelijk is. U hebt zelf terecht op een aantal moeilijkheden die zich kunnen voordoen geweest. Ook inzake de financiering en het maxidecreet zullen wij de resultaten moeten afwachten en nagaan of er met het kabeldecreet geen tegenstrijdigheden optreden. Dat is niet uitgesloten.

De heer A. Denys : Mijn aha-veront-

waardiging over de uitspraak van collega Chevalier als hij zegt dat dit uitgesloten is, was dus een gemeente verontwaardiging. De constructie die de heer De Beul schetst en waarover de heer Chevalier zegt dat ze niet is uitgesloten . . .

De heer P. Chevalier : Aha.

De heer A. Denys : . . . betekent dat men het reclame-monopolie van VTM kan uithollen via een dochtermaatschappij . . .

De heer A. De Beul : Dat is een te rechte conclusie.

De heer A. Denys : . . . een dochtermaatschappij, een soort media-Aquafin. Ik vraag mij af of de heer Van Rompuy die het kabeldecreet heeft goedgekeurd — ik begrijp de stelling van de heer Chevalier, hij draagt geen politieke verantwoordelijkheid inzake het kabeldecreet — ook van oordeel is dat een dergelijke constructie . . .

De heer E. Van Rompuy : Aha.

De heer A. Denys : . . . niet uitgesloten is.

De Voorzitter : Mijnheer Van Rompuy, is dat uw verklaring ?

De heer E. Van Rompuy : Wij zijn het daarover roerend eens.

De heer A. De Beul : Dat is zeer belangrijk .

De heer A. Denys : Dat komt op het nieuws van VTM.

De Voorzitter : De heer Vanhorenbeek heeft het woord.

De heer L. Vanhorenbeek : Mijnheer de Voorzitter, artikel 6 heeft vier paragrafen. De vierde paragraaf luidt : Zij mag ook merchandising en nevenactiviteiten verrichten. Ik weet wel dat merchandising in artikel 2 wordt verklaard. Is het echter mogelijk dat onze taalraadsman voor deze Engelse benaming een goed Nederlands woord kan vinden ? Met de toelichting in paragraaf 2 is het nog niet duidelijk. Daar staat : Merchandisingactiviteiten zijn activiteiten gericht op het behalen van voordeel uit de bekendheid van programma's.

Welk soort voordeel ? Ik vraag de indieners van het voorstel dat zij zich zouden beraden over de definitie in artikel 2. Kan de taalraadsman voor de vage omschrijving van merchandising geen goed Nederlands woord zoeken ?

De Voorzitter : Uw vraag wordt overgemaakt aan onze taalraadsman.

Geen opmerkingen meer ? (Neen)

Dan is artikel 6 aangenomen.

Artikel 7

§ 1. De instelling kan, met het oog op het vervullen van haar taak, goederen verwerven, vervreemden of er zakelijke rechten op vestigen.

§ 2. De instelling kan met machtiging van de Vlaamse Executieve onroerende goederen onteigenen tot algemeen nut.

Op dit artikel is er een amendement van de heer Verreycken dat luidt als volgt : „paragraaf 2 vervangen door : „§ 2. De Vlaamse Executieve kan, op vraag van de Vlaamse Omroep, onroerende goederen onteigenen”.”

De heer Verreycken heeft het woord.

De heer W. Verreycken : Mijnheer de Voorzitter, ik heb het amendement ingediend om gevoelsredenen en ik weet niet of iemand het op technische gronden heeft onderzocht.

Het lijkt mij logischer dat de Vlaamse Executieve onteigent dan een openbare instelling.

Als mijn amendement technisch niet houdbaar is en iemand dat kan bewijzen zal ik het amendement intrekken.

De Voorzitter : De heer De Beul heeft het woord.

De heer A. De Beul : Mijnheer de Voorzitter, eigenlijk hadden de indieners van het decreet moeten antwoorden, maar mijn administratieve misvorming ter zake noopt mij ertoe te zeggen dat in ons land tal van openbare instellingen door de wetgever gemachtigd zijn om te onteigenen. Als alleen de staat, of in casu

De Beul

de Vlaamse Executieve daartoe gemachtigd zouden zijn, zouden er heel wat praktische moeilijkheden ontstaan.

De Voorzitter : Mijnheer De Beul, u heeft de heer Verreycken overtuigd. Hij trekt zijn amendement in.

Het amendement van de heer Verreycken wordt ingetrokken.

Artikel 7 is aangenomen.

HOOFDSTUK III

Organisatie

Artikel 8

De instelling wordt geleid door een Raad van Bestuur die is samengesteld uit twaalf titelvoerende leden die door de Vlaamse Raad worden benoemd en desgevallend ook ontslagen.

Op dit artikel is er een eerste amendement van de heer De Beul dat luidt als volgt :

„Op de voorlaatste regel na het woord „benoemd” de volgende woorden invoegen : „op basis van hun vertrouwdeheid en deskundigheid met het medium radio en televisie”.”

Op dit artikel is er een tweede amendement van de heer De Beul dat luidt als volgt :

„Een tweede lid toevoegen dat luidt als volgt : „Nopens bedoelde vertrouwdeheid en deskundigheid wordt vooraf advies uitgebracht door de Vlaamse Mediaraad op vraag van de Voorzitter van de Vlaamse Raad”.”

Op dit artikel is er een amendement van de heer Denys dat luidt als volgt :

„Dit artikel vervangen door : „De VRO en de VTO worden geleid door afzonderlijke beheerscomités. Ze zijn beide samengesteld uit vijf beheerders. Zij worden benoemd door de Vlaamse Raad. De benoemingen gebeuren overeenkomstig artikel 19, eerste alinea, van de wet van 16 juli

1973, waarbij de bescherming van de ideologische en filosofische strekkingen gewaarborgd wordt. ”

De heer De Beul heeft het woord.

De heer A. De Beul : Mijnheer de Voorzitter, artikel 8 is ook een belangrijk artikel. Het bepaalt dat de instelling wordt geleid door een Raad van Bestuur die is samengesteld uit twaalf titelvoerende leden die door de Vlaamse Raad worden benoemd en desgevallend ook ontslagen. Dat laatste is de evidentie zelf.

Afgezien van de discussie gevoerd tijdens de algemene bespreking over het managementprobleem zou men er hier bijvoorbeeld van kunnen uitgaan dat de twaalf titelvoerende leden waarover het hier gaat allemaal managers zouden zijn, of tenminste een deel ervan, namelijk degenen die naderhand deel zullen uitmaken van de vaste commissie. Het minste dat men echter kan vragen is dat de personen die worden aangeduid voor één van de belangrijkste instellingen van onze Gemeenschap, een groot bedrijf, met een personeelsbestand dat in de duizenden loopt, mensen zouden zijn die enige vertrouwdeheid en deskundigheid hebben inzake het medium radio en televisie.

Toen wij een adviesraad voor de lokale radio's hebben opgericht, hebben wij bepaald dat daarin alleen mensen mogen zetelen die blijk geven van deskundigheid en vertrouwdeheid met het fenomeen lokale radio.

Ik richt mij zeer in het bijzonder tot de collega's Chevalier en Van Rompuy. In dit artikel zou men een algemene zin kunnen inschrijven na het woord benoemd : op basis van een vertrouwdeheid en deskundigheid met het medium radio en televisie. Ik zie niet in op basis waarvan men zulks zou kunnen weigeren. Het is immers de evidentie zelf. Het sluit zelfs niet uit dat men een partij-etiket heeft. De Cultuurpactwet schrijft immers een diversificatie voor over de partijen heen. Men moet worden voorgedragen, of op de lijst staan van één van de ideologische strekkingen in de Vlaamse Raad vertegenwoordigd.

Dat lost het probleem helemaal niet op. Ik heb er niet veel moeite mee

politieke benoemingen toe te laten, zolang deze personen maar bekwaam en integer zijn. Zij moeten weten hoe zij die benoeming moeten waarmaken, welke richting zij moeten uitgaan. Het minste dat in het decreet zou kunnen worden gevraagd is dat de benoemde personen enige deskundigheid aan de dag leggen. Hierdoor wordt toch nog de kans geboden aan heel wat personen, vermits enkel deze die niet vertrouwd zijn met het medium en ter zake niet deskundig zijn, worden uitgesloten. Deze deskundigheid moet op een of andere wijze worden getoetst. In dat verband kan de Vlaamse Raad zich laten adviseren door de instelling die zij hiervoor stichtte, met name de Vlaamse Mediaraad. Voorzichtigheidshalve heb ik dan gestipuleerd dat dit advies niet eens bindend is teneinde de soevereiniteit van de Vlaamse Raad zo goed mogelijk te bewaren, wetende, mijnheer Chevalier, dat wij moeten beantwoorden aan de vereiste spreiding voorzien in het Cultuurpact. Psychologisch, moreel en bijna ethisch gezien moeten wij naar de bevolking toe duidelijk maken dat wij toch iets gaan vergen van de personen die een zeer belangrijke functie gaan vervullen in één van de belangrijkste instellingen van onze Gemeenschap.

Mijnheer de Voorzitter, op dit artikel zal ik dan ook twee amendementen verdedigen.

De Voorzitter : De heer Denys heeft het woord.

De heer A. Denys : Mijnheer de Voorzitter, het artikel in verband met de Raad van Bestuur is naar onze mening het belangrijkste van gans het voorstel van decreet. Inderdaad, precies dat artikel zal bepalend zijn om uit te maken of wij via het decreet onze doelstellingen kunnen bereiken.

Het is duidelijk dat het slecht functioneren van de BRT vooral te maken heeft met het slecht bestuur en het gebrek aan management. Ter zake gaf ik drie voorbeelden, namelijk de heren Polspoel van de Nieuwsdienst, Huybrechts van de Sportdienst en Simoens van de dienst Drama die alle drie hetzelfde zeggen. Er kan hen niet worden verweten dat zij niet

Denys

BRT-minded zijn. Deze personen situeren zich op het terrein, zij kennen de dagelijkse werking en zijn van oordeel dat de huidige gepolitiseerde of gesyndicaliseerde Raad van Bestuur tot een moeras van bureaucratie leidt, waarbij de politieke en syndicale belangen het halen op de efficiëntie, de doeltreffendheid en het echte management in de betekenis zoals wij dat zien. Wij zijn van oordeel dat het onmogelijk is een nieuw systeem, zelfs van contractuelen, op te zetten indien men niet overgaat tot het aanstellen van echte managers. Wij stellen er vijf voor voor de radio en vijf voor de televisie omdat er een aantal moeilijke beslissingen te nemen zijn inzake personeel. Het systeem van contractuelen kan niet worden gecreëerd door aan personeelsafvloeiing te doen. Een Raad van Bestuur, zoals hier voorzien, zoals die vandaag bestaat, zal nooit in staat zijn om dergelijke moedige maar noodzakelijke beslissingen te nemen.

Mijnheer de Voorzitter, het gaat niet op steeds maar terug te keren naar het verleden. Ook de PVV heeft in het verleden mensen met zeer sterke politieke binding aangeduid. Ik hoef dus niemand verwijten toe te sturen. Ik meen echter dat wij bij het opmaken en het bespreken van een nieuw BRT-decreet lessen moeten trekken uit het verleden. Iedereen is het ermee eens dat een Raad van Bestuur, zoals nu samengesteld, een slechte leiding geeft. Met ons voorstel wijken wij af van dat van de heer De Beul. Wij willen dat degenen die deel uitmaken van de Raad van Bestuur hun functie voltijds waarnemen. In het huidige systeem, waar de Raad van Bestuur slechts eenmaal per week vergadert, kan men niet echt aan management doen, wat noodzakelijk is voor een bedrijf als de BRT met meer dan 3.500 personeelsleden en dat een budget van 7 miljard frank vertegenwoordigt. Wij willen dus af van het huidige systeem.

Tevens moeten wij nagaan hoe wij die belangrijke leidinggevende figuren, die op het terrein onze ideeën moeten verwezenlijken, zo ver mogelijk verwijderen van de politiek, zo veel mogelijk losshaken van vakbon-

den, ziekenfondsen of andere drukingsgroepen. Collega's, rekening houdend met het feit dat we ons binnen de sfeer van het Cultuurpact bevinden, meen ik niet dat dit in een decreet kan worden verwoord. Dat kan alleen via een protocol tussen de fracties, over de partijgrenzen heen, via een afspraak waarbij men een systeem van selecties invoert — wij denken aan een extern selectiebureau — waarbij deskundigheid en kennis primeert op al het overige. Dit kan niet worden ingeschreven in het decreet, dit is alleen mogelijk via het afsluiten van een protocol. Met deze bedoeling hebben wij trouwens het amendement ingediend, wij hechten daaraan immers heel veel belang.

Mijnheer Chevalier, als ik het heb over het voorstel van de gemiste kans, dan slaat dit vooral op het volgende : u kan de beste bedoeling hebben, maar met hetzelfde systeem, met een Raad van Bestuur samengesteld uit dezelfde mensen, zal men er nooit in slagen moedige beslissingen te nemen.

Er komt geen nieuwe BRT zonder zware saneringsoperaties. Men staat voor een verscheurende keuze : ofwel laat men de BRT weggroten, ofwel doet men moedige saneringsoperaties, ook op het vlak van het personeel. Hoe langer men dat uitstelt, hoe minder ruimte er zal zijn voor de noodzakelijke sociale begeleiding. De PVV wenst niet deel te nemen aan een verrottingsstrategie. Dit decreet, deze wijze van aanstellen van de leden van de Raad van Bestuur, zal de BRT verder laten verrotten. Wij willen dit probleem op een andere, moedige wijze aanpakken.

De Voorzitter : De heer Chevalier heeft het woord.

De heer P. Chevalier : Mijnheer de Voorzitter, de heer Van Rompuy en ikzelf hebben reeds uitvoerig geantwoord op het amendement van de heer Denys. Er is inderdaad een meningsverschil.

Men wil tweemaal vijf beheerders aanstellen. Men wil namelijk managers politiek benoemen, zij moeten een diploma hebben van bepaalde managementscholen. Men zal deze personen echter dik moeten betalen,

hierdoor zal het budget van de BRT zwaar worden belast.

Mijnheer Denys, ik vind dit echter een verkeerde methode. Bedrijfskundig maakt u zelfs fouten, want u maakt geen onderscheid tussen enerzijds het dagelijks management en de directie en anderzijds het algemeen beheer. Iedere beginnende manager zal u leren dat daarin een onderscheid moet worden gemaakt.

Mijnheer De Beul, in uw amendement hebt u het over op basis van vertrouwheid en deskundigheid en advies. Ik apprecieer uw intenties, maar elke partij zal kandidaten voordragen die reeds een zekere vertrouwtheid hebben.

Op het ogenblik maakt geen enkele ondeskundige deel uit van de Raad van Bestuur. Zij hebben allen een stevige poot in het maatschappelijk leven, dit is een pluspunt.

U heeft blijkbaar weinig vertrouwen in de leden van de Vlaamse Raad die de kandidaten voor de Raad van Bestuur zullen voordragen.

U bent lid van de Senaat, in die hoedanigheid draagt u de kandidaten voor het Hof van Cassatie voor, dit zijn de hoogste magistraten in het land. Er wordt hierbij geen advies gevraagd van een of ander Hoge Raad of er wordt niet gezegd dat zij deskundig moeten zijn.

De heer A. De Beul : Het zijn tenminste juristen.

De heer P. Chevalier : U heeft wellicht mevrouw Petry gekend als Senator. Zij begon elke uitzetting als volgt : *Bien que je ne suis pas juriste ...* Nu is zij voorzitter van het Arbitragehof.

De heer A. De Beul : Mijnheer Chevalier, u moet toch toegeven, het is de politieke verantwoordelijkheid van de fracties om degelijke mensen aan te wijzen. Ik zal geen namen noemen, maar in het verleden werden bepaalde mensen benoemd waarbij men zich afvroeg wat zij met het medium radio en televisie te maken hadden.

Dit moet in de toekomst worden vermeden. Er moet in de eerste plaats

De Beul

een criterium zijn. Na verloop van tijd zal er zich dan wel een jurisprudentie gaan vormen. Zulks zou een flagrante miskenning van de bedoeling van dit artikel wellicht beletten, meer niet, maar dat is dan toch graag meegenomen.

Een tweede opmerking betreft de stelling van collega Denys. Bij de algemene bespreking heb ik onderstreept dat voor de BRT uiteraard een management zal nodig zijn. Mijns inziens is het aangewezen dat hiervoor buiten de BRT op bepaalde mensen een beroep kan worden gedaan. Men zou dit kunnen situeren binnen de Raad van Bestuur of men kan ook opteren voor het niveau daaronder. Dit impliceert ook dat de functies van administrateur-generaal en van directeur-generaal managementfuncties zijn, en dat wij deze functies tijdelijk gaan maken. Hiervoor valt veel te zeggen. In de moderne tijd, met een instrument als de BRT, moet men reeds een superkrack zijn om de BRT langer dan 10 jaar te leiden. Na 5 jaar een dergelijk instituut als manager te hebben geleid, zal hij misschien zelf vragen uit deze functie te worden ontheven. Deze mensen moeten dan niet worden weggegooid zoals het in de particuliere sector dikwijls gebeurt, maar zij kunnen voor een andere opdracht worden gebruikt. In die zin heeft collega Denys gelijk. Inderdaad, hier ligt één van de cruciale punten voor het al dan niet lukken van de nieuwe Vlaamse omroep.

Ik betreur dat in dit decreet de tijdelijkheid van deze opdrachten niet is geregeld. Ik heb tenminste al getracht — en dat zal uit latere amendementen blijken — de benoeming te laten gebeuren in overeenstemming tussen de Raad van Bestuur en de Vlaamse Executieve. Dit is nog maar één zaak, maar hier ligt werkelijk een probleem. Ik hoop dat de BRT er zal in slagen dit probleem zelf op te vangen.

Het is dan ook belangrijk dat wat collega Van Rompuy met artikel 13 tracht te bereiken, ook effectief kan worden bereikt. Mijn uiteenzettingen zijn niet ingegeven om bepaalde za-

ken af te breken maar wel om te toetsen of de oplossing die nu voorligt, kan worden bereikt, dan wel of er eventueel een variante in de plaats kan worden gesteld die meer garanties biedt.

De Voorzitter : De heer Denys heeft het woord.

De heer A. Denys : Mijnheer de Voorzitter, zoals de heer De Beul heeft gezegd, is de tijdelijkheid van het contract van fundamenteel belang om de managers ertoe aan te zetten het beste van zichzelf te geven. Inderdaad, een vaste benoeming leidt meestal automatisch tot minder scherpe acties. Dit is een normaal gegeven dat moet worden erkend.

Collega Chevalier, ik ben zeer verwonderd dat u spreekt over de kostprijs van managers wanneer er sprake is van een bedrijf met een budget van meer dan 7 miljard frank en 3.500 personeelsleden. Wanneer men dan zegt geen managers te moeten aanstellen om reden van kostprijs, vind ik zulks bedenkelijk. Het gaat om 5 managers voor de televisie en 5 managers voor de radio. Als men zou beslissen geen uitsplitsing te doen en het bij één omroep te laten voor radio en televisie, dan zijn 5 managers inderdaad voldoende. Wij hebben wel de uitsplitsing gemaakt, rekening houdend met het Cultuurpact. Teneinde elke fractie aan bod te laten komen, moeten er dus 5 managers zijn. Uw argument, mijnheer Chevalier, dat de kostprijs hiervoor te hoog zou zijn, is een bijzonder zwak argument. De enige manier om tot een goede leiding te komen, is mensen aanstellen die full-time werken en van de leiding van de BRT hun opdracht en hun beroep maken. Daartoe te komen zal de enige mogelijkheid zijn om er een oplossing aan te geven. Dat negeren en naast u neerleggen en het niet willen inzien is naar mijn gevoel een zeer zware fout, maar wel een fout die u niet zozeer maakt in uwen hoofde, maar vooral door het feit dat het voorstel uit de lade komt van hen, die vandaag zelf de Raad van Bestuur bemannen en die niet willen dat aan het systeem wordt geraakt. Op die manier leden van de Raad van Bestuur benoemen is niet goed en zelfs fataal.

Het spijt mij dat u de bespreking niet heeft gehoord omtrent Aquafin. Uw collega Dufaux heeft toen getuigenis afgelegd van zijn mandaat als lid van de Raad van Bestuur van VMZ. Dat was vernietigend, niet voor hem persoonlijk, maar voor het systeem en de manier waarop mensen, die niet voltijds, maar politiek in de Raad van Bestuur zijn aangesteld, functioneren. Het enige, zo zei de heer Dufaux, wat wij daar te zeggen hadden was gewoon nagaan hoe we een dossier uit onze eigen streek een beetje naar voren konden brengen. Dat is de manier waarop al die Raden van Bestuur functioneren met mensen die daar slechts één keer per week of per maand komen en politiek werden benoemd. Dat is de werkelijkheid. Wanneer we daarvan zouden afstappen en tot een ander systeem overgaan ben ik steeds bereid, rekening houdend met een aantal opmerkingen, aan de uitvoering ervan mee te werken.

Wanneer wij daarvan niet afstappen zal de BRT nooit goed functioneren.

De Voorzitter : De heer Chevalier heeft het woord.

De heer P. Chevalier : Collega De Beul, u heeft gelijk dat wij op het niveau van de directeur-generaal en de administrateur-generaal op termijn tot tijdelijke contracten moeten komen. In dat verband moeten wij evenwel verwijzen naar het artikel dat aan de BRT toelaat zijn eigen personeelsstructuur vast te stellen. Ik deel ter zake volkomen uw mening.

Wanneer in de toekomst het ambt van procureur-generaal ook tijdelijk zal worden, zie ik niet in waarom men deze ambten ook niet tijdelijk zou maken. Ik vertrouw op de Raad van Bestuur om dat in te voeren. Wij worden dan wel geconfronteerd met het probleem van de statutair benoemde personen. Hoe zullen we dat oplossen ?

Mijnheer Denys, ik zal de discussie niet verder zetten aangezien deze tot laat in de nacht zou kunnen duren.

Mijnheer Denys, u zegt dat mijn argumentatie bijzonder zwak is wanneer ik over de kostprijs van een dergelijke manager zou vallen. Op dat

Chevalier

punt verschil ik fundamenteel met u. Immers, op eenzelfde dag zeggen dat een manager niet genoeg kan worden betaald, terwijl u een uur voordien heeft gezegd dat er veel personen moeten worden ontslagen, past niet in mijn visie. Voor mij gaat het niet op — ik vind dat zelfs vreselijk — in een paar uur tijd te zeggen dat de ene zoveel moet verdienen en dat we de anderen dan maar buiten gooien. Is dat uw nieuwe Vlaamse stijl ?

De Voorzitter : De heer Denys heeft het woord.

De heer A. Denys : Het is spijtig dat collega Chevalier daarvan gebruik

maakt om een a-sociaal etiketje op de PVV en op mij te plakken.

Indien men in de staalsector uw visie zou gevolgd hebben, zouden wij verder de verliezen hebben blijven betalen in plaats van deze te consolideren. Dat is ook gebeurd in de Oostbloklanden, waar men evenmin de moed heeft gehad te saneren. Wij wensen die weg niet op te gaan. Wij willen een modern Vlaanderen waar de verliezen niet worden gesocialiseerd.

De Voorzitter : De stemmingen over artikel 8 en de amendementen op artikel 8 worden aangehouden.

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De Voorzitter : Dames en heren, hiermee zijn we aan het einde gekomen van onze werkzaamheden voor vandaag.

Wij komen morgen om 10 uur opnieuw bijeen om onze agenda verder af te handelen.

De vergadering is gesloten.

- De vergadering wordt gesloten om 18.20 uur.
